

ПОНЕДЕЛНИК 17 НОЕМВРИ 2008 Г.
 LUNES 17 DE NOVIEMBRE DE 2008
 PONDĚLÍ, 17. LISTOPADU 2008
 MANDAG DEN 17. NOVEMBER 2008
 MONTAG, 17. NOVEMBER 2008
 ESMASPÄEV, 17. NOVEMBER 2008
 ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008
 MONDAY, 17 NOVEMBER 2008
 LUNDI 17 NOVEMBRE 2008
 LUNEDI' 17 NOVEMBRE 2008
 PIRMDIENA, 2008. GADA 17. NOVEMBRIS
 2008 M. LAPKRIČIO 17 D., PIRMADIENIS
 2008. NOVEMBER 17., HÉTFŐ
 IT-TNEJN, 17 TA' NOVEMBRU 2008
 MAANDAG 17 NOVEMBER 2008
 PONIEDZIAŁEK, 17 LISTOPADA 2008
 SEGUNDA-FEIRA, 17 DE NOVEMBRO DE 2008
 LUNI 17 NOIEMBRIE 2008
 PONDELOK 17. NOVEMBRA 2008
 PONEDELJEK, 17. NOVEMBER 2008
 MAANANTAI 17. MARRASKUUTA 2008
 MÅNDAGEN DEN 17 NOVEMBER 2008

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

(Die Sitzung wird um 17.00 Uhr eröffnet.)

1 - Wiederaufnahme der Sitzungsperiode

Der Präsident. – Ich erkläre die am Donnerstag, dem 23. Oktober 2008, unterbrochene Sitzungsperiode für wieder aufgenommen.

2 - Begrüßung

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Die EuroMedScola hat heute und gestern hier in Straßburg ihr Programm absolviert. Es war uns eine große Freude, über 250 Jugendliche im Alter zwischen 16 und 18 Jahren aus dem gesamten Euro-Mittelmeerraum – also der Union für das Mittelmeer, einschließlich der 27 Mitgliedstaaten der Europäischen Union und der Partnerländer in der Region, also aus 37 Ländern – zu empfangen.

Die Teilnehmer haben inzwischen oben auf der Tribüne Platz genommen. In den vergangenen beiden Tagen haben sie eine ganze Reihe von Themen erörtert, so z. B. Umwelt, Einwanderung, Gleichstellung, Rolle der Bürger, Bildung und viele

andere Fragen. Das ist ein Ausdruck der Zusammenarbeit zwischen der Europäischen Union und den südlichen Mittelmeerländern.

Es sind auch Schülerinnen und Schüler aus Israel, aus Palästina, aus den arabischen Staaten, aus allen Ländern der Europäischen Union hier gewesen, und ich möchte ganz herzlich unsere jungen Freunde auf der Tribüne begrüßen. Es waren tolle Tage, und ich bin Ihnen dankbar, dass ich Ihnen begegnen konnte. Noch einmal herzlich willkommen im Europäischen Parlament.

1-007

3 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

1-008

4 - Zusammensetzung des Parlaments: siehe Protokoll

1-009

5 - Prüfung von Mandaten: siehe Protokoll

1-010

6 - Zusammensetzung der Ausschüsse und der Delegationen: siehe Protokoll

1-011

7 - Unterzeichnung von Rechtsakten, die im Mitentscheidungsverfahren angenommen wurden: siehe Protokoll

1-012

8 - Berichtigungen (Artikel 204a der Geschäftsordnung): siehe Protokoll

1-013

9 - Dringlichkeitsantrag: siehe Protokoll

1-014

10 - Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll

1-015

11 - Anfragen zur mündlichen Beantwortung und schriftliche Erklärungen (Vorlage): siehe Protokoll

1-016

12 - Hinfällige schriftliche Erklärungen: siehe Protokoll

1-017

13 - Petitionen: siehe Protokoll

1-018

14 - Weiterbehandlung der Standpunkte und Entschließungen des Parlaments: siehe Protokoll

1-019

15 - Übermittlung von Abkommenstexten durch den Rat: siehe Protokoll

1-020

16 - Mittelübertragungen: siehe Protokoll

1-021

17 - Arbeitsplan

1-022

Der Präsident. – Der endgültige Entwurf der Tagesordnung dieser Tagung, wie er in der Konferenz der Präsidenten in ihrer Sitzung vom Donnerstag, 13. November, gemäß Artikel 130 und 131 der Geschäftsordnung festgelegt wurde, ist verteilt worden. Zu diesem Entwurf wurde folgende Änderung beantragt:

Mittwoch:

Die Sozialdemokratische Fraktion beantragt, eine Erklärung des Rates und der Kommission über die Lage der Automobilindustrie in die Tagesordnung vom Mittwoch morgen einzufügen. Es ist darauf hinzuweisen, dass im Falle einer Hinzufügung dieses Punktes die mündliche Anfrage über die Überprüfung der Empfehlung zur Festlegung von Mindestkriterien für Umweltspektionen in den Mitgliedstaaten auf die Tagesordnung von Donnerstag morgen verschoben werden muss.

1-023

Hannes Swoboda, im Namen der PSE-Fraktion. – Sehr geehrter Herr Präsident! Ich glaube, es weiß jeder in diesem Haus, dass die Autoindustrie in der Europäischen Union – zum Teil im Zusammenhang mit der krisenhaften Entwicklung der Autoindustrie in Amerika – in eine sehr schwierige Situation gekommen ist. Daher glaube ich, wäre es auch durchaus sinnvoll, dass wir von der Kommission eine Mitteilung bekommen, wie sie diese Krise sieht, welche Lösungsmöglichkeiten sie sieht – denn es geht u.a. auch um staatliche Hilfe –, welche Wettbewerbsregelungen etc. einzuhalten sind. Ich halte das schon für eine wichtige Frage.

Ich möchte aber gleich hinzufügen: Es geht uns nicht darum, dass die umweltpolitischen Zielsetzungen für die Autoindustrie abgeschwächt oder verschoben werden. Wir beharren darauf, dass diese umweltpolitischen Zielsetzungen um- und durchgesetzt werden, aber gleichzeitig sollten wir hier auch die wirtschaftlichen Probleme der Autoindustrie mit einem Vertreter der Kommission besprechen können. Das ist das Anliegen, das wir haben, und ich hoffe, dass wir eine breite Unterstützung dafür bekommen.

1-024

(Das Parlament nimmt den Antrag an.)

(Der Arbeitsplan ist somit angenommen.)¹

* * *

1-025

Koenraad Dillen (NI). – Voorzitter, een motie van orde op basis van artikel 7 van het Reglement. Ik zou kort willen protesteren tegen het feit dat het verslag-Lehne, waarover normaal gezien vanavond gedebatteerd had moeten worden en dat gaat over de onschendbaarheid van mijn collega Frank Vanhecke, vanavond van de agenda is gehaald. Er vindt dus geen debat plaats, in tegenstelling tot hetgeen op de oorspronkelijke agenda stond.

Ten tweede zou ik willen protesteren tegen het feit dat rapporteur Lehne, na de behandeling van het verslag in de commissie, dit verslag niet aan de betrokkene heeft willen doen toekomen met de opmerking dat dit pas na bespreking in de plenaire vergadering aan hem ter hand zou worden gesteld. Wel werd het 's avonds al op de Belgische televisiezender VRT uitgebreid besproken en was het dus uitgelekt. Dus ik zou graag hebben dat u nagaat hoe het komt dat dit vertrouwelijke verslag, waarin de betrokkene geen inzage in kreeg, 's avonds al wel op de Belgische televisie besproken kon worden en toch niet zo vertrouwelijk bleek te zijn.

1-026

Der Präsident. – Wir nehmen das zur Kenntnis. Ich will und kann Sie nicht beruhigen, aber ich darf Ihnen sagen, dass selbst Briefe, die ich schreibe, die in meinem Kabinett absolut vertraulich behandelt werden, manchmal in die Öffentlichkeit gelangen. Das ist ein Vorgang, der sich nicht nur auf Sie beschränkt, sondern ist auch in anderen Fällen bedauerlich. Wir nehmen das zur Kenntnis und werden das nachprüfen.

1-027

18 - Ausführungen von einer Minute zu Fragen von politischer Bedeutung

1-028

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgen die Ausführungen von einer Minute zu wichtigen politischen Fragen.

1-029

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Mr President, on 4 and 5 December 2008 the European Parliament will discuss a set of proposals to modify Directive 2003/87/EC concerning the emissions trading scheme for greenhouse gas emissions for the period 2013-2020.

The proposal foresees a huge increase in auctioning as early as 2013. While today 90% of pollution allowances are handed out to industrial installations for free, the new directive states that full auctioning should be the rule from 2013 onwards.

In the case of Romania, this will have extremely severe consequences on the whole economy, and the industry will be seriously affected. Many industrial companies would have to relocate to third countries with less climate protection, which

¹ Weitere Änderungen des Arbeitsplans: siehe Protokoll

will raise prices and slow down Romania's development project on infrastructure. This is why I ask that industries in Romania should receive all their allowances for CO₂ certificates for free for the entire period.

1-030

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – Señor Presidente, en la noche de ayer fuerzas de seguridad de Francia y España, en una operación conjunta, absolutamente limpia y en territorio francés, detuvieron a uno de los principales dirigentes de ETA, Txeroki, acaso el más sanguinario, buscado desde hace más de seis años por varios asesinatos y atentados.

Dentro de la prudencia con que hay que abordar estos temas, yo creo que es una muy buena noticia y seguro que la Cámara comparte nuestra satisfacción, que compensa el disgusto que otras veces hemos tenido, cuando ha habido que hablar de los crímenes de la organización.

Se trata de un golpe muy severo para la organización terrorista; procede felicitar a las fuerzas de seguridad, a los Gobiernos y a los pueblos de Francia y España por el éxito en la operación y también procede felicitarlos todos por el ejemplo que la colaboración internacional da como instrumento esencial de la resistencia antiterrorista.

Por último, diré, señor Presidente, que los terroristas deben saber que ése será su final: ser detenidos y entregados a la justicia y pagar por sus crímenes con años de cárcel, los que proceda, por aquellos delitos que se les comprueben.

1-031

Viktória Mohácsi (ALDE). – Köszönöm, elnök úr. Kedves képviselőtársak! Lassan 10 hónapja, hogy az Európai Parlament elfogadta közös állásfoglalását, amelyben EU-s romastratégiát kér az Európai Bizottságtól. A Bizottság egy munkaanyagon, úgynevezett „staff working document”-en kívül nem állt elő semmilyen nívóval még a történelminek nevezett EU–roma csúcstalálkozóra sem.

Mindezek közben Koszovóban még mindig ólomszennyezett, életveszélyes telepeken laknak a romák, mindezek közben Magyarországon ezen időszak alatt kilenc településen roma családok házai ellen követtek el támadásokat Molotov-koktéllal vagy löfegyverrel. Ennek a legutóbbi és mélységesen szomorú állomása Nagycsécs, ahol a lángoló házból menekülni próbáló két romát rideg kegyetlenséggel, sörétes puskával agyonlőtték.

Mindeközben Olaszországból, civil szervezetek jelentései alapján, az elmúlt hónapok rendőri brutalitásai és romaellenes hangulata miatt közel 30 000 roma menekült el. Ehhez párosul a jelenlegi gazdasági válság, amely – ne legyenek kétségeink – leginkább a leszakadt, mélyszegénységben élő rétegeket és a romákat fogja sújtani. Emlékeztetnék minden felelős politikust, hogy ezért is kell az európai romastratégiát megalkotni. Köszönöm szépen.

1-032

Bogusław Rogalski (UEN). – Panie Przewodniczący! Pragnę zabrać głos w sprawie budowy obwodnicy wokół miasta Augustowa w Polsce. Przedłużające się oczekiwanie na wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w tej sprawie oznacza kolejne śmiertelne wypadki drogowe z udziałem pieszych. Rocznie przejeżdża przez centrum tego miasta blisko 2 miliony samochodów ciężarowych. Blokowanie wszelkich inwestycji drogowych w regionie Podlasia przez Komisję Europejską ze względu na liczne projekty rezerwatów w znaczący sposób odbiera szansę temu regionowi Polski na dalszy rozwój.

Decyzją Komisji Europejskiej tereny te zamieniają się w skansen, a wzorem państw zachodnich mogą one stać się bazą turystyczno-krajoobrazową. Brak obwodnicy Augustowa, ochrona środowiska za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na człowieka, odbiera szansę mieszkańcom północno-wschodniej Polski na rozwój i godne życie. Komisja Europejska powinna to wziąć pod uwagę. Przyrodę należy chronić, ale nie kosztem życia ludzkiego!

1-033

László Tőkés (Verts/ALE). – Tisztelt elnök úr! „Irgalmasságot akarok és nem áldozatot” – visszhangzik lelkünkben Jézus szava, amikor a világban elharapódzott sok erőszakossággal és kegyetlenséggel találkozunk. A terror és az erőszak még fájdalmasabb, hogyha azt a fundamentalista vallásosság vagy a vallási kizárólagosság nevében követik el.

Éppen ezért tiltakoznunk kell annak a dél-szómáliai 13 éves gyermeklánynak a brutális kivégzése ellen, akit minekután három férfi megerőszakolt, a lázadók iszlám bíróságának az ítélete alapján megköveztek. És tiltakoznunk kell az iraki kisebbségi keresztények üldözése ellen, akiknek ezreit üzték el lakóhelyükről Moszulból és vidékéről a militáns síiták.

Európai kereszténységünk, a vallási tolerancia és az ökumenikus testvériség szellemében az Európai Közösségnek fel kell emelnie szavát, és cselekednie kell a vallási erőszak áldozatainak és üldözötteinek védelmében.

1-034

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Em Portugal, sucedem-se as lutas de trabalhadores nos mais diversos sectores. Manifestamos aqui a nossa solidariedade a todos os que estão em luta. Mas daqui saudamos, em especial, a corajosa luta dos professores e a impressionante manifestação do passado dia 8 de Novembro que juntou, em Lisboa, 120 mil

professores e educadores vindos de todos os pontos do país, ou seja, cerca de 80% desta classe profissional, na segunda manifestação de grande dimensão no intervalo de seis meses, a que se seguiram outras formas de luta na afirmação de que estão determinados em prosseguir na defesa da escola pública, na luta pela sua dignidade e pela valorização do seu trabalho, que é fundamental para a formação das jovens gerações, para o desenvolvimento e para o progresso de Portugal, que tem dos piores índices de formação escolar da União Europeia.

Mas daqui saudamos também a luta dos trabalhadores das pirites alentejanas, em Aljustrel, contra a paralisação da actividade da mina que a multinacional decidiu suspender meio ano após a sua reabertura, lançando no desemprego mais de 600 pessoas. É urgente que se tomem medidas para impedir que numa zona carenciada o desemprego se agrave e o país fique mais pobre.

1-035

Γεώργιος Γεωργίου (IND/DEM). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να φέρω εις γνώσιν του Κοινοβουλίου ότι από τριημέρου, δηλαδή στις 14, 15 και 16 Νοεμβρίου, μία χώρα, η οποία είναι υποψηφία για να ενταχθεί εις τον ευρωπαϊκό κορμό, έχει καταλάβει, και μάλιστα με παρουσία του πολεμικού της ναυτικού, την ελληνική υφαλοκρηπίδα. Αλλά δεν πρόκειται εδώ να δικηγορήσω υπέρ της Ελλάδος. Η ελληνική υφαλοκρηπίς είναι συγχρόνως και ευρωπαϊκή υφαλοκρηπίς και δεν βλέπω να υπάρχει μέριμνα εκ μέρους της Ευρώπης για την προστασία των κυριαρχικών της δικαιωμάτων εις την περιοχή.

Απορώ πώς μια χώρα με τέτοια συμπεριφορά, με τέτοια βάνανυση παρουσία και με τέτοιες προθέσεις είναι δυνατόν να ενταχθεί στον ευρωπαϊκό κορμό, πώς, ενώ μια χώρα συμπεριφέρεται έτσι, εμείς θα δεχθούμε αυτήν την ασιατική χώρα εις τον ευρωπαϊκό κορμό.

1-036

Irena Belohorská (NI). – V októbri minulého roka som písomnou deklaráciou upozornila na vznik maďarských gárd, extrémne pravicového spolku. Žiaľ, nečinnosť maďarských orgánov, ale aj naša európska nevšímavosť priniesla po roku svoje ovocie. Dochádza k exportu fašizmu na naše slovenské územie.

Nemôžeme sa nečinne prizerať na provokácie, ktoré sa udiali v priebehu posledných dvoch týždňov. V Kráľovskom Chlmci, slovenskom meste, 8. novembra pochodovalo 28 príslušníkov maďarskej organizácie v replikách fašistických uniforiem a položili veniec k obetiam vojen s provokatívnym nápisom *Verím v znovuzrodenie Maďarska*. Som zhrozená, že akcia zásahu slovenských orgánov zostala v Európe nepovšimnutá.

Ako je možné, že práve v období, keď si Európa pripomína 70. výročie Krištálovej noci, môže členský štát na svojom území tolerovať existenciu organizácie, ako sú „nyílašovci“, maďarské gardy, Jobbik, Hnutie 64 žúp? Je nám ozaj jedno, že tu dochádza k zneváženiu miliónov obetí druhej svetovej vojny a po mestách v členskom štáte môžu pochodovať fašisti?

1-037

Ján Hudacký (PPE-DE). – V deň, keď si pripomínáme 19. výročie zamatovej revolúcie v bývalej Česko-slovenskej republike, dovoľte mi vyjadriť moje znepokojenie nad politikou súčasnej slovenskej vlády, predovšetkým v hospodárskej oblasti, ktorá má veľa podobných črt z pred novembra 1989.

Snahy o plné politické riadenie súkromného sektora a regulačné zásahy štátu v rozsahu, v akom to realizuje táto vláda, sú neakceptovateľné v zdravom trhovom systéme. Novelami zákonov o cenách a trestného zákona otvorila cestu k novej regulácii cien v súvislosti s prechodom na euro a trestaním malých predajcov a poskytovateľov služieb väzením až do troch rokov.

Okrem týchto opatrení v súvislosti s rastom cien energií prichádza so sériou populistických vyhlásení a hrozieb, so snahou o vyvlastnenie niektorých súkromných spoločností v energetickom sektore a návrhom tvrdých, časovo neobmedzených a plošných regulačných opatrení voči súkromným subjektom v tzv. všeobecnom hospodárskom záujme.

Uvedené opatrenia budú pod zámienkou riešenia finančnej krízy a hospodárskej recesie brániť v ďalšej nevyhnutnej liberalizácii, deformovať trhové prostredie a zneisťovať potenciálnych investorov.

1-038

Marek Siwiec (PSE). – Panie Przewodniczący! 14 listopada w Poznaniu, jak co roku, odbył się marsz równości. Wzięła w nim udział grupa moich młodych współpracowników, członków Federacji Młodych Socjaldemokratów. Propagowali hasło *diversity yes, intolerance no*. To część wielkiej akcji Partii Europejskich Socjalistów prowadzonej od miesięcy na rzecz tolerancji w Europie. Po zakończeniu demonstracji zaatakowało tę grupę kilkunastu bandytów, pobili ich, wyrwali transparenty z logo Partii Europejskich Socjalistów. Jeden z poszkodowanych trafił do szpitala. Oczekuję, że winni tego zajścia zostaną wykryci i ukarani przez odpowiednie władze polskie. Oczekuję, że bandytyzm polityczny, który zastępuje dialog, zostanie powszechnie potępiony przez tych, którzy uprawiają politykę.

1-039

Ryszard Czarnecki (UEN). – Panie Przewodniczący! W piątek zakończył się szczyt Unia-Rosja w Nicei, szczyt zwołany naprędce, tak aby zdążyć na spotkanie G20. Unia Europejska podjęła faktycznie decyzję o wznowieniu negocjacji z Rosją na temat układu o partnerstwie, przy czym w ten sposób zaprzeczyła własnym decyzjom z 1 września tego roku, gdy postanowiła, że żadnych negocjacji z Rosją nie będzie, jeżeli wojska rosyjskie nie wycofają się z okupowanych terytoriów Gruzji. Unia Europejska w tej sprawie zachowuje się jak staruszek, który doskonale pamięta, co robił 50 lat temu, gdy powstawały traktaty rzymskie, a nie pamięta, co robił dwa miesiące temu, gdy sama sobie i Europie dała w tej bardzo ważnej kwestii pewne słowo. Dzisiaj od własnych zobowiązań odchodzi i to, co wspólnie ustaliła 1 września, dziś wyrzuca do kosza.

W tym kontekście pytanie, czy prawa człowieka, o które w Parlamencie Europejskim bardzo często zabiegamy na całym świecie, powinny być również stosowane w krajach europejskich, jak chociażby Gruzja i Rosja, gdy Unia Europejska w tej kwestii po prostu zachowuje się jak Poncjusz Pilat.

1-040

Monica Frassoni (Verts/ALE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, forse anche voi avete sentito che non esiste più la crisi dei rifiuti in Campania. Ebbene, non è così: pochi giorni fa a Chiaiano, che è uno dei luoghi dove si doveva mettere una delle famose discariche di Berlusconi, sono state trovate 12.000 tonnellate di amianto e rifiuti tossici, che non si sa bene da dove vengono.

In questo momento, in Italia, c'è un decreto in vigore che sostanzialmente deroga a tutta la legislazione europea per quanto riguarda soprattutto la protezione della salute e la valutazione d'impatto e siamo in una situazione di segreto di Stato poiché queste zone sono state dichiarate inaccessibili a qualsiasi tipo di accesso per quanto riguarda l'informazione su quello che vi succede.

Noi abbiamo chiesto alla Commissione di intervenire, pensiamo che lo debba fare perché avere 10.000 tonnellate di amianto e di rifiuti tossici lì all'aria libera è un pericolo per tutti e ci auguriamo che il Commissario Dimas lo faccia e lo faccia pubblicamente.

1-041

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – Elnök úr! Megengedhetetlen, hogy a szlovák-magyar kapcsolatok a szélsőséges erők szándékai szerint alakuljanak. Határozottan elítéljük a két nép viszonyának megrontóit, mert ismerjük a tetteseket. Szlovákiában a kormánypárt, a Szlovák Nemzeti Párt szítja a feszültséget kisebbségellenes gyűlöletbeszédekkel, nemzetgyalázó kirohanásaival, a magyarok becsúszásával. Viszont Magyarországon ezeket a támadásokat nem a kormányerők, hanem parlamenten kívüli szélsőséges csoportok igyekeznek túlreagálni. Ez alapvető különbség.

Mindkét megnyilvánulást el kell ítélni. A két nép közti viszony elmérgesedésének egyik oka az, hogy a PES szemet hunyt a SMER koalíciós politikája felett, lovat adva az extrém, kifejezetten kisebbségellenes politikát folytató Szlovák Nemzeti Párt alá. Ezért nem volt helyes a PES döntése, amikor visszavette soraiba a SMER-t, amely szabad teret biztosít a szélsőséges magyarellenessé megnyilvánulásoknak. Sajnos a pozsonyi kormánykoalíció nem ad esélyt a szlovák-magyar kapcsolatok javulására. Köszönöm.

1-042

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident! Ich will jetzt nicht im Einzelnen darauf eingehen, aber ich glaube, der Kollege – und wir verstehen uns ja ganz gut – weiß sehr wohl, dass die Sozialdemokratische Partei Europas der Koalition und insbesondere der Partei von Herrn Slota sehr kritisch gegenübersteht.

Jetzt ist aber die Zeit gekommen, die Dinge so zu regeln, dass sich beide Länder, insbesondere nach dem sehr begrüßenswerten Treffen zwischen Premierminister Fico und Premierminister Gyurcsány darauf besinnen, die Probleme gemeinsam friedlich zu lösen und den Radikalen nicht das Wort zu geben. Da stimmen wir überein: Den Radikalen darf nicht erlaubt werden, immer wieder neues Gift zu streuen. Das gilt sicherlich auch für den Verbalradikalismus eines Herrn Slota, das gilt aber insbesondere auch für die Ungarische Garde. Ich bitte darum, dass sich beide Länder und beide Premierminister sowie alle Parteien in diesem Saal darum bemühen, dass den Radikalen das Wort abgeschnitten wird, dass die Grenzblockaden der Radikalen verhindert werden und dass die friedlich gesinnten Menschen, die die Minderheiten schützen und fördern wollen, das Wort bekommen.

1-043

19 - Begrüßung

1-044

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Es ist mir eine große Freude, auf der Besuchertribüne eine Gruppe ehemaliger Abgeordneter des ersten frei gewählten Parlaments der DDR begrüßen zu können.

Dieses Parlament ist damit in die Geschichtsbücher eingegangen, dass es die Wiedervereinigung Deutschlands beschlossen hat, um sich dann wenig später selbst aufzulösen. Die Delegation wird geleitet von der damaligen Parlamentspräsidentin, Frau Dr. Sabine Bergmann-Pohl. Seien Sie herzlich willkommen im Europäischen Parlament.

(Beifall)

1-045

20 - Ausführungen von einer Minute zu Fragen von politischer Bedeutung (Fortsetzung)

1-046

Jim Higgins (PPE-DE). – Mr President, the eCall system in motor vehicles is a major advance in assisting emergency services to get to the scene of an accident as quickly as possible. The device identifies the exact location of the accident so that the medical, police and fire services are able to get to the scene as quickly as possible. This is particularly important in rural and isolated areas and particularly in the case of single car accidents.

eCall is now standard equipment in all new cars in many EU countries. Unfortunately, it is not available in my own country, Ireland, where we still have an unacceptably high level of fatal accidents. I believe that the system should be mandatory in all Member States.

This is about saving lives, and this device certainly saves lives. That is the reason I am calling on the Commission to insist that all Member States insist that this device be available in all new motor vehicles.

1-047

Vladimír Maňka (PSE). – Podľa prieskumu Sociologického ústavu Slovenskej akadémie vied obyvatelia Slovenska maďarskej národnosti sú hrdí, že sú občanmi Slovenskej republiky. Tento názor má viac ako 70 % ľudí. To je historicky najvyššie percento v dejinách Slovenskej republiky.

Tento výsledok hovorí jasnou rečou oproti vystúpeniam niektorých politikov, ktorí sa snažia zavádzať Európu, že maďarská menšina na Slovensku je diskriminovaná. Na scéne Európskeho parlamentu niektorí kolegovia miesto toho, aby si sadli za rokovací stôl, dva roky predvádzajú spôsob komunikácie, ktorý ešte viac radikalizuje domácu politickú scénu.

Chcel by som vyzvať tých, ktorým na priateľskom spoločenstve Maďarska a Slovenska záleží, aby podporili úsilie obidvoch premiérov, ktorí sa v sobotu stretli, aby koordinovali boj proti extrémizmu, aby obidve krajiny smerovali k dobrým susedským vzťahom.

Oceňujem, že už druhý deň po rokovaní maďarský premiér prijal opatrenie, ktoré vedie k zmenám legislatívy proti extrémizmu. To bude najlepšia zbraň voči tým, ktorí dnes beztrešne ohrozujú demokraciu v tomto regióne.

1-048

Eoin Ryan (UEN). – Mr President, one of the key elements of the EU White Paper on Sport is the elimination of racism, particularly at football matches. Unfortunately racism has raised its ugly head at the Scottish Football League and we all very much regret that. Some players who have declared to play for Ireland have been subjected to racial abuse and also to the singing of the 'Famine Song', which is a huge insult, not only to the players, but to the Irish people.

I welcome the fact that the Scottish FA, and also the former British Home Secretary John Reid, are taking action on this. But racism cannot be tolerated no matter where it raises its ugly head, and I believe we all have to stand up and say that this is completely unacceptable and that it cannot happen no matter where it takes place.

1-049

Milan Horáček (Verts/ALE). – Herr Präsident! Auf dem EU-Russland-Gipfel in Nizza letzten Freitag wurde beschlossen, die Verhandlungen für ein neues Partnerschaftsabkommen mit Russland ab dem 2. Dezember fortzusetzen. Dies, obwohl einige Mitgliedstaaten ihre Bedenken geäußert haben und einige Fragen, wie beispielsweise das weitere Vorgehen in Georgien und im Kaukasus, ungeklärt blieben.

Ich sehe die Entwicklungen in Russland mit großer Besorgnis. Völlig undurchsichtig hat nun die Duma die Verlängerung der Amtszeit des Präsidenten auf sechs Jahre gebilligt. Die Menschenrechte werden weiterhin mit Füßen getreten. Wie z.B. der Fall einer ehemaligen Mitarbeiterin des seit fünf Jahren inhaftierten Michail Chodorkowski, Frau Svetlana Bachmina, zeigt, der eine vorzeitige Entlassung aus einem sibirischen Straflager weiterhin verwehrt wird, und das obwohl sie hochschwanger ist. Die Europäische Union darf sich in den Verhandlungen nicht auf Erpressungsversuche von Russland im Energiebereich einlassen und muss Missstände im Bereich der Menschenrechte klar ansprechen.

1-050

József Szájer (PPE-DE). – Elnök úr, tisztelt Parlament. Az európai polgároknak az egyik legfontosabb joga a szabad mozgásnak a joga, és egy éve amikor megnyitottuk a schengeni határokat, az új tagországok számára furcsa akadályok jelentek meg az egyes határokon, így az osztrák-cseh, a magyar-szlovák vagy a magyar-osztrák határon is. Szülővárosom környékén egy „autóval behajtani tilos” táblát helyeztek ki az osztrák hatóságok egy olyan útra, amely autóval egyébként szabadon járható.

Éppen ezért, mivel ez a bosszantó akadály véleményünk szerint korlátozza az európai polgárok egyik legfontosabb jogát, a szabad mozgáshoz való jogot, szimbolikusan európai zászlóval takartuk le Karas és Járóka Livia képviselőtársaimmal ezt a táblát tiltakozásul ez ellen az akadály ellen, amely rengeteg bosszankodást okoz az ott élő embereknek.

Ma már nem a vasfüggöny ellen kell küzdeni, tisztelt képviselőtársaim – már többször behoztam ezt ide, ez az én városomnak a környékéről való vasfüggöny –, hanem néhány behajtni tilos tábla ellen, de azt gondolom, hogy európai szellemben el kell érünk azt is, hogy ezek is eltűnjenek onnan.

A magyar-szlovák konfliktushoz csak annyit, hogy akkor lenne hiteles azoknak a tiltakozása a szélsőségek ellen, hogyha ezt akkor is megtették volna, amikor Slota, a koalíciós pártnak a tagja magyarellenes kijelentéseket tett és a magyaroknak Szlovákiából való kiszorítását követelte.

1-051

Kristian Vigenin (PSE). – Mr President, this year we commemorate the 70th anniversary of the *Kristallnacht* pogroms. It seems that the collective memory is becoming weaker and weaker, since we face rising extremism associated with racism, xenophobia, anti-Semitism and aggressive nationalism worldwide, including in European democracies.

Looking ahead to the 2009 European elections, the PSE Group is convinced that political representatives can play a positive role in the overall promotion of mutual respect and understanding.

The PSE Group is committed to raising awareness of the value of cultural and religious diversity as a source of mutual enrichment of societies. We always underline the necessity that public personalities should refrain from statements that encourage the stigmatisation of groups of people. May I express my confusion that the EPP has chosen – and still keeps – as its main partner in Bulgaria a party whose leader appreciates the statesmanship of Stalin, Hitler and Mao; who believes that the way forward to integration is to impose a list of Bulgarian names on every new-born child of non-Bulgarian ethnic origin; a man who says that there are Bulgarian citizens in Bulgaria, Turkish in Turkey, and if somebody is a Turk they should go to Turkey.

I wonder if you, Mr President, or the EPP support the same approach for the ethnic Turks in Germany. I underline how important the role of the European parties is in carefully selecting its partners, because when you exchange quality for quantity, the first victims are the EPP's credibility, the stability of the national political systems and, of course, the beliefs of the ordinary right-wing voters.

1-052

Der Präsident. – Herr Kollege, da Sie mich persönlich angesprochen haben, erlaube ich mir darauf hinzuweisen, dass das Europäische Parlament am vergangenen Montag in Brüssel eine sehr beeindruckende Gedenkveranstaltung zur Reichsprogromnacht hatte.

Was meine Parteimitgliedschaft angeht, so amtiere ich hier als Präsident und nicht als Angehöriger einer Partei, obwohl ich mich natürlich meiner Partei verbunden fühle. Aber Sie müssen dann die Verantwortlichen selbst fragen. Das ist also keine Frage, die an den Präsidenten gerichtet werden kann.

1-053

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – Salutăm, în primul rând, planul de acțiune adoptat la recenta reuniune G20, precum și contribuția deosebită a domnului Barroso și a președintelui Sarkozy, deciziile finale reflectând strategia discutată și adoptată de țările membre ale Uniunii Europene.

Este, de asemenea, salutar, angajamentul tuturor participanților de a conlucra în vederea combaterii actualei crize din domeniul financiar. Acum oamenii nu sunt interesați de dispute, ci de soluții reale. Interdependența generează canale cu două sensuri, care răspândesc criza, dar pot să răspândească și soluții pentru însănătoșirea economică.

Pentru România, șomajul din oricare țară a Uniunii Europene accelerează de două ori șomajul din economia noastră emergentă, în primul rând prin trimiterea înapoi a oamenilor care lucrează în străinătate, apoi prin micșorarea numărului de locuri de muncă oferite de companiile străine care își reduc activitatea.

În acest moment, șomajul trebuie analizat la nivelul întregii Uniuni Europene, iar soluțiile trebuie aplicate și finanțate la ambele capete ale acestor canale.

1-054

Gábor Harangozó (PSE). – Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt képviselőtársaim. Szeretném felhívni a figyelmüket a kukoricapiacra nehezedő nyomásra, amely különösen érvényes Közép-Európában. A kiugróan magas terméseredmények, a kedvezőtlen nemzetközi piaci körülmények és a Közép-Európában hagyományosnak tekinthető termésingadozás mélyen az intervenciós szint alatti árakat eredményezett egyes magyar régiókban.

Lépéseket kell tennünk a termelők és a piaci stabilitás érdekében. A jelenlegi helyzetben Magyarország önmaga nem képes a termésfelesleg felvásárlására, mindamellett más lehetőségek is vannak a piac stabilizálására. Elsőként meg kell említeni a kukorica intervenciós felvásárlási mennyiségét a tengeri kikötővel nem rendelkező országok részére. A rendszernek ebben a tekintetben az eredeti szándék szerint egy biztonsági háló szerepét kell betöltenie.

Másodszor támogatási tendert kell megnyitni a tengeri kikötővel nem rendelkező országok számára a harmadik országokba irányuló export céljából. Végezetül pedig a soron kívüli magántárolási lehetőségeket is meg kell nyitni. Ezen intézkedések meghozatala nagyban hozzájárulna a helyzet súlyosbodásának megelőzéséhez, és segítené termelőinket a rendkívüli körülményekhez való alkalmazkodásban. Köszönöm figyelmüket.

1-055

Der Präsident. – Damit ist dieser Tagesordnungspunkt geschlossen.

1-056

21 - Zehn Jahre Wirtschafts- und Währungsunion – Errungenschaften und Herausforderungen (Aussprache)

1-057

Der Präsident. – Wir werden nun die Debatte führen: Zehn Jahre Wirtschafts- und Währungsunion – Errungenschaften und Herausforderungen. Ich darf dazu sehr herzlich den Premierminister und Finanzminister Luxemburgs, den Vorsitzenden der Eurogruppe, Herrn Jean-Claude Juncker, begrüßen. Herzlich willkommen im Europäischen Parlament!

(Beifall)

Natürlich ist es eine Freude, auch den zuständigen Kommissar Joaquín Almunia hier zu begrüßen.

1-058

Pervenche Berès, rapporteure. – Monsieur le Président, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, Monsieur le Commissaire, je crois que c'est un moment important et le thème dont nous allons débattre aujourd'hui concerne au premier chef tous les Européens.

Je crois, et tout le monde en est aujourd'hui convaincu, que l'euro est notre plus grand capital, notre meilleur investissement. C'est aujourd'hui l'occasion de faire le bilan, mais à travers un bilan en période de crise, bien évidemment, il nous faut trouver les moyens de rebondir. Dans quelle situation serions-nous sans l'euro? Sans l'euro, l'Islande serait aujourd'hui à peu près comme l'Irlande ou plutôt l'Irlande ressemblerait à l'Islande.

Nous avons rouvert les débats dans cette crise puisque chacun a compris combien cet euro était au cœur de notre capacité à résister en temps ordinaire mais aussi en temps de crise.

Monsieur le Commissaire, je veux vous remercier de votre sens de l'anticipation car ici, lorsqu'en mai 2008 vous avez mis sur la table ce document, personne ne pensait à quel point il serait utile, nécessaire et constituerait une base de travail indispensable pour regarder demain et pour, sur la base de cette solidité qu'est l'euro, pouvoir affronter la crise qui est devant nous.

Pourtant je comprends bien que dans votre discussion avec les ministres de l'économie et des finances, ils ont tout à coup la tête ailleurs, ils ont tout à coup la tête sur des questions qu'ils ne regardaient pas: celles des marchés financiers. Vous devez leur rappeler que, s'ils veulent demain sortir de la situation de crise dans laquelle nous sommes, ils n'échapperont pas à deux choses.

Ils devront équilibrer l'Union économique et monétaire. Nous l'avons vu pour gérer la crise des marchés financiers. Nous le voyons aujourd'hui pour gérer la crise de l'économie réelle qui est devant nous. La politique monétaire peut beaucoup, en injectant des liquidités, pour faciliter le fonctionnement des marchés, en baissant les taux, pour essayer de relancer l'investissement. Mais c'est tout! Après, c'est aux gouvernements d'agir pour sauver les banques, pour chasser les produits toxiques et demain, pour relancer l'activité économique dans l'Union européenne.

Alors il est temps que les ministres de l'économie et des finances fassent usage du traité qui leur dit de considérer leur politique économique comme une politique d'intérêt commun. Sur cette base, Monsieur le Commissaire, relancez le débat à l'Écofin, exigez cette feuille de route que vous leur avez suggérée et revenez vers nous sur la base des propositions, de nos propositions, que vous aurez défendues pour que, demain, l'euro soit vraiment au service de la croissance et de l'emploi.

Sur la politique monétaire, bien sûr, nous respectons l'indépendance de la Banque centrale, mais nous respectons aussi le traité dans toute sa dimension, et l'article 105, au-delà de la stabilité des prix, demande que la Banque centrale poursuive les autres objectifs de l'Union, ai-je besoin de le rappeler? Ai-je besoin de dire que peut-être demain nous ouvrirons aussi

un nouveau débat? Ne faut-il pas, ce n'est pas dans notre rapport, mais ne faudra-t-il pas ouvrir un débat sur l'introduction d'un objectif de stabilité des marchés financiers dans les objectifs de la politique monétaire? Je pose la question.

Bien évidemment, nous ne progresserons pas dans le fonctionnement de l'Union économique et monétaire si nous ne tenons pas davantage compte de l'articulation entre économie réelle et marchés financiers. Pour l'avoir oubliée, nous en payons aujourd'hui le prix.

Sur l'élargissement, cette crise rouvre les conditions du débat, et pourtant je crois que nous devons rester rigoureux. La réforme avant l'entrée dans la zone euro, c'est plus facile que la réforme après l'entrée dans la zone euro, même si c'est extrêmement exigeant. Et vous en avez, Monsieur le Commissaire, fait un point central de votre rapport, l'idée que les divergences qui sont apparues dans le fonctionnement de la zone euro sont une source d'inquiétude. Elles sont plus grandes que ce que nous avions initialement imaginé.

Alors, nous vous demandons, le Parlement européen vous demande de doter l'Union européenne d'outils lui permettant d'observer la qualité de la dépense publique pour regarder comment les États membres réagissent, et que ce ne soit pas uniquement un débat sur les seuils, qui ne permet qu'un débat global et non pas un débat sur la qualité de la dépense publique, qui relève des ministres de l'économie et des finances.

Dans la feuille de route que nous vous proposons, nous pensons aussi, Monsieur le Commissaire, que vous devez vous adresser aux États membres aujourd'hui pour leur demander de revoir leur copie. Leurs plans nationaux de réforme ne tiennent pas compte, aujourd'hui, des dernières prévisions que vous avez mises sur la table.

Si nous prenons au sérieux l'exercice commun d'une coordination des politiques économiques, ces copies aujourd'hui doivent être revues sur la base des prévisions de croissance que vous avez mises sur la table et qui ont été confortées et confirmées tant par le FMI que par l'OCDE.

Enfin, parmi les propositions que nous formulons, j'attire votre attention sur les enjeux en termes de représentation externe de la zone euro. Nous avons trop longtemps vécu dans une attitude passive. L'euro nous protégeait. Mais, plus que nous protéger, il doit aujourd'hui nous permettre d'être un acteur avec une voix forte sur la scène internationale pour que nous ne soyons pas simplement le maillon flottant dans un débat entre les autres grandes puissances monétaires. Nous sommes une grande puissance monétaire, nous devons en assumer toutes les conséquences, et cela relève aussi d'un débat en cohérence, en concertation au sein du Conseil de ministres.

Nous sommes tout à fait prêts, en tant que Parlement européen, à jouer notre partition dans cet exercice, vous le savez.

1-059

Werner Langen, *Berichterstatter*. – Herr Präsident! Ich begrüße die Repräsentanten der Eurozone, den Premierminister und den Währungskommissar. Wenn wir Bilanz ziehen, dann können wir sagen, dass der Euro in den ersten zehn Jahren ein uneingeschränkter Erfolg war. Nicht alles verlief reibungslos, aber die Institutionen haben sich gerade in der letzten Finanzmarktkrise bewährt. Auf der Grundlage der institutionellen Zusammenarbeit der Eurozone waren die Entscheidungen schnell vorzubereiten, zügig umzusetzen und insbesondere für alle 27 Mitgliedstaaten vorbildlich.

Wir haben einen Bericht mit 62 detaillierten Punkten vorgelegt, einschließlich Bilanz und Ausblick. Frau Kollegin Berès hat bereits zu einigen Punkten des Ausblicks Stellung genommen. Ich möchte das ergänzen. Bei aller positiven Resonanz des Euro besteht die Frage: Wie geht es weiter? Sind der Euroraum und auch die Europäische Zentralbank vor den kommenden Herausforderungen gefeit? Da gibt es sicherlich die eine oder andere Herausforderung, die analysiert werden muss. Ich möchte an die unterschiedliche Entwicklung der Wettbewerbsfähigkeit im Euroraum erinnern, denn das Geheimnis ist, dass wir zwar eine zentrale Geld- und Währungspolitik haben, aber eine dezentrale Haushalts- und Finanzpolitik. Der Stabilitäts- und Wachstumspakt kann nur dann als Anker zwischen diesen beiden Ebenen funktionieren, wenn die Mitgliedstaaten bereit sind, sich an diesen Pakt zu halten, die Bedingungen zu akzeptieren und die notwendige Disziplin zu zeigen. Deshalb steht der Stabilitäts- und Wachstumspakt jetzt mit der Bewältigung der Finanzmarktkrise vor seiner ersten größeren Bewährungsprobe. Nach meiner Meinung ist die notwendige Flexibilität gegeben und kann es allenfalls vorübergehende Ausnahmen im Extremfall geben, aber keine generelle Aussetzung des Stabilitäts- und Wachstumspakts.

Die andere Frage lautet: Wie geht es mit der Verschuldung weiter? Das Finanzmarktpaket war schnell geschnürt, die Regierungen haben gehandelt, Handlungsfähigkeit in der Krise ist bewiesen worden, auch von der Kommission. Aber die Frage ist: Werfen wir unsere Grundsätze, die zur Stabilität des Euro beigetragen haben, jetzt über den Haufen oder gelingt es uns, diese Grundsätze weiterzuentwickeln und durchzuhalten?

Wir haben darüber hinaus eine Fülle von Vorschlägen gemacht, die ich aufgrund der mir jetzt überraschend zugestandenen kurzen Zeitvorgabe nicht auflisten will und kann. Aber Tatsache ist, dass wir in der Außenvertretung des Euro – wir unterstützen hier uneingeschränkt die Haltung des luxemburgischen Premierministers und Vorsitzenden der Eurozone –

eine kompetentere und einheitlichere Außenvertretung des Euro brauchen. Für mich war es verwunderlich, dass Herr Juncker als Vorsitzender der Eurogruppe nicht zu dem jüngsten Gipfel in Washington eingeladen wurde. Ich sage das ganz offen, weil das allen positiven Entwicklungen entgegensteht. Wir wollen natürlich auch eine angemessene Einbindung des Europäischen Parlaments und wir haben einen Diskussionspunkt, über den wir schon lange streiten, das ist die Frage: Genügt eine verstärkte Koordinierung der Haushalt- und Finanzpolitik oder – wie Frankreich glaubt – genügt das nicht und muss man stattdessen eine institutionalisierte Form einer so genannten – in Deutschland heftig umstrittenen – Wirtschaftsregierung vorsehen? Welches ist der richtige Weg? Für meine Fraktion ist klar: Wir brauchen keine Wirtschaftsregierung, aber wir brauchen eine stärkere Koordinierung, auch über den verabredeten *policy mix*. Wir brauchen allerdings auch die notwendige Disziplin der Mitgliedstaaten, sonst kann der Euro auf Dauer in Schwierigkeiten geraten, und niemand will das.

Einen herzlichen Dank an alle Verantwortlichen. Das Parlament ist zu einer intensiven Zusammenarbeit bereit, und wir sind sicher, dass es uns gelingen wird, mit diesem Bericht Akzente zu setzen.

1-060

Joaquín Almunia, *Miembro de la Comisión*. – Señor Presidente, Señorías, señor Presidente del Eurogrupo: en primer lugar, quiero manifestar mi agradecimiento, el agradecimiento de la Comisión, a los dos ponentes, a la señora Berès, al señor Langen, y a todos quienes han trabajado en este excelente informe.

Creo que es muy de agradecer la calidad del informe relativo al décimo aniversario de la Unión Económica y Monetaria, y es de agradecer la cooperación entre los diferentes grupos políticos para mostrar un alto grado de cohesión de este Parlamento, que creo que es un activo más, un elemento positivo más en la Unión Económica y Monetaria, tanto en su presente como en su futuro.

Son diez años de Unión Económica y Monetaria. Ése fue el origen de nuestro análisis, ése fue el origen del informe elaborado por los servicios de la Comisión, ése fue el origen de la comunicación de la Comisión que tuve el honor de presentarles aquí el 7 de mayo. Pero el décimo aniversario del euro y de la Unión Económica y Monetaria coincide con una situación económica excepcionalmente difícil y compleja y nos permite analizar la Unión Económica y Monetaria a la luz de la utilidad que tiene el euro, nuestra moneda única, nuestro grado de integración, para hacer frente a una situación como ésta, que no habíamos conocido nunca antes nosotros.

Y la conclusión: así como es una conclusión muy positiva la referente al balance de los primeros diez años del euro, es también positiva la conclusión acerca de la utilidad de la Unión Económica y Monetaria para hacer frente a la situación actual. Vivimos momentos difíciles pero tenemos en nuestra mano un instrumento extraordinariamente útil para hacerles frente.

Claro está que las consecuencias del análisis que les presenté aquí el 7 de mayo, las conclusiones de nuestra comunicación, las conclusiones de su informe hay que llevarlas a la práctica para que este instrumento sea de utilidad en un momento como el actual y coincido con los dos ponentes en que la coordinación es un elemento clave.

También se ha hablado de coordinación en la reunión de Washington de este fin de semana. Sin coordinación no afrontaremos la situación de manera eficaz. No hay quien pueda resolver sus problemas económicos en una situación como la actual sin coordinar sus políticas económicas. Se vio hace unas pocas semanas, cuando hubo que afrontar el riesgo de colapso del sistema financiero; se está viendo ahora, cuando hay que afrontar una recesión en la mayoría de nuestras economías y cuando estamos por primera vez en nuestras vidas afrontando un riesgo incluso de deflación.

Hay que coordinar las políticas presupuestarias; el informe sobre la Unión Económica y Monetaria habla de la necesidad de profundizar la vigilancia presupuestaria, de profundizar el modo en que se ejerce la coordinación de las políticas fiscales y presupuestarias —como ha dicho el señor Langen—, teniendo en cuenta también elementos de sostenibilidad —como ha dicho la señora Berès—, teniendo en cuenta la calidad de las finanzas públicas, teniendo en cuenta que tenemos un sistema de reglas que es el Pacto de estabilidad y crecimiento revisado en el año 2005, revisión extraordinariamente útil ahora, porque nos ha permitido, en momentos de recuperación económica, avanzar en la consolidación fiscal, y la zona del euro acabó el año 2007 casi en equilibrio —por primera vez en su historia, con un déficit del 0,6 - 0,7 %—, pero nos permite ahora disponer de la flexibilidad suficiente para que la política fiscal contribuya a sostener la demanda, como debe hacer también la política monetaria.

Las conclusiones de nuestro informe son especialmente útiles ahora, en la reflexión sobre la necesidad de ligar las políticas presupuestarias con las reformas estructurales y, en ese sentido, comparto la opinión de la señora Berès: hay que revisar, hay que adaptar los programas de Lisboa, los programas nacionales de reforma, igual que hay que adaptar y revisar a la situación actual los programas de estabilidad y convergencia de los Estados miembros. Lo vamos a discutir en los próximos meses y, a estos efectos, la Comisión, el próximo día 26 va a presentar, como saben sus señorías, un plan de acción que incorpora, o incorporará, objetivos, instrumentos, políticas, compromisos que llevan a la necesidad de adaptar los programas nacionales tratando de aunar, de hacer convergentes y consistentes las políticas nacionales con una

estrategia, con políticas, con instrumentos a escala europea y hay que reforzar —coincido con sus Señorías, coincido con el informe— la dimensión exterior del euro y de la Unión Económica y Monetaria.

Lo sabe muy bien el señor Juncker, hay que tener una estrategia en la relación con las organizaciones multilaterales y en la relación con nuestros principales interlocutores capaz de defender nuestros intereses como moneda, capaz de defender nuestros intereses como Unión Económica y Monetaria, capaz de defender los intereses económicos de la Unión Europea.

Esa estrategia debe estar basada en principios, en prioridades, pero también en instrumentos de acción que permitan unificar nuestra voz, reforzando así la capacidad de influencia de todos y cada uno de los europeos y, en particular, de la zona del euro, y esto tiene que ver también con la gobernanza. En muchos de los aspectos de la gobernanza que ustedes abordan en su informe yo estoy totalmente de acuerdo y espero que también lo estén los señores Ministros de Finanzas en el Ecofin y en el Eurogrupo.

La señora Berès —y con esto concluyo— decía en su intervención que el Comisario, la Comisión, debía llamar la atención de nuevo de los Ministros de Finanzas sobre las conclusiones de este informe. Había un personaje de Molière que decía que creyendo hablar en verso hablaba en prosa y no lo sabía, yo creo que las discusiones que están manteniendo los Ministros en el Eurogrupo, bajo la presidencia de Jean Claude Juncker, los Ministros en el Ecofin, los Ministros en la reunión de Washington, son discusiones que entran perfectamente en las prioridades y en la necesidad de coordinación que está reflejada en el informe de la Comisión y en su informe, aunque, a lo mejor, algunos de ellos no lo sepan.

(Aplausos)

1-061

Jean-Claude Juncker, Président de l'Eurogroupe. – Monsieur le Président, Madame et Monsieur les rapporteurs, Monsieur le Commissaire, Mesdames, Messieurs, chers collègues, je voudrais d'abord féliciter vos deux rapporteurs pour le rapport qu'ils vous ont soumis et qu'ils nous ont soumis puisque nous le lisons et nous en discutons. Ce rapport voit juste et va suffisamment loin pour que nous puissions nous en occuper au cours des mois à venir.

Je partage l'analyse qui est faite dans ce rapport de Mme Berès et de M. Langen sur le bilan de la première décennie de la monnaie unique. Il n'y a rien à ajouter ou à enlever à ce qu'ils ont exprimé dans leur rapport. De plus, c'est un rapport qui recueille une grande majorité au sein de cette assemblée, du moins lorsque la Commission s'est exprimée à son sujet. Je constate que l'enthousiasme de l'assemblée pour la monnaie unique est autrement plus grand aujourd'hui qu'il y a 12 ou 13 ans, voire dix ans, ce dont il convient de se féliciter.

En ce qui concerne les divergences économiques, les deltas entre les réformes structurelles et les différences en matière de gestion des finances publiques, je voudrais d'abord faire observer que je n'ai pas compris le sens du rapport lorsqu'il dit que les résultats ne correspondent pas aux attentes qui ont été formulées à l'époque de l'introduction de la monnaie unique. Je ne connais aucun rapport de nature quantitative sur les divergences entre les différents États membres de la zone euro. Ce rapport n'existant pas, c'est donc un propos de circonstance, que je n'ai pas compris, tout en partageant l'avis que ces divergences ont tendance parfois à s'accroître, ce qui, à ce jour, ne menace pas la cohésion de la zone euro mais qui, si cette divergence devait persister, pourrait mettre à mal, sur le long terme, la cohésion de la zone euro.

Pour le reste et sur ce plan, il convient de se féliciter que l'Europe – l'Union européenne d'une façon générale et l'Eurogroupe en particulier – aujourd'hui confrontée à l'une des plus graves crises qu'elle ait eu à traverser au cours des décennies écoulées, ait géré d'une façon compétente la crise qui est actuellement la nôtre, notamment en évitant de commettre les erreurs commises en Europe au cours des années 70. Constater que nous n'avons pas répété les mêmes erreurs n'est pas une mince affaire car économiquement et politiquement, ceci nous a permis d'éviter que la crise n'accroisse les divergences au sein de l'Union monétaire et contribue à saper sa cohésion.

Or, face à une crise de la taille que nous connaissons et face à une crise qui ne cesse de s'étendre de plus en plus à l'économie réelle, une réaction de politique économique forte et coordonnée au niveau européen est nécessaire et nous devons réfléchir à la meilleure façon de l'organiser en tenant compte, d'un côté, de notre cadre conceptuel et réglementaire – je fais référence au pacte de stabilité et à la stratégie de Lisbonne – et en tenant compte, de l'autre, de la gravité de la crise dont les conséquences sont autrement plus graves que nous ne l'avions imaginé il y a quelques mois.

La création de la deuxième grande monnaie au niveau mondial confère certes des avantages mais comporte aussi des obligations, le G20 de vendredi et de samedi à Washington nous ayant rappelé les obligations qui sont les nôtres et qui sont celles des autres. Nous devons utiliser et mettre à profit les trois semaines qui nous séparent du Conseil européen de décembre pour affiner avec habileté notre stratégie européenne et pour éviter des réactions disparates au niveau national. Ces réactions disparates nous guettent bien sûr. J'observe avec attendrissement les rappels et les appels renouvelés à la coordination des politiques économiques qui s'expriment surtout dans la langue de Voltaire.

Je voudrais que ceux qui nous appellent à la coordination des politiques économiques donnent d'abord l'exemple de la sincérité de leurs propos. J'observe que les différents gouvernements des différents pays membres de la zone euro se jettent avec gourmandise, et à raison, sur les problèmes que connaît le secteur automobile de leur pays. Je voudrais que ceux qui parlent de l'automobile et qui ne cessent de parler de la coordination des politiques économiques coordonnent les actions nationales lorsqu'il s'agit de prendre des initiatives dans le secteur automobile. Le reste est de la littérature. Qu'on coordonne vraiment et qu'on prouve, exemple à l'appui, la sincérité de ces propos.

(Applaudissements)

En ce qui concerne la politique monétaire, vous connaissez la timidité qui est la mienne, je n'en dirai jamais un mot, sauf pour dire que je persiste à croire que le rôle joué par la Banque centrale européenne ces derniers mois fut tout à fait exemplaire.

Intégration et supervision des marchés financiers, voilà un autre pan des considérations que vos rapporteurs ont traité dans leur rapport. Le G20 nous a fixé une feuille de route ambitieuse; elle doit être traduite de façon concrète par le G20, et donc par l'Union européenne et par les membres de l'Eurogroupe. Vous vous rappellerez sans doute que les pays membres de l'Eurogroupe et ceux de l'Union européenne ont été les premiers à réclamer que l'on tire les leçons appropriées de la crise que nous connaissons et je ne voudrais pas réserver à plus tard le chapitre de mes mémoires consacré à cet épisode. Il y a quatre ans que nous ne cessons de répéter – je parle des responsables de l'Eurogroupe – aux ministres des finances du Japon et des États-Unis et que nous ne cessons d'attirer l'attention de nos amis américains à la fois sur les risques de leur double déficit et sur les risques découlant de la sous-évaluation systématique des risques, notamment en matière immobilière.

Voilà deux ans qu'à plusieurs, au niveau du G7, et notamment sous présidence allemande du G7, nous revendiquons, avec une certaine brutalité des propos, une réglementation plus poussée des marchés financiers. Je n'accepte pas que ceux qui l'ont refusée hier donnent aujourd'hui l'impression d'être les leaders, pour m'exprimer en anglais, de la réaction européenne. Les gouvernements américain et britannique avaient tout le temps nécessaire pour accepter les propositions de l'Eurogroupe sur une meilleure réglementation des marchés financiers, ils ne l'ont pas voulu. Qu'ils ne donnent pas aujourd'hui l'impression d'entraîner les autres.

L'élargissement de la zone euro ne suscite pas de ma part des propos qui divergeraient de ce que disaient vos rapporteurs. Je rappellerai tout simplement que le fait d'appartenir à la zone euro est bien sûr un avantage, une opportunité, mais qu'il comporte aussi des obligations dont certaines devront être remplies avant de pouvoir accéder à la zone euro.

Cet enthousiasme bien compréhensible pour la nouvelle formation du G7 n'est pas sans soulever des problèmes concernant la représentation extérieure de la zone euro. Nous avons toujours plaidé, au sein de l'Eurogroupe, pour que l'Union européenne et l'Eurogroupe soient plus présents au G20, au Fonds monétaire international et au Fonds de stabilité financière. Nous étions les premiers, à l'Eurogroupe, à revendiquer une place durable et permanente pour la Commission au G20, ce qui n'a pas empêché le Président de la Commission de ne pas revendiquer la présidence de l'Eurogroupe – on verra plus tard avec quelles conséquences. Mais nous pensons que la Banque centrale européenne et la Commission doivent être représentées de façon durable au niveau du G20, tout comme l'Eurogroupe, qu'il soit représenté par le président de l'Eurogroupe, qui modestement essaie d'animer les travaux des ministres des finances, dont M. Sarkozy a relevé qu'ils ne sont pas à la hauteur, ou qu'il le soit par quelqu'un d'autre. Je ne cherche pas la présidence de l'Eurogroupe au niveau des ministres des finances pour mon plaisir et pour ma gloire personnelle, qui n'est guère extensible, je le fais par devoir; si d'autres pensent qu'ils peuvent mieux assumer ces tâches, qu'ils le fassent mais qu'ils y appliquent pour les années à venir la même intensité que celle qu'ils donnent l'impression de vouloir appliquer au moment où nous sommes.

Pour le reste, en ce qui concerne les instruments économiques de l'UEM et la gouvernance de notre groupe, je considère que nous avons fait, au cours des dernières années, des progrès remarquables, mais lorsqu'on discute sur le plan international de la politique de change, de la politique monétaire, il n'est pas pensable que la deuxième monnaie du monde ne soit pas représentée politiquement et monétairement par ceux qui ont pour charge de gérer ces deux aspects et ces deux compartiments de notre politique commune.

Si on veut que les ministres des finances, au sein de l'Eurogroupe, gèrent convenablement le pôle économique de l'Union économique et monétaire, il faut que les différents chefs d'État et de gouvernement donnent à leur ministre des finances les instructions nécessaires. Au Luxembourg, vous le savez, cela ne pose aucun problème.

(Applaudissements)

1-062

Der Präsident. – Herzlichen Dank, Herr Vorsitzender der Eurogruppe, nicht nur für diesen Bericht, sondern auch für Ihre engagierte Arbeit in dieser Aufgabe als Vorsitzender der Eurogruppe.

1-063

Jean-Pierre Audy, *rapporteur pour avis de la commission du commerce international*. – Monsieur le Président, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, Cher Jean-Claude Juncker, Monsieur le Commissaire, chers collègues, mes premiers mots seront pour féliciter mes collègues, Pervenche Bérès et Bernard Langen, pour la qualité de leur rapport, et les remercier d'avoir repris les amendements que la commission du commerce international a proposés.

Dix ans après sa création, l'UEM doit être considérée comme un succès européen dont nous devons être fiers. Personne ne peut contester – et de nombreuses études le démontrent – qu'il existe bien un lien entre politique monétaire et politique commerciale, et, qu'à cet égard, le rôle positif de la stabilité des monnaies est nécessaire à une croissance durable du commerce international.

L'utilisation croissante de l'euro comme monnaie internationale profite aux États membres de la zone euro car elle permet aux entreprises européennes de réduire le risque de change et d'améliorer leur compétitivité internationale.

Mais si la Banque centrale européenne, en accordant la priorité à la stabilité des prix, a renforcé la confiance dans l'euro, personne ne peut sérieusement contester que l'inflation est une réalité mondiale et que la lutte contre ce phénomène global ne pourra pas, dans une économie ouverte, se mener avec la seule politique monétaire européenne.

Il est évident que les taux de change de l'euro ont trop longtemps été trop élevés et ont eu des effets négatifs, notamment en pesant sur les exportations et en favorisant les importations au sein du marché intérieur. De nombreux industriels ont fait part de leurs inquiétudes à ce sujet. Selon une étude que nous avons fait faire au sein de la commission du commerce international, la politique de taux élevé de la BCE nous a coûté, ces dernières années, 0,5 point de taux de croissance par an.

C'est ainsi que je regrette que la Commission n'ait pas mené une analyse plus précise sur le rôle international de l'euro et ses répercussions sur le marché intérieur en matière de commerce international.

Les politiques monétaires menées par certains partenaires de l'Union européenne dans le but de sous-évaluer leur monnaie portent atteinte de façon déloyale aux échanges commerciaux. Elles pourraient être considérées comme une entrave non tarifaire au commerce international. C'est dans ce contexte que nous proposons d'étudier la faisabilité d'un organe de règlement des différends monétaires sur le modèle de ce que les États ont réussi à créer en matière commerciale à l'Organisation mondiale du commerce.

Cet organe, placé auprès du FMI, pourrait aider à stabiliser le système monétaire mondial, à réduire le risque de pratique abusive et à rendre aux marchés mondiaux la confiance dont ils ont besoin.

Je soutiens la proposition de la Commission de développer des positions monétaires communes, européennes, en obtenant à terme un siège unique pour la zone euro dans les institutions et forums financiers internationaux.

Enfin, je regrette que le rapport ne reprenne pas l'idée d'un gouvernement économique. Ce n'est pas, cher Jean-Claude Juncker, un problème de sincérité; c'est une proposition politique d'organisation de nos instruments communautaires.

Autrefois, les gouvernements réglaient les grands désordres planétaires par des guerres militaires. Aujourd'hui, nous sommes en guerre économique et sociale, mais au lieu d'avoir des morts, nous avons des chômeurs, et nous ne savons plus très bien qui est l'ennemi.

Dans ce contexte, ne soyons pas naïfs et travaillons sans relâche à la mise en place d'une gouvernance économique et sociale européenne, qui est une condition – certes pas suffisante, mais nécessaire – de la réussite d'une économie sociale de marché européenne.

1-064

PRESIDENZA DELL'ON. MARIO MAURO
Vicepresidente

1-065

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren! Ich darf dem Berichterstatter ganz herzlich für die Ausführungen über die Zukunft des Euros und alle Politikbereiche um ihn herum, danken und sagen, dass er eine sehr breit gefächerte Unterstützung im Ausschuss gefunden hat.

Ich danke aber auch den anderen Beteiligten, vor allen Dingen Jean-Claude Juncker, der in Washington bei der IWF-Tagung das Gesicht Europas dargestellt und sehr gut gearbeitet hat. Wir waren stolz auf ihn, und ich darf nur sagen: Lassen Sie sich nicht durch Negativdiskussionen davon entmutigen, diese Arbeit weiterhin so erfolgreich fortzusetzen!

Vor zehn Jahren durfte ich für die EVP-Fraktion über den Euro sprechen, und ich habe damals – ich zitiere: „Der Euro wird stark werden, Negativmeldungen trotzend“, wie denen des späteren Kanzlers Gerhard Schröder, der damals sagte, der Euro sei eine kränkelnde Frühgeburt. Das haben wir zurückgewiesen, und wie ich glaube, erfolgreich.

Der Euro ist ja nun nach mehrjähriger Diät durch eine straffe, konsequente Fitnesspolitik auf die Welt gebracht worden, und er ist ja auch erfolgreich. Darauf will ich nicht noch einmal eingehen. Damals war Gordon Brown amtierender Ratspräsident, und er hat damals sehr deutlich gesagt, dass das EP im Rahmen des historischen Prozesses der Währungsunion eine große Rolle gespielt hat. Auch andere Beteiligte sind zu Wort gekommen, u.a. Jacques Santer, aber auch Wilfried Maartens, der damals die Länder der Eurozone – erst 11, dann 15, dann 16 – als Pioniere des Europas des Mutes bezeichnete.

Ich glaube, dass wir hier in Europa Mut für die Zukunft brauchen, um weiterhin so erfolgreich arbeiten zu können und uns in der Welt der anderen Großen – USA, Asien und der anderen Weltmächte – erfolgreich mit dem Euro präsentieren zu können. Die Währungsreserven in der Welt, die in Euro angelegt sind, sind das beste Zeugnis für die erfolgreiche Arbeit des Euros und der Eurozone.

1-066

Elisa Ferreira, em nome do Grupo PSE. – Quero cumprimentar não só os relatores, mas também a Comissão pela iniciativa de ter feito este texto, o balanço dos 10 anos da União Económica e Monetária. É um texto estratégico e esta análise era fundamental.

O euro, como foi hoje aqui dito, é um inegável sucesso. De Lisboa a Helsínquia, de Dublin a Bratislava, o euro deu provas de resistência e solidez mesmo durante a grave turbulência a que assistimos, e importa claramente que as fronteiras deste clube sejam alargadas.

Mas os tempos que correm põem quotidianamente à prova a solidez do projecto europeu em muitas outras dimensões. O euro, como disse, é um instrumento central de funcionamento do sistema financeiro. No entanto, o próprio texto da Comissão aponta claramente para a conclusão fundamental de que nem o crescimento da economia real nem a convergência em termos quer sociais quer espaciais acompanharam esse sucesso. Pelo contrário, a Comissão conclui de forma clara que as disparidades se agravaram de forma violenta durante a década de funcionamento da moeda única.

Esta divergência afecta regiões do meu país, em particular o Norte de Portugal, mas também outras regiões de países membros. Os impactos da política monetária única, nomeadamente pela altíssima taxa de câmbio praticada, atingiram mais as regiões que estão mais expostas à concorrência internacional e as regiões mais exportadoras.

Hoje, a crise que resultou da desregulação dos mercados financeiros atinge violentamente a economia real e agrava ainda mais a situação de muitos cidadãos e de muitas regiões. Essas regiões, as que estão expostas à concorrência internacional, as que dependem de pequenas e médias empresas, aquelas em que o acesso ao crédito é mais importante, estão hoje a ser vítimas deste processo e ameaçam mesmo a depressão.

O sucesso do euro depende da confiança que nele depositam os cidadãos europeus. Os países europeus mais poderosos já iniciaram processos de relançamento da economia nacional. Temos o caso, em particular, das iniciativas que dizem respeito à indústria automóvel. Mas a Europa é mais do que isso. Tem de ser bastante mais do que o somatório mais ou menos coordenado de políticas nacionais. É chegada a hora de transformar o euro numa ferramenta central da Europa, de suporte a uma moeda robusta, mas também a uma economia real robusta, e de fazer acompanhar o funcionamento do euro de mecanismos que garantam o objectivo central de atingir a convergência social e regional, porque ela está na essência, está no âmago do projecto europeu.

O debate sobre a coordenação das políticas económicas na área euro tem hoje um impacto e uma actualidade reforçados e inquestionáveis. Mas coordenar políticas nacionais não basta. É preciso mais. Temos uma estratégia de Lisboa que é um somatório de iniciativas nacionais e um pacto de estabilidade e crescimento que aperta diferenciadamente os diferentes países que o utilizam e que a ele se têm de sujeitar são limitações às quais acresce o limitado orçamento de que dispomos.

As crises geram oportunidades. A união monetária só pode sustentar-se numa convergência de bem-estar dos países membros que a integram e dos seus cidadãos, independentemente do lugar onde nasceram. Que outra forma teremos de mobilizar os cidadãos para a moeda única? A Comissão tem de estar à altura do seu próprio diagnóstico, e é por isso que nós aguardamos ansiosamente as propostas concretas que a Comissão, no próximo dia 26 de Novembro, vai trazer a este plenário e vai apresentar aos cidadãos europeus.

É essencial que a partir desta crise se lance uma nova fase da União, em que a consolidação e a força do sistema financeiro sejam acompanhados de uma efectiva prosperidade feita de coesão e de uma cidadania também económica.

1-067

Wolf Klinz, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir erleben zurzeit die schwerste Finanzkrise seit vielen Jahrzehnten. Die Europäische Zentralbank und der Euro haben den Lackmустest dieser Finanzkrise und ihre Herausforderungen bisher souverän bestanden. Die EZB hat in der Krise schnell und entschlossen gehandelt und ihre Aufgabe besser erfüllt als manch andere Zentralbank. Dadurch hat die EZB ihre Fähigkeiten als Krisenmanager in schwerer Zeit eindrucksvoll unter Beweis gestellt. Der Euro hat sich als starke Währung erwiesen, die für den Erhalt der Stabilität in der Eurozone sorgt und die selbst manchen Ländern außerhalb der Eurozone durch gezielte Maßnahmen unter die Arme gegriffen hat.

Der Ruf nach einer europäischen Wirtschaftsregierung erkennt, dass *de facto* schon sehr viel getan wurde und auch getan wird, um die Politiken der einzelnen Mitgliedstaaten abzustimmen und in Einklang zu bringen. Was hier geleistet worden ist, ist nicht zuletzt auf Sie, Herr Jean-Claude Juncker, zurückzuführen, und deswegen danke ich Ihnen hier ganz besonders!

Länder, die nicht zur Eurozone gehören, wie Dänemark und Ungarn, erfahren zurzeit schmerzlich, wie kostspielig es sein kann, nicht zu dem Euroverband zu gehören und nicht unter dem schützenden Schirm des Euro zu stehen. Länder, die dem Beitritt in die Eurozone bisher kritisch gegenüberstanden, wie Dänemark und Schweden, ändern nun ihre Meinung und erwägen eine Einführung in wenigen Jahren.

Die Finanzkrise zeigt auch, wie eng verflochten die Finanzsysteme sind und wie groß ihre Verwundbarkeit ist. Daher haben wir ein Interesse daran, dass die Länder, die noch nicht dabei sind, möglichst schnell Mitglied werden, und die *Opt-out*-Länder ihre Meinung ändern, allerdings nicht mit Konzessionen, die den Kriterien des Beitritts nicht entsprechen. Die Europäische Wirtschafts- und Währungsunion ist eine Zone der Stabilität mit klaren Kriterien für den Beitritt, und da sollte es auch zu keiner Verwässerung kommen. Das Einzige, was man überlegen könnte, wäre, als Referenzpunkt bei der Inflationsrate nicht die drei besten Länder der Europäischen Union, sondern der Eurozone zu nehmen, da wir inzwischen ja ein großer Verbund mit 16 Mitgliedern geworden sind.

Der Stabilitäts- und Wachstumspakt bietet seit seiner Überarbeitung vor wenigen Jahren genügend Flexibilität, um in Zeiten wirtschaftlichen Ungleichgewichts adäquat auf Herausforderungen wie in der jetzigen Krise reagieren zu können. Deswegen ist es abwegig, die Auflagen des Paktes aufweichen und neu formulieren zu wollen.

Die Krise zeigt auch sehr deutlich, dass exzessive Defizite, wie wir sie in den USA erleben, auf Dauer nicht haltbar sind, dass wirtschaftliche Entwicklung auf Pump im Übermaß nicht funktioniert und dass es deshalb keine Alternative zu Maßnahmen einer konsequenten Haushaltskonsolidierung gibt. Wir sind zuversichtlich, dass die Finanzkrise – anders, als es gegenwärtig auf den Finanzmärkten diskutiert und in den Medien kolportiert wird – die Währungsunion am Ende eher stärken als schwächen wird.

1-068

Eoin Ryan, on behalf of the UEN Group. – Mr President, first of all I would like to congratulate Mrs Berès and Mr Langen for the work they have put into this very important report. It is an excellent report and one that should be taken notice of.

When this topic was first reported at committee level, we were experiencing a very different economic climate. The subprime crisis in the United States of America had emerged, but I do not think anyone foresaw the repercussions and the extent of the effect it was going to have on financial markets right across the world.

As the financial situation has worsened, the tone of our debates here in the Committee on Economic and Monetary Affairs has changed. The current crisis is a global one, and to get through it we need a coordinated global response, so I very much welcome the initiative that was taken at the weekend and the outcome of that. There is a lot of more work that needs to be done, but I think that is a very good start.

For Ireland, the stability brought about by the euro currency, notably as regards interest rates and foreign-exchange rates, is a key factor in enabling us to emerge from the turmoil, not unscathed, but certainly still standing.

If there is still anyone in Ireland or elsewhere in the euro zone or elsewhere in Europe that doubts the benefit of euro membership, just look at the north-west of Europe and take note of what is happening in Iceland.

If people in Ireland had listened to those who opposed not just the Lisbon Treaty but also the Maastricht and Nice Treaties, where would Ireland be now? We would be outside. We would not be in the euro zone and we would be very badly affected economically because we would not have the stability which the euro has brought to the country.

I do not expect an answer from those parties like Sinn Féin who have consistently opposed Europe and the steps we have taken, but I really believe that it is time that they stood up and said what exactly they think and where they stand on the whole issue of Europe and our economic future.

1-069

Pierre Jonckheer, *au nom du groupe Verts/ALE.* – Monsieur le Président, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, Monsieur le Commissaire, au nom de mon groupe, je voudrais également remercier Mme Berès et M. Langen pour le rapport important qu'ils nous soumettent – 62 paragraphes, 14 pages denses –, il y a matière à réflexion. Je profite de la présence du président de l'Eurogroupe et du commissaire pour leur faire part, au nom de mon groupe toujours, de plusieurs remarques qui mériteraient, à notre avis, davantage d'examen que ce qui est mentionné dans le rapport.

La première remarque concerne la politique de taux de change de l'euro. J'avoue que je ne comprends pas toujours s'il existe une politique de taux de change de l'euro vis-à-vis des autres monnaies internationales ou si elle n'existe pas et si, au G20 ou ailleurs, on discute de la manière dont on va continuer à financer les déficits très importants des États-Unis.

Ma deuxième remarque porte sur le thème de la coordination. Je pense que l'euro est un succès, surtout d'un point de vue politique, parce qu'il donne à l'Union européenne un statut de puissance politique, mais je pense que la coordination ne fonctionne pas très bien, et ce au moins sur trois points.

Le premier point, c'est la question de la fiscalité. Vous connaissez le point de vue des Verts à ce sujet, nous sommes pour une concurrence fiscale à l'intérieur de l'Union, mais pour une concurrence fiscale loyale. Nous pensons qu'il y a trop de retard dans la lutte contre les paradis fiscaux, y compris à l'intérieur de l'Union européenne, et nous pensons qu'il y a trop de retard dans l'élargissement de la directive sur les revenus de l'épargne.

Sur la question de la coordination des politiques budgétaires – deuxième point –, j'observe que chaque État membre se lance dans des plans dits de relance. Au niveau européen, j'entends M. Strauss-Kahn dire, par exemple, qu'il faudrait que 1 % du PIB communautaire soit engagé, ce qui représente pratiquement le budget de l'Union européenne pour une année. Où en sommes-nous de ce point de vue-là? Je pense que la coordination ne se fait pas très bien et je pense aussi que les réponses que vous apportez sur le pacte de stabilité révisé ne sont pas suffisantes ni à la hauteur du défi qui nous attend.

Enfin, troisième point où la coordination me paraît déficiente et défectueuse, c'est sur la politique salariale menée dans les différents pays de l'Union européenne. En réalité, l'Allemagne a construit ses performances des dix dernières années en pratiquant une politique de salaires qui, au vu de la taille que représente l'économie allemande, est à l'origine de l'ensemble de la dynamique de l'eurozone. Je pense que ça pose problème en termes de niveau de demande interne ainsi qu'en termes de niveau des salaires pour un certain nombre de catégories de travailleurs, pour ne pas parler de la précarité.

Sur ces trois points, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, j'attendrais, de votre part et du Conseil des ministres des finances que vous représentez, davantage d'ambition pour le futur, puisque nous parlons aussi des défis à venir.

1-070

Sahra Wagenknecht, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion.* – Herr Präsident, werte Kolleginnen und Kollegen! Zehn Jahre nach Verwirklichung der Währungsunion befindet sich Europa in einer schweren Krise. Banken brechen zusammen oder werden mit Milliardensummen aus dem Staatshaushalt gestützt. Der Absatz bricht ein und Millionen Menschen fürchten um ihre Arbeitsplätze und um ihre Zukunft.

Nicht nur der Markt hat versagt. Auch die herrschende Politik scheint unfähig, aus ihren Fehlern zu lernen. Wir sind der Ansicht, dass bei der Konstruktion der Wirtschafts- und Währungsunion gravierende Fehler begangen wurden. Ein solcher Fehler ist das strukturelle Auseinanderfallen von Geld- und Fiskalpolitik. Man kann nicht eine gemeinsame Währung schaffen, ohne gleichzeitig die Steuer- und Ausgabenpolitik wenigstens in Ansätzen zu harmonisieren. Ich denke, die wirtschaftlichen Ungleichgewichte der Eurozone haben sich enorm verschärft. Was wir jetzt brauchen, ist tatsächlich eine bessere Koordinierung der Wirtschafts- und vor allem der Steuerpolitik. Wir brauchen wirksame Maßnahmen gegen Steuerdumping, außerdem müssen Steueroasen geschlossen und der Kapitalverkehr endlich wieder kontrolliert werden.

Den zweiten gravierenden Fehler sehen wir in der Konstruktion des Stabilitäts- und Wachstumspakts. Wer in Zeiten wie diesen eine Konsolidierung der Haushalte für unumgänglich hält, der lebt offenbar in einer anderen Welt. Nichts wäre fataler, als auf diese Wirtschaftskrise jetzt auch noch mit öffentlichen Sparprogrammen zu reagieren. Der Stabilitätspakt hat sein Scheitern ganz klar unter Beweis gestellt. Er sollte durch eine integrierte europäische Strategie für Solidarität und nachhaltige Entwicklung ersetzt werden. Nötig ist unseres Erachtens eine Investitionsoffensive zur Erneuerung der öffentlichen Infrastruktur und zur Verbesserung der Lage der sozial Benachteiligten in Europa.

Einen dritten Fehler sehen wir in der Konstruktion der Europäischen Zentralbank selbst, die keiner demokratischen Kontrolle unterliegt und allein dem Ziel der Preisstabilität verpflichtet ist. Wir treten dafür ein, die Europäische Zentralbank demokratisch zu kontrollieren, und außerdem fordern wir eine Korrektur des geldpolitischen Auftrags der EZB, in dem in Zukunft Wachstum und Beschäftigung mindestens gleichrangig mit Preisstabilität gefördert werden müssen.

Die gegenwärtige Krise bietet auch eine Chance für tiefgreifende Reformen der europäischen Währungs- und Finanzarchitektur. Diese Chance sollte nicht leichtfertig verspielt werden!

1-071

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Herr talman! Om vi hade gemensamma litterära referensramar i Europa skulle jag inleda mitt inlägg med citat från en stor svensk diktare: ”Dig söver smickrets röst: hör sanningens en gång”. Versmättet är alexandrin med cesur. De båda föredraganden gör bedömningen att valutaunionen har varit en framgång. Därmed medverkar de i en mytbildning kring euron som inte är förankrad i västerländskt kritiskt tänkande.

Sanningen om euron är en annan. För det första har dess första årtionde medfört enorma kostnader i form av sänkt tillväxt och höjd arbetslöshet. För det andra har valutaunionen inte testats i hårt väder förrän nu. Forskningen pekar på att effekterna på utrikeshandelns volym kan bli ganska stor, kanske rentav 3–4 procent av BNP. Däremot visar det sig att den samhällsekonomiska vinsten av denna handelsökning är mycket blygsam, kanske 3–5 promille av BNP, som en engångsvinst. Denna försumbara ökning av välbståndet har vunnits till priset av att euroländerna inte har kunnat föra en självständig penning- och finanspolitik. Tyskland gick in i denna valutaunion med starkt övervärderad valuta och har levt med hög ränta och för stram finanspolitik.

Kostnaden har varit enorm, och hur går det nu? Den berättelse som satts ihop är att eurozonens länder skulle ha samlat sig kraftfullt och lett kampen mot finanskrisen. Som alla vet är detta en myt. Det var Storbritannien och Gordon Brown – som stod utanför valutaunionen – som tog initiativen. Eurozonen kom efter.

1-072

Roger Helmer (NI). – Mr President, let me congratulate Mr Lundgren on his remarks and also challenge Mr Ryan of the UEN Group, who tells us that the stability provided by the euro has been an enormous boon to Ireland. If he had been following recent Irish economic history, he would know that the inflexibility of the euro monetary policy has contributed to serious inflationary problems, especially in the housing market, and that the Irish housing bubble has been much more severe than it need have been if Ireland had been able to control its own monetary policy.

We were offered great benefits with the euro; we were offered ease of travel, growth and efficiency, and transfers of money between Member States would suddenly become easier. But this has not happened. Yes, we have got the ease of travel, but we have not seen the growth and efficiency, and I believe that it is nearly as difficult and expensive to transfer money between euro-zone states as it ever was.

Those of us who had doubts about the euro project have been vindicated. What we have is the wrong interest rate for most countries most of the time. Italy has had the most fearful crisis of competitiveness, with its unit labour costs increasing by 40% compared to Germany. We are told that the euro is a great success because of its strength as a currency. Well, we should go and ask some euro-zone exporters what they think of the strength of the euro. It is doing huge damage to them.

The real test of a currency's success is the degree of confidence in the market, and that is measured in this case by the bond spreads between euro-zone states. The last time I looked, the bond spread between Greece and Germany was over 150 basis points. This is not sustainable. It shows a total lack of confidence in the euro from the markets. The question for us is not how long can the euro last, but which Member State will leave first.

1-073

Ján Hudacký (PPE-DE). – Vážený pán predseda eurosкупiny, vážený pán komisár, úvodom mi dovoľte poďakovať sa obom spravodajcom za ich dobre vyváženú správu.

V súvislosti s touto správou budem skôr reagovať na aktuálne problémy eurozóny. Aj napriek desaťročným pozitívnym aspektom jej fungovania, eurozóna stojí pred novými výzvami, ako čeliť finančnej kríze a následne hospodárskej recesii.

Svojím príspevkom chcem poukázať na niektoré nesystémové regulačné zásahy niektorých vlád členských krajín do trhového prostredia pod zámenkou riešenia tejto novej situácie.

S počudovaním musím tiež konštatovať, že k určitým nezdravým intervenciám do finančného hospodárskeho sektora členských krajín sú i vlády často povzbudzované aj niektorými vyhláseniami niektorých predstaviteľov Európskej únie, ktorí často riešia iba tie vonkajšie prejavy tejto situácie.

Týka sa to napríklad aj dodržiavania podmienok Paktu rastu a stability, kde sa niektoré vlády už nechali počuť, že zrejme neudržia plánovaný deficit verejných financií s odvolaním sa na podnety z Európskej únie.

Preberaním problémových finančných inštitúcií vládami niektorých členských krajín sa vytvára nebezpečný precedens pre vyvlastňovanie súkromných spoločností v ktoromkoľvek sektore, ktoré nie sú ochotné prispôbiť sa nesystémovým regulačným a diskriminačným zásahom, napríklad aj v záujme udržania inflácie.

Veľké finančné intervencie do niektorých sektorov hospodárstva, ako napríklad automobilový priemysel, vyvolávajú otázky, či také zásahy príliš nedeformujú trh a nediskriminujú aj ostatné sektory.

Bez jasnej a dôslednej koordinácie a jasných pravidiel na úrovni Európskej únie, resp. eurozóny len ťažko zvládneme tieto veľmi vážne procesy.

V tejto súvislosti chcem vyzvať zástupcov Európskej komisie a Európskej centrálnej banky a ďalších relevantných inštitúcií Európskej únie na rozvážny postoj a koordináciu pri hľadaní optimálnych riešení v tejto neľahkej dobe, keď už vlastne celá Európa čelí hospodárskej recesii.

Prehnaná regulácia a vládne intervencie do slobodného trhu môžu v krátkodobom horizonte na nejaký čas síce pozastaviť ďalší úpadok hospodárstva v Európskej únii, ale zo strednodobého pohľadu určite neprinesú veľa očakávaných rozvojových impulzov.

1-074

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – Señor Presidente, señor Comisario Almunia, queridos colegas, la Unión Económica y Monetaria ha introducido una nueva dimensión en el proceso de integración europea. Su gobernanza se basa en un doble pilar de carácter asimétrico: la unión monetaria, de carácter federal, y una coordinación económica, de carácter intergubernamental. Ambas deben proporcionar la estabilidad, el crecimiento, la equidad y la sostenibilidad que demandan nuestros ciudadanos.

Los diez años de funcionamiento de la zona del euro ofrecen un balance positivo, la prueba es que el euro se ve, cada vez más, como un refugio y como una zona de seguridad para los Estados miembros. Pero es necesario ir más allá y enriquecer su funcionamiento. Es necesario para hacer frente a los retos de la globalización, el cambio climático o el envejecimiento, pero también a la crisis financiera que tenemos en curso y que demanda mejoras en nuestro funcionamiento y también para hacer frente a la recesión, cuyo rostro estamos viendo por primera vez.

El euro no puede ser simplemente un ancla de seguridad, debe ser también un motor que pueda impulsar el crecimiento, y la zona del euro y la Unión Económica y Monetaria deben ser capaces de responder a estos desafíos.

Yo quisiera felicitar a los ponentes por el excelente trabajo que han desarrollado y, en particular, agradecerles que hayan incorporado dos propuestas que he realizado. La primera, para introducir en la definición de la política monetaria, junto al pilar económico y al pilar monetario, la necesidad de un análisis financiero para su correcta definición. Es necesario tener en cuenta la traslación de la política monetaria, la evolución del crédito y los activos financieros, las características de los nuevos productos y la concentración de riesgos y liquidez en la definición de nuestra política monetaria.

Y en segundo lugar, hay que tener en cuenta las divergencias de los Estados miembros, que se verán acrecentadas con los procesos de ampliación. La política monetaria de «una talla para todos» en muchos casos no se corresponde con la situación de los distintos países. Por ello sería conveniente modularla, introduciendo facilidades financieras para aquellos países en los que pueda tener efectos contractivos la política de «una talla para todos», puesto que los efectos expansivos pueden ser corregidos fácilmente a través de la política fiscal.

1-075

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Sakoma, kad bet kuri krizė išryškina visas stiprias ir silpnas ekonomikos ir institucinės sąrangos puses. Prisipažinsiu, kad anksčiau turėjau abejonių, ar didesnis dėmesys eurozonos šalims nesudarys prielaidų atsirasti dviejų greičių Europai ir ar nesukurs kliūčių besivystančioms ekonomikoms, kaip Lietuvos ekonomika įsilioti į eurozoną. Bet dabartiniai įvykiai finansų rinkose pakeitė mano požiūrį į Eurogrupės vaidmenį ir įtaką Europos Sąjungos raidai.

Akivaizdu, kad eurozona atlaikė pirmą stiprią finansų krizės bangą. Aišku, kad ekonominį nuosmukį galima sustabdyti įgyvendinant geriau koordinuotą tarp šalių narių ekonominę politiką, spartinančią integraciją ir vidaus rinkos plėtrą. Tos šalys, kurios liko už eurozonos ribų, nukentėjo labiau. Daugiausia mes nukentėjome ir tapome finansų krizės aukomis dėl to, kad iš mūsų yra atsiimamas kapitalas. Todėl kartais labai garsiai prieštaraujame prieš sprendimus, kurie palengvintų kapitalo judėjimą Europos Sąjungos šalyse, bet ne todėl, kad pasisakome prieš integraciją. Kaip profesionali ekonomistė, aš žinau, kad integraciniai procesai skatina ekonomikos augimą. Bet mes labai norėtume, kad eurozona, tapusi uola, į kurią atsimušė finansų krizės bangos, būtų uola, į kurią įkopti galėtume ir mes ir prisiglausti nuo šaltų vėjų.

Ką reikėtų daryti, kad eurozonos stiprumas taptų visos Europos Sąjungos stiprumu? Tikrai nereikėtų siūlyti daug naujų priemonių. Gerbiamas komisare, aš šiandien peržiūrėjau rezoliucijas, kurias Parlamentas priėmė dėl ekonominės politikos. Dabar mums būtų buvę labai gerai, jeigu nors dalį tų pasiūlymų būtume jau įgyvendinę. Pasiūlymų yra labai daug ir, man atrodo, kažko naujo nesugalvosime. Dabar reikėtų tuos pasiūlymus konsoliduoti.

Šiuo metu vyksta diskusijos, ar norint įveikti ekonomikos nuosmukį reikėtų didesnio valstybės įsikišimo, ar užtektų liberalesnės politikos. Aš sakyčiau, kad abi ekonominės strategijos turi būti naudojamos. Visų pirma, kas akivaizdu, mums reikia valstybės išlaikomo ir palaikomo socialinio tinklo, kad dėl krizės, dėl restruktūrizavimo netekę darbo žmonės, rastų naują vietą gyvenime. Kita vertus, mums reikia liberalių reformų, kad integracijos procesas būtų sustiprintas ir kad jis sudarytų galimybes verslo plėtrai Europos Sąjungoje. Čia eurozonos vaidmuo yra labai stiprus.

Baigdamā norēčiau prisidēti prie savo kolegų ir pasakyti ponui Eurogrupės prezidentui, kad mes vertiname Jūsų darbą ir žinomę, kaip visa tai yra sudėtinga, – bent Parlamente Jūs tikrai turite paramą.

1-076

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Bilans dziesięciu lat Unii Gospodarczej i Walutowej należy oceniać w ujęciu międzynarodowym. Należy zadać pytanie, gdzie Unia Europejska wykazała swoją przewagę nad głównymi konkurentami w świecie, tj. Stanami Zjednoczonymi i Azją. Takie ujęcie wykazuje wyraźnie, że bilans strefy euro jest negatywny. Unia Europejska rozwijała się wolniej niż konkurenci. Przyrost zatrudnienia, a przede wszystkim przyrost wydajności pracy był mniejszy niż w Stanach Zjednoczonych, nie mówiąc już o Azji. To dowód, że wspólny pieniądź euro nie spełnia swojej podstawowej roli.

Kolejny aspekt dotyczy przyszłości strefy euro: w dokumentach Europejskiego Banku Centralnego i władz Unii coraz silniej akcentuje się potrzebę wykorzystania euro jako narzędzia wymuszającego ujednolicenie polityk gospodarczych w krajach członkowskich. Chodzi przede wszystkim o politykę budżetową i podatkową. Taka deklaracja niepokoi kraje zacofane, głównie nowoprzyjęte. Jak mają się one rozwijać i nadrobić dystans do starych krajów Unii, jeśli narzucona zostanie im polityka spowalniająca wzrost gospodarczy we wszystkich krajach członkowskich?

Głównym zarzutem w stosunku do Europejskiego Banku Centralnego jest to, że w trosce o uczynienie z euro waluty światowej nie dba o problemy ekonomiczne regionów i państw zacofanych i nie uwzględnia ich. Nie bierze też pod uwagę aspektów społecznych, takich jak struktura demograficzna, mobilność obywateli.

Postawa władz Unii jest tym bardziej nie do przyjęcia, że to przecież i Niemcy i Francja przez szereg lat nie przestrzegały surowych reguł z Maastricht, bo uznały, że tego wymaga ich interes narodowy. Co więcej, nie zostały za to ani rozliczone, ani ukarane. Dlatego moim zdaniem pożądana jest nie kontynuacja obecnej doktryny ekonomicznej w strefie euro, a jej radykalna zmiana, która pozwoli nie tylko przeciwdziałać obecnemu kryzysowi finansowemu, ale przede wszystkim wyzwoli własną energię dla rozwoju gospodarczego każdego z krajów Unii.

1-077

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα δέκα χρόνια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης εμπερικλείει μια σειρά από αντιφάσεις. Επιδιώκεται η ολοκλήρωση ενός κύκλου απορρύθμισης της αγοράς, ενόσω μάλιστα στην πραγματική οικονομία επικρατεί κορύφωση στην άνοδο των τιμών, των αγαθών και υπηρεσιών. Η ανεργία στην ευρωζώνη εκτιμάται ότι θα φτάσει στο 8,6% το 2009 και στο 9% το 2010.

Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν ότι το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών δεν έκλεισε στο ελάχιστο. Η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση συνδέεται απευθείας με τον περιορισμό του κράτους και την πολιτική απορρύθμισης. Επίσης, ενώ επιβεβαιώνεται ότι η κατανομή των οικονομικών μεγεθών υπήρξε άνιση, από την άλλη η Επιτροπή υπερθεματίζει υπέρ της συνέχισης της ισοπεδωτικής εφαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και της ενίσχυσης του ρόλου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ποδηγετείται με αυτόν τον τρόπο, κ. Πρόεδρε, κάθε ξεχωριστή οικονομική ιδιαιτερότητα των κρατών μελών και έρχεται σε ρήξη με τη φιλοσοφία της διαφορετικής ανάπτυξης του κάθε κράτους μέλους.

1-078

Hanne Dahl (IND/DEM). – Hr. formand! I år er det ti år siden, at man indførte euroen i en lang række lande i EU. I Danmark har vi to gange afvist at indføre euroen efter lang og grundig debat, og nu er det så tid til at gøre status. Og vi er nødt til at se særdeles kritisk på den fælles mønt. Siden juli er euroen faldet med 30 % i forhold til dollaren, efter at den finansielle krise har taget sin begyndelse. Investorerne mangler tillid til euroen. Spørgsmålet er, hvorfor! En del af svaret ligger lige for: Der er meget, der tyder på, at den pengepolitik, der føres i EU, hvor man entydigt ser på inflationsbekæmpelse, ikke er den rigtige. Den meget stramme finanspolitik, som landene tvinges til at føre på grund af stabilitetspagten, er slet ikke den rigtige nu. Euroens lave kurs i forhold til dollaren skyldes, at der ikke er tillid til eurolandenes økonomiske politik. Man kan endvidere sige, at den finansielle krise viser om noget, at euroens mål - "One size fits all" - ikke passer. Flere og flere økonomer mener, at der bør føres en ekspansiv finanspolitik. Ønsker man at bruge det som redskab, er der brug for langt mere individuelle økonomiske politikker, end euroen tillader. "One size fits all" sidder aldrig rigtig godt på nogen. Den passer altid alle halvdårligt.

Endelig er jeg nødt til at sige til Klinz, - der taler om, at vi i Danmark gerne vil være med i euroen, og at vores valuta er svag - at den danske økonomi er bomstærk, og at vi har klaret den finansielle krise bedre end gennemsnittet i eurolandene.

1-079

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Zum gegenwärtigen 10jährigen Jubiläum der Wirtschafts- und Währungsunion gibt es im Moment wahrlich wenig Grund zum Feiern. Wir versuchen verzweifelt, mit einer Vielzahl von Rettungspaketen einen Dammbruch unserer Finanzsysteme zu verhindern, und schaffen es dabei gerade, die Bruchstellen notdürftig zu kitten. Da werden von den Banken Staatsgelder in Milliardenhöhe kassiert und gleichzeitig Boni und Gewinne ausbezahlt,

und der Durchschnittsbürger ist gleich mehrfach der genarrte. Sein Steuergeld landet beim Bankenroulett, dafür drohen ihm Arbeitslosigkeit und möglicherweise auch Einbußen bei seinen Ersparnissen und seiner Pensionsvorsorge.

Mitten in diesem Dilemma werden nun Stimmen laut, die meinen, wir müssten endlich dafür sorgen, dass die europäischen Konzerne nicht demnächst außereuropäischen, etwa chinesischen Eigentümern gehören. Dabei hat der Ausverkauf Europas schon vor Jahren begonnen, nämlich mit Cross-Border-Leasing und ähnlichen Machinationen. Überdies droht der WWU angesichts des griechischen Schuldenstrudels und der italienischen Sorglosigkeit nach dem Beitritt zum Euroclub gewiss noch einiges an Ungemach.

Wir müssen also dafür sorgen, dass Fehler im Zusammenhang mit dem Euro nicht von neuen Mitgliedern wiederholt werden und dass mit öffentlichen Geldern, also mit Volksvermögen, keine weiteren riskanten Finanzspielchen getrieben werden können. Wir brauchen nicht nur eine EU-weite strenge Überwachung dubioser Finanzkonstrukte, wir müssen vielmehr auch von den Profiteuren von Spekulationsgeschäften einen Solidarbeitrag verlangen. Vor allem hat die EU ganz grundsätzlich einem völlig enthemmten Kapitalismus abzuschwören, um stattdessen die Bürger vor brutaler Profitgier und den negativen Auswirkungen einer unkontrollierten Globalisierung zu schützen.

1-080

Othmar Karas (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Präsident der Eurozone, Herr Jean-Claude Juncker, meine Damen und Herren! Mein Vorredner hat eine Themenverfehlung begangen, weil alles, was er sagte, wenig mit dem Euro zu tun hat.

Der Euro und die Erweiterung sind die sichtbarsten Erfolgsprojekte der Europäischen Union der letzten zehn Jahre. Wir haben aber auch festzuhalten, dass ohne Maastricht-Kriterien, ohne Stabilitäts- und Wachstumspakt, ohne Europäische Zentralbank und ohne politischen Willen, ohne die Bereitschaft zur Übernahme von europäischer Verantwortung diese Erfolgsgeschichte nicht hätte geschrieben werden können. Wir sprechen jetzt über Zusammenarbeit und Koordinierung. Ja, wir brauchen mehr Zusammenarbeit und Koordinierung. Das setzt aber voraus, dass wir mehr Vertrauen zueinander haben. Wir brauchen mehr Zusammenarbeit und Koordinierung, auch im Lichte von mehr Europa im Bereich der Wirtschaftspraktiken.

Die Europäische Zentralbank, die Fed, die japanische Nationalbank haben dazu beigetragen, in den vielfältigen Krisen Währungskrisen von Europa fernzuhalten. Ich möchte daher nochmals daran appellieren, dass es keinen Gipfel geben kann ohne Vertretung der Eurozone und ohne Vertretung der Europäischen Zentralbank. Die Finanzkrise zeigt uns, dass uns der Euro geholfen hat, Währungsspekulationen zu verhindern und in der Eurozone keine vorkommen zu lassen. Die Reaktionen in Dänemark, dem Vereinigten Königreich, Schweden und Ungarn zeigen uns sehr deutlich, was wir am Euro haben.

Mein letzter Punkt, Herr Präsident, ist: Wir wollen auch, dass im IWF, in der Weltbank, in der globalen Finanzmarktordnung die Europäische Union ihrer Stärke entsprechend vertreten ist. Wir fordern von allen, die jetzt nach globalen Regelungen schreien, dass sie auch in Europa und in ihren Mitgliedstaaten das tun, was sie von anderen verlangen!

1-081

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman, herr kommissionär, herr Juncker! Jag skulle vilja börja med en varm gratulation till en mogen tioåring och ett tack till de båda föredraganden för ett utmärkt betänkande.

De senaste månaderna har ju visat eurons styrka. Få trodde för tio år sedan att euron skulle bli en sådan här formidabel succé. Några länder, också mitt eget, väntade oroligt utanför. Några kritiker hade nog i tankarna att euron inte kommer att klara provet, precis som Nils Lundgren säger. Men han och övriga olyckskorpar har fått fel. Efter månader av finansoro är det tydligt att enbart ett samarbete inom ekonomiska frågor med euron som grundbulten kan ge den säkerhet som dagens globala ekonomiska system kräver. Att just gemensamma aktioner har lett till en ljusning för marknaden bevisar eurosamarbetets styrka.

Euron bör bli hela Europas valuta. Om den visionen ska bli verklighet så bör inte de redan stränga konvergenskriterierna bli ännu strängare. Jag tror därför att det är fel att göra euromedlemskapet till en exklusiv klubb med högre inträdeskrav, som ett av ändringsförslagen kräver.

Låt mig få säga några ord om det svenska utanförskapet. För Sverige, som står med bara ena benet i Europasamarbetet men fortfarande är utanför euroområdet, märks för- och nackdelarna nu tydligare än någonsin, också förhoppningsvis för Nils Lundgren. När den förra finanskrisen drabbade Sverige 1992 kunde vi i slutändan inget annat göra än att låta kronan sjunka. Lärdomen då ledde till att vi bestämde oss för att bli en del av den europeiska familjen. Den svenska kronan har under det senaste året tappat i värde i förhållande till euron. När finanskrisen nu hanteras står Sverige utanför både det skydd som euron ger och de beslut som krishanteringen inom eurogruppen beslutar om och kräver. Det är nu som små länder som Sverige bör inse värdet av en gemensam valuta. Stabiliteten som euron erbjuder ger möjlighet till den långsiktighet som är viktigt för ett så exportberoende land som Sverige. Sverige har en bra ekonomisk utveckling, det är sant, men ett medlemskap i euron hade gett oss mer stabilitet i penningpolitiken och skapat fler arbetstillfällen, en stabilare ekonomi och en starkare export.

De svenska partierna borde därför vara beredda att ompröva sin passiva inställning gentemot euron som valuta i Sverige. Sverige borde bli en fullvärdig medlem inom den europeiska unionen. Det är därför dags att vi på allvar i mitt hemland börjar diskutera en ny folkomröstning. Självt hoppas jag på ett svenskt medlemskap inom fem år.

1-082

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panie Przewodniczący! W tej debacie chcę zwrócić uwagę na dwie kwestie, które, moim zdaniem, kładą się cieniem na funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej. Po pierwsze, szybszy rozwój krajów będących poza strefą euro niż krajów do niej należących. W latach 2002-2007 trzy stare kraje członkowskie będące poza strefą euro, a więc Anglia, Szwecja i Dania, rozwijały się wyraźnie szybciej niż kraje należące do strefy. PKB w tych krajach wzrastał prawie dwukrotnie szybciej niż średnio w strefie euro, a stopa bezrobocia była wyraźnie niższa od tej w strefie euro. Jeszcze wyraźniej widać tę różnicę pomiędzy krajami strefy euro a nowymi krajami członkowskimi.

Po drugie, nierówne traktowanie krajów kandydujących do unii gospodarczej i walutowej i krajów w niej będących. Kraje kandydujące do unii gospodarczej i walutowej już na dwa lata przed przyjęciem waluty muszą rygorystycznie spełniać kryteria fiskalne i monetarne, natomiast dwa największe kraje Unii – Niemcy i Francja – będąc w strefie euro, w okresie 2002-2005 przez cztery lata przekraczały tak ustalony poziom deficytu budżetowego. Trzeba było aż zmiany paktu stabilności i wzrostu, aby oba te kraje uniknęły wielu miliardów euro kar za ich nieprzestrzeganie.

1-083

Jens Holm (GUE/NGL). – Detta betänkande hyllar EMU. Jag undrar: Vad är det egentligen att fira? Eurozonen befinner sig i recession och arbetslösheten ökar kraftigt. Flera av de stora EMU-länderna uppfyller inte längre de grundläggande ekonomiska kraven för medlemskap. Bara det visar på vilket rigtigt projekt det hela är.

För fem år sedan röstade svenska folket nej till EMU. Vid upprepade tillfällen har jag emellertid hört kommissionen säga att Sverige förr eller senare måste anslutas till EMU. Därför skulle jag vilja passa på att fråga kommissionen om ni kan klargöra detta en gång för alla. Måste Sverige anslutas till EMU?

EMU behöver reformeras i grunden. Ett tydligt mål för Centralbanken om att bekämpa arbetslösheten borde skrivas in. Större ekonomisk flexibilitet borde tillåtas. Det skulle vara några betydande steg framåt.

1-084

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – Köszönöm, elnök úr. Én sikernek tartom az euró bevezetését, hiszen láttuk, hogy csökkent a munkanélküliség, nőtt a foglalkoztatás, mert hiszen stabilitás van az euró mögött. Bizonyított ez a mostani válság is, hiszen aki ezt az erős tartalékvalutát tudja használni, annak egyszerűen nem lehet fizetési mérleg problémája, ellentétben azokkal, akiknél – mint például Magyarországon – vannak ilyen problémák.

Az eurózónában azonban nem sikerült konvergenciát megvalósítani a kohéziós támogatás ellenére sem, és azt kellene inkább megvizsgálni, hogy mi vezetett ide. Nagyon erős tökeszivattyú. Ezért azt javaslom, hogy ennek a vizsgálatánál ne csak GDP, hanem GNI alapon is vizsgáljuk meg azt, hogy mi történt.

Örülök annak, hogy a jelentésbe belefoglalták azt is, hogy a tartósan rossz, rózsaszínű előrejelzéseket megadó tagállammal szemben el kellene járni – ezt Magyarország 2006-os történetéből tudjuk –, és erre azt hiszem, hogy szükség is van.

Fontosnak tartom azt, hogy megőrizzük az EU-tagság presztízsét. Egyrészt olyan állam, aki nem tagja az Európai Uniónak, ne lépjen be az eurózónába, hiszen ezzel nem tudnánk megmagyarázni bizonyos tagállamok drámai erőfeszítését, hogy tagok legyenek.

Az EKB eszközeit, főleg most a válság idején, minden tagállam felé használni kellene különösen a likviditást illetően, itt ne legyünk önzőek. Ez is értelmet ad az EU védernyőjének és a belsőpiaci tagságnak, ami nagyon komoly kihívást jelent például a fejletlenebb tagállamoknak. De ugyanúgy az EKB igazgatótanácsának összetételénél is vegyük ezt figyelembe.

De ami a legfontosabb, az az eurózóna külső képviselete. Szükség van erre, de az eurózóna külső képviseleténél minden tagállamot kapcsoljunk be a mandátumadásba, ne legyen egy exkluzív klub a külső képviselet, hiszen az EU egységes.

Végül el szeretném mondani, hogy minél hamarabb valóban be kell lépni a tagállamoknak az eurózónába szigorú feltételekkel, de logikus feltételekkel. Ezért örülök Klinz úr javaslatának, amely racionálisan a referenciaországokat az EU-övezetre szűkítené le. Köszönöm szépen a figyelmet.

1-085

Vladimír Maňka (PSE). – V súvislosti s finančnou krízou v posledných týždňoch obyvatelia Európy získali skúsenosť, že členské štáty v eurozóne sú lepšie vybavené na zvládnutie veľkých otrasov. Vidia to aj ľudia v mojej krajine, na Slovensku, ktorá od 1. januára vstúpi do eurozóny.

Finanční investori a špekulanti z devízových trhov nás už dnes považujú za súčasť eurozóny. S našou menou, keď máme stanovený pevný konverzný kurz, sa im už špekulovať neoplatí. Pritom meny našich susedných krajín padajú. Špekulanti v

nich vidia riziko, ktoré z dôvodu finančnej krízy na finančných trhoch nechcú znášať. Niektoré meny sa prepadli na viacročné minimá.

Prijatie eura pre malé a otvorené ekonomiky chráni podnikateľov a obyvateľov pred kolísaním kurzu. Dokonca aj obyvatelia krajiny s najvyššou mierou zamestnanosti na svete Dánska, ktoré dlhodobo patrí medzi štáty s najvyššou konkurencieschopnosťou a najvyššou kvalitou života na svete, zistili, že keby dnes boli členom eurozóny, mali by priaznivejšie úrokové sadzby a ľahšie by sa vysporiadali so súčasnými svetovými problémami. Platí to samozrejme aj o Švédsku, o ktorom sme tu dnes hovorili. Možno teraz je tá správna chvíľa, aby aj oni prehodnotili svoj vstup do eurozóny.

Dnes tu zaznela kritika z úst kolegu z mojej krajiny, že vláda na Slovensku pripravuje opatrenia na posilnenie rámca regulácie a dohľadu. Rád by som aj jeho upozornil na uznesenie Európskeho parlamentu, ktorý nedávno požiadal Komisiu, aby navrhla opatrenia na posilnenie rámca regulácie a dohľadu v celej Európskej únii. Iná cesta nie je. Preto za túto cestu hlasovala väčšina poslancov Európskeho parlamentu z rôznych politických skupín.

Na záver by som rád zablahoževal obom spravodajcom k výbornej správe.

1-086

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Ekonominei ir pinigų sąjungai 10 metų. Graži sukaktis, bet kartu ir proga pasvarstyti, kaip pasikeitė ES ir pasaulio ekonominė, finansinė ir politinė situacija, ar Maastrichto kriterijai atitinka dabartinį pasaulio pokyčius.

2005 metais metas buvo peržiūrėti Stabilumo ir augimo paktas, matyt, todėl, kad jo reikalavimų nevykdė didžiosios euro zonos šalys.

Per 10 metų laikotarpį praktiškai nebuvo nei vienos euro zonos šalies, kuri būtų įgyvendinusi visus Maastrichto kriterijus.

Žinome, kad Europos Centrinio Banko infliacijos tikslas yra 2 procentai. Jei šiandien orientuotumės į šį tikslą, tai jo neįgyvendintų nei viena ES šalis, kurių infliacija šių metų rugsėjo mėnesį siekė nuo 2,8 procentų Nyderlanduose iki 14,7 procentų Latvijoje, o Maastrichto kainų stabilumo kriterijus būtų 4,5 procento.

Jeigu euro zonos narės neįgyvendina kainų stabilumo kriterijaus, apie kokią infliacijos tvarumą galime kalbėti? Apie infliacijos tvarumą pradėta kalbėti 2006 metais, prasidėjus euro zonos plėtrai. Ar kalbame apie naujus reikalavimus tik naujoms kandidatėms į euro zoną? Kokia gali būti euro zonos plėtros perspektyva?

Kviečiu Europos Komisiją ir Europos Centrinį Banką naujai peržiūrėti Ekonominės ir pinigų sąjungos principus, valdymą, Maastrichto kriterijus, ar jie įgyvendinami dabartinėje ekonominėje ir finansinėje pasaulio situacijoje ir kokia Ekonominės ir pinigų sąjungos ir kandidatų į euro zoną ateitis.

1-087

Ryszard Czarnecki (UEN). – Panie Przewodniczący! Panie premierze Juncker! Macie Państwo pecha, ponieważ akurat dzisiejsza debata o sukcesach eurolandu odbywa się w momencie, gdy Eurostat poinformował, że w krajach mających wspólną walutę zaczyna się poważna recesja. Powinno to skłaniać raczej do samokrytycyzmu, a nie do nieprzypadkowej propagandy sukcesu. W sprawozdaniu autorzy chwalą spadek bezrobocia, co prawda w ciągu 9 lat tylko nieco ponad 1,5%, ale przecież prognozy mówią o znaczącym wzroście bezrobocia w strefie euro w roku przyszłym. Jest też mało przyjemna druga strona medalu, podkreślona zresztą w sprawozdaniu – wyraźnie niezadowolający wzrost gospodarczy oraz istotne zmniejszenie wydajności pracy (z 1,5% w latach 90. do 0,75% w ostatniej dekadzie).

Jak widać, euro nie jest ani receptą panaceum na wszystkie problemy ekonomiczne, ani też instrumentem pozwalającym z definicji na szybszy rozwój gospodarczy i większy dobrobyt niż w krajach członkowskich Unii będących poza strefą euro – Szwecji, Danii, Wielkiej Brytanii.

1-088

Μαργαρίτης Σχοινάς (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι η γέννηση της ΟΝΕ και του ευρώ αποτελούν μια από τις κορυφαίες στιγμές της εξητάχρονης πορείας στην ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Είναι η πρώτη φορά στην Ευρώπη, αλλά και στον κόσμο, που είχαμε μια τέτοια δομημένη μετάβαση προς ένα κοινό νόμισμα, χωρίς πόλεμο, χωρίς αίμα, αλλά με *consensus* και πολιτική βούληση ανεξαρτήτων χωρών, οι οποίες από κοινού, δημοκρατικά αποφάσισαν να πάρουν αυτόν τον δρόμο της νομισματικής σταθερότητας. Ήταν ένας δρόμος δύσκολος, αλλά ένας δρόμος που βόλεψε και τις δύο συνιστώσες στην Ευρώπη: και αυτές τις χώρες που ήταν εθισμένες στη δημοσιονομική σταθερότητα και συνέχιζαν στον ίδιο δρόμο της αντιπληθωριστικής τακτικής, αλλά και τις άλλες που μετά από δεκαετίες δημοσιονομικής χαλαρότητας βρήκαν για πρώτη φορά στο ευρώ μια όαση ορθολογισμού και εξυγίανσης των βασικών οικονομικών τους μεγεθών.

Αυτά ως προς το παρελθόν. Τώρα όμως βρισκόμαστε σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία, σε μια κρίσιμη στιγμή που πρέπει να κοιτάζουμε και το "Ο" της ONE. Μέχρι τώρα το "Ν" της ONE, τα νομισματικά της κομμάτια, μας βοήθησαν να φτάσουμε εδώ που είμαστε, αλλά από εδώ και μπρος, χωρίς μια συνεκτική, συνεπή, ενιαία ευρωπαϊκή προσέγγιση στις οικονομικές πλευρές του εγχειρήματος, φοβάμαι ότι πολλά από τα κεκτημένα θα τα βρούμε μπροστά μας ανάποδα.

Δύο εκκρεμότητες λοιπόν για το μέλλον: κανόνες συντονισμού για την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, που θα μπολιάσουν και το παγκόσμιο σύστημα πέρα και πάνω από τις ακρότητες και την αναρχία που γέννησε τη σημερινή κρίση. Και δεύτερον, να καταγγείλουμε τον οικονομικό λαϊκισμό όλων όσων θέλουν να χρησιμοποιήσουν την κρίση για να ξαναβάλουν σε αμφιβολία όσα σημαντικά πετύχαμε.

1-089

Manuel António dos Santos (PSE). – Começo por saudar os autores deste excelente relatório. Efectivamente, só o autismo de alguns ou a total incompreensão de muitos poderá considerar que o euro e a política monetária que lhe está associada não são um enorme êxito para a humanidade, sendo um grande êxito para a economia europeia. Basta, aliás, atentar no número elevadíssimo de empregos que foi possível criar na Europa no seio da vigência do euro para compreender a importância do euro. Não deixa de ser também significativo que em situações de crise, em que a economia europeia, com os instrumentos que possui, reage mais favoravelmente que outras economias regionais, sejam aqueles que ainda há pouco tempo eram cépticos relativamente à política monetária comum e relativamente ao euro que venham agora rapidamente pedir formas de cooperação e até de integração na zona euro.

Isto não significa tudo e não significa que eu, pessoalmente, esteja satisfeito com forma como na União Europeia são encaradas as questões da consolidação financeira e da estabilidade financeira. Já o disse aqui várias vezes: sou favorável à estabilidade financeira, sou favorável ao pacto de estabilidade e crescimento, mas acho que nem sempre o pacto de estabilidade e crescimento foi amigo da economia real. E o pacto de estabilidade e crescimento não foi amigo da economia real como também não foi a política monetária. Muitas vezes a economia real teve e sofreu enormes dificuldades por existir uma ortodoxia demasiado elevada na aplicação de regras do pacto de estabilidade e crescimento.

Nunca encontrei um economista, nem nunca li um compêndio de economia que me dissesse que dois, três e sessenta, que são os números mágicos do pacto de estabilidade e crescimento (inflação, défice e 60%), sejam cientificamente comprovados. Nunca encontrei alguém, e sobretudo nunca encontrei nenhum economista nem nenhum teórico da economia, que algum dia tenha dito que é absolutamente indispensável manter no autismo absoluto este tipo de configuração. Aliás, uma ideia que é muito defendida pela Comissão, e é defendida pelos sectores mais conservadores da Europa, é a de que devemos ter orçamentos equilibrados, orçamentos a zero. É uma ideia perfeitamente disparatada. Com qualquer nível de crescimento, um orçamento equilibrado significava a eliminação total da dívida para o futuro. Isso não era socialmente justo, não era intergeracionalmente justo e não tinha nenhuma adesão à realidade concreta e à economia real.

1-090

Jim Higgins (PPE-DE). – Mr President, the Berès-Langen report is an excellent one because what it does is give us the history of the EMU over the last 10 years and say how it should go forward in the future. The euro has been a resounding success: it is the second most important currency in the world; inflation in the first 10 years has broadly been in line with the ECB's objective of 2%; furthermore, it has facilitated travel, trade and employment; and, most importantly of all, it signifies a further step in EU consolidation.

The announcement last week that the euro zone is in recession now means that urgent action will have to be taken both within the EU and globally, but the one thing we cannot do is blame the euro for the current crisis. While the Stability and Growth Pact rules are well-intentioned in setting down maximum borrowing guidelines for Member States, they did not foresee – and nobody could have foreseen – the current global economic crisis. The current crisis in my opinion calls for flexibility because, unless the credit squeeze by the financial institutions is relaxed, there is every possibility that the crisis will get even worse and that more and more jobs will be lost.

I have to say that I want to commend Presidents Barroso and Sarkozy for the manner in which they represented the European Union at the G20 talks in Washington last week. I think they did us proud and I think they did Europe proud.

Finally, we must examine how we got into the current crisis and what the causes were. We must learn the lessons and we must make sure that it never happens again. If this means reform – reform of the institutions, reform of the International Monetary Fund – let us do it. If it means examining the operations of the European Central Bank, let us do it. Let us at this stage carry out a forensic analysis and, whatever the crisis that Europe is now experiencing – we do not know how serious it is, where it is going to end up or what the consequences will be – let us examine it forensically and let us put solutions in place.

1-091

Dariusz Rosati (PSE). – Panie Przewodniczący, Panie Komisarzu, Panie Premierze Juncker! Podzielam te opinie, które mówią o tym, że wspólna waluta euro jest wielkim sukcesem europejskim. Mamy niskie ceny od kilku lat, niski poziom

inflacji, mamy niskie stopy procentowe, mamy przejrzystość cen pomiędzy krajami, mamy stabilność makroekonomiczną – i to jest szczególnie sukces w krajach, które do tej pory, przed wprowadzeniem euro, miały kłopoty z inflacją i deficytem budżetowym. Podzielim poglądy, że jest to sukces.

Chciałbym odnieść się też do tego, co powiedział mój polski kolega kilka minut temu, który powiedział, że mamy w strefie euro rosnące bezrobocie i kryzys finansowy. Ten mój kolega niestety wyszedł, bo gdyby został, to mógłby usłyszeć kilka mądrych słów. Otóż nie zdaje sobie sprawy, że bez euro Europa byłaby w znacznie gorszej sytuacji, niż jest obecnie. Wydać to wyraźnie, gdy patrzymy na sytuację takich krajów, jak Islandia czy Węgry, które borykają się z ogromnymi trudnościami gospodarczymi. Gdyby były częścią strefy euro, ich sytuacja byłaby o niebo lepsza.

Chcę powiedzieć, że o długofalowym sukcesie danej waluty będą decydować czynniki realne, będzie decydować długofalowa dynamika gospodarcza – tej Europie brakuje. Zwróćmy uwagę, że w ciągu ostatnich tygodni nastąpiło umocnienie dolara amerykańskiego w stosunku do euro, co świadczy o tym, że nawet w warunkach kryzysu inwestorzy, a przynajmniej duża ich część, uważają, że dolar stanowi bezpieczną przystań dla inwestycji. Otóż nam potrzeba stworzenia w Europie podstaw do długofalowego rozwoju, co będzie czynnikiem umacniającym europejską walutę. Do tego potrzebne są reformy, do tego potrzebna jest dynamika gospodarcza, do tego potrzebne jest szybsze tempo wydajności pracy.

Druga sprawa, Panie Komisarzu i Panie Premierze: uważam, że powinniśmy przyjrzeć się jeszcze raz kryteriom konwergencji nominalnej, że powinniśmy jednak spowodować, aby dostosować kryterium, zwłaszcza kryterium inflacyjne i sposób liczenia wartości referencyjnej, do zmienionych warunków tak, aby właśnie umożliwić wejście do strefy euro również tym gospodarkom, które są bardzo dynamiczne i należą do grupy nowych państw członkowskich.

1-092

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio anche il Presidente dell'Eurogruppo e il Commissario nonché i due relatori di questa relazione, perché sono convinto che l'introduzione dell'euro ha dato ai cittadini la possibilità di meglio gestire i propri bilanci familiari, facendo loro realizzare risparmi nella spesa per l'acquisto di beni e servizi e non solo.

Come è stato detto, si è registrato un contenimento del tasso di inflazione che si è attestato in media intorno al 2% e si sono creati in questi dieci anni circa 16 milioni di posti di lavoro, si è contenuto il deficit dei bilanci pubblici che nel 2007 - come è stato ricordato dal Commissario - si è aggirato intorno allo 0,6% del PIL a fronte di un 4% negli anni '80 e '90.

L'euro ha acquistato inoltre un prestigio internazionale ed è diventato moneta appetita anche per i paesi extracomunitari e nonostante le recenti turbolenze finanziarie che hanno inferto colpi molto duri al sistema finanziario e bancario globale, l'euro ha attenuato sicuramente l'impatto devastante di questa crisi finanziaria di portata planetaria, ma oggi c'è il rischio che il rallentamento globale della domanda continuerà a indebolire le esportazioni e a vanificare il vantaggio del tasso di sconto dell'euro, minato dalla svalutazione del dollaro.

Ovviamente degli aggiustamenti anche importanti nella struttura portante dell'euro debbono essere rivisti, mettendo gli Stati membri con un PIL inferiore alla media in condizione di recuperare lo svantaggio. Ben venga quindi una *road map* dell'UEM che meglio analizzi le divergenze economiche, dia impulso alle riforme strutturali, vigili sulle finanze pubbliche e sui mercati finanziari accelerando la loro integrazione. Tutto ciò può e deve realizzarsi a mano a mano che si uscirà, e speriamo al più presto, da questa situazione di instabilità che pesa tuttora non solo sulle scelte urgenti che i governi nazionali devono mettere in atto, ma anche sul disorientamento in cui versano i risparmiatori, cui occorre dare fiducia per rimettere in moto investimenti, consumi e migliorare il quadro generale entro il quale operare con maggiore tranquillità. In altre parole la responsabilità deve essere collettiva, ma si chiede alle autorità preposte uno sforzo incisivo per giudicare le riforme da sostenere con una rigorosa *governance* e con una autorevole leadership politica.

1-093

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Mr President, firstly I would like to congratulate both rapporteurs, Mrs Berès and Mr Langen, for a very balanced report that studies the subject from the wide angle. Secondly, I think that when this report was initiated no one thought how timely it would be at this point. I think it is a sign of the EU's ability to respond to global challenges, secure competitiveness and create stability.

Without European Monetary Union, both the euro countries and the countries outside the euro would have been far more vulnerable to this financial crisis. Over the past 10 years, the European Central Bank has played a very positive role, and this initiative has ensured very stable monetary policy and economic policy that actually made us able to respond in timely fashion to the crisis and to take proactive actions, not only in the EU area, but globally when it comes to discussions of reform of global financial architecture.

I think that this is more than a crisis of a financial nature: it is a crisis of decision-making and the rules of the game. What we need now is a firmer European role for supervision and for the European Central Bank. We need better harmonised regulation for all different financial instruments. We need transparency through proper procedures and, most of all, we

need Europeans to be very persistent in unity to advance these policies globally. We have to be united because markets have grown beyond our national states' capabilities, and we need coherent actions nationally, at European level and globally.

1-094

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Euro bude najlepším investičným stimulom pre zahraničného investora aj v regióne strednej Európy, preto v súvislosti so zavedením Eura na Slovensku od 1. januára 2009 bude záležať na vláde Roberta Fica, ako túto šancu využije.

Udržateľnosť inflácie a deficitu verejných financií budú na Slovensku veľmi úzko sledované, preto súčasná slovenská vláda musí pokračovať v reformách predošlej vlády Mikuláša Dzurindu. V opačnom prípade môže mať Slovensko problém s udržaním inflácie po vstupe do eurozóny.

Verím, že slovenská vláda si zoberie k srdcu odporúčania spravodajcov Európskeho parlamentu a nebude zadlžovať krajinu do budúcnosti. Nemala by siahať na dôchodkovú reformu so snahou o získanie zdrojov súkromných sporiteľov na krátkodobé vylepšenie deficitu verejných financií, nebude prijímať zákony proti pravidlám trhu a prispeje k zlepšovaniu podnikateľského prostredia.

1-095

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Domnule Președinte, domnule comisar, forța Uniunii Europene este dată de cei aproximativ 490 de milioane de cetățeni europeni. Zona euro este un pol de stabilitate pentru Europa și pentru întreaga economie mondială. În zona euro, numai în ultimii 10 ani au fost create 16 milioane de locuri de muncă. În viitor, Uniunea va trebui să răspundă provocărilor generate de schimbările demografice și climatice. Îmbătrânirea populației va ridica probleme majore de ordin social, economic și bugetar. Consider că libera circulație a bunurilor, a persoanelor, a capitalurilor și a serviciilor trebuie apărută, mai ales acum, pe fondul crizei financiare și al recesiunii economice.

Ridicarea barierelor privind libera circulație a lucrătorilor garantează condiții de muncă și viață decente și corecte pentru toți lucrătorii europeni și reprezintă un instrument eficient de luptă împotriva dumpingului social și a evaziunii fiscale. Solicit Comisiei Europene și membrilor Eurogrup să întreprindă demersurile necesare pe lângă guvernele statelor membre pentru ridicarea restricțiilor impuse lucrătorilor români și bulgari. Zona euro trebuie să fie un exemplu pentru economia socială de piață.

1-096

Vittorio Prodi (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio il Commissario Almunia per la sua presenza e il Presidente Juncker per l'opera da loro svolta per mettere a punto questo strumento che è così importante. L'euro è una realtà forte che ci ha protetto in questa crisi.

Allora dobbiamo andare avanti perché accanto alla politica monetaria che ha funzionato ci sia una politica economica, dell'intero Eurogruppo, ma possibilmente anche dell'Unione, proprio perché in questo momento abbiamo bisogno di intraprendere un programma d'emergenza per le difficoltà economiche che sono previste.

Allora io credo che sia necessario intraprendere un impegno forte, un programma d'urto per la infrastrutturazione energetica dell'Unione e per il risparmio energetico. Questo credo che dobbiamo farlo nel più breve tempo possibile.

1-097

Gay Mitchell (PPE-DE). – Mr President, allow me to make my points in bullet points.

Homogenous markets are at the heart of the systemic failure that we have, and if really good operators like Mr Juncker and Mr Almunia cannot bring heterogeneity back to the markets, then we are only putting off failure to a future date. Homogenous markets are at the centre of this problem.

Secondly, it was forecast in Ireland that the euro as a currency would be something like a vehicle with no brakes, no steering wheel and no lights. How much they got that wrong! Where would we be in Ireland today if the euro and the European Central Bank were not in place? Why are we not taking greater credit for this? This is one thing that could help us with the Lisbon ratification process.

Lastly, concerning the argument about vaccination, parents have the right to decide, but if every parent decides not to vaccinate, then epidemics will rise.

I would just say this: no man is an island. Britain may well be an island, but it is time that Britain revisited the question of joining the euro, because we cannot all go our separate ways.

1-098

Gerard Batten (IND/DEM). – Mr President, it has always been economic nonsense for a number of differently performing economies to share the same interest and exchange rates. In addition, the primary function and legal obligation of the European Central Bank is to control inflation, which in the developing economic crisis is the least of our problems.

These are the fault lines that will eventually tear the European single currency apart. But Europhiles in the UK are now using the argument that the falling rate of the pound is an opportunity for us to join the euro. A knowledge of basic economics would tell them that this is precisely the reason why Britain should not join.

The ability of the pound to find its own value against other countries will be an essential factor in helping Britain to weather the coming economic storm. The United Kingdom needs the European single currency like a drowning man needs a strait jacket.

1-099

Dragoș Florin David (PPE-DE). – Domnule Președinte, domnule comisar, în primul rând doresc să îi felicit pe cei doi raportori, doamna Berès și domnul Langen. Zece ani nu sunt nici mulți, nici puțini, dar au arătat că au contribuit major la consolidarea pieței unice și, astăzi, la crearea unui scut în fața speculațiilor financiare. Cred că reglementarea mai strictă în domeniul financiar-bancar, corelată cu încurajarea investițiilor în cercetare și dezvoltare, în competitivitate, și realizarea unei educații financiare a cetățenilor pot fi soluții mult mai eficiente în acest moment de criză.

Cred că statele Uniunii Europene trebuie să arate solidaritate economică și socială în acest moment, intervenția doar în sistemul financiar-bancar nefiind suficientă să stabilizeze decât aparent criza economică. Sper, domnule comisar, ca efectele crizei să nu afecteze major proiecția bugetară 2007 – 2013, astfel încât fondurile europene să-și poată produce efectele dorite în dezvoltarea durabilă a Uniunii.

1-100

Christopher Beazley (PPE-DE). – Mr President, on the question of Britain's membership of the euro zone, I think it has always been the case that Britain has been reluctant to join European agreements at the outset. It has learnt very quickly to regret that decision. We then apply to join at the worst possible moment. Had we been founder members of the euro zone – which we should have been – we would have been in a much stronger position today. I look forward to the next Conservative Government applying to join the euro zone really quite shortly.

(Applause)

1-101

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich möchte nur zwei Bemerkungen machen. Zunächst einmal: Der Euro hat seine Bewährungsprobe bestanden. Uns wären wahrscheinlich in dieser Finanzkrise ohne den Euro Spekulationen nicht erspart geblieben, die gegen ganze Volkswirtschaften in Europa gegangen wären. Insofern hat der Euro seine Bewährungsprobe bestanden. Wir würden wahrscheinlich in Europa vor erheblich größeren Schwierigkeiten – wenn nicht gar vor einem Scherbenhaufen – stehen, wenn wir den Euro in dieser Krise nicht gehabt hätten.

In Zukunft sind, glaube ich, zwei Dinge absolut wichtig. Der Euro kann nur stabil bleiben und als Leitwährung gegenüber dem Dollar in der Welt weiter vorankommen, wenn zwei Dinge gewährleistet sind: erstens, die Unabhängigkeit der EZB, die sich bewährt hat – die verschiedenen Argumente wurden genannt –, und zweitens, der Stabilitäts- und Wachstumspakt muss fortgeschrieben werden. So wie er ist, ist er ausgesprochen hilfreich, er muss aber auch angewandt und geschützt werden.

1-102

Joaquín Almunia, Miembro de la Comisión. – Señor Presidente, quiero dar las gracias a todos los diputados que han intervenido en este debate. Creo que de él se puede deducir un consenso, un acuerdo muy amplio en favor, por supuesto, del informe que estamos debatiendo, pero también un apoyo, un consenso muy amplio en favor de proseguir con el proyecto de Unión Económica y Monetaria y en favor de nuestra moneda única. Y esto, no por un prurito de repetir las razones que habíamos dado quienes apoyamos la creación de la Unión Económica y Monetaria hace diez años, sino en función del análisis de lo que ha sucedido en esta década y en función del análisis de lo que debemos hacer ahora, en este momento tan difícil que estamos viviendo desde el punto de vista económico.

Por supuesto, no hay que atribuir al euro las dificultades del momento. Como sabemos todos, las causas de la crisis tan profunda que estamos viviendo no residen aquí, en el territorio europeo, en el territorio de la zona del euro, pero sí es obvio que pagamos las consecuencias, como las pagan otros países industrializados, como las pagan las economías emergentes y como las pagan los países en desarrollo: en una economía global el desacoplamiento, el *decoupling* no es posible. Pero tenemos instrumentos, con la Unión Económica y Monetaria, que nos permiten hacer frente a las dificultades de una forma más eficaz y confiar en que, unidos, saldremos de la crisis antes que si cada uno de nuestros países intenta salir por su cuenta.

Coincido con todos aquellos que han dicho –y han sido muchas las voces– que el Banco Central Europeo es una institución que ha justificado más que de sobra la confianza que depositamos en él en el Tratado de Maastricht, desde su

creación. Creo que ha cumplido muy bien su tarea y creo que su tarea merece ser apoyada, porque es un elemento indispensable de la Unión Económica y Monetaria.

Coincido también con todos aquellos que han dicho que el Pacto de estabilidad y crecimiento, tal y como es actualmente, después de la revisión de 2005, debe ser mantenido, utilizando la flexibilidad que introdujimos en el año 2005, que hemos debatido aquí en muchas ocasiones: una flexibilidad que nos permite mantener la disciplina presupuestaria, mantener las reglas de la disciplina presupuestaria, que nos permite anclar los objetivos de sostenibilidad de nuestras cuentas públicas, pero que, a la vez, nos permite hacer uso de la política fiscal en una situación que requiere de una política activa desde el punto de vista de la fiscalidad, de los instrumentos de la política fiscal.

El impulso fiscal debe ser coordinado para que sea eficaz y nuestro marco de disciplina presupuestaria nos facilita esa coordinación, pero también le pone límites para que la coordinación de un impulso fiscal no ponga en riesgo la sostenibilidad de nuestras cuentas públicas. En tercer lugar –y se ha hablado de ello en muchas de las intervenciones de esta tarde–, tenemos, sin duda, que reforzar la voz del euro en la defensa de la estabilidad de nuestra moneda, en la relación bilateral y multilateral con los titulares, con quienes representan al resto de las monedas y, en particular, al resto de las monedas de los actores relevantes de la economía global.

El origen último de esta crisis son desequilibrios macroeconómicos que hubiesen debido ser afrontados y que no han podido serlo por no existir los mecanismos eficaces de resolución de desequilibrios globales. De eso se ha debatido en Washington y de eso tenemos que seguir debatiendo y sólo lo podremos hacer eficazmente, en tanto que europeos, si damos al euro todo el respaldo político y los mecanismos de gobernanza necesarios para que nuestros intereses, a través del tipo de cambio de nuestra moneda, sean defendidos como se merecen. Creo que ahí hay un camino por recorrer; está dicho en el informe, lo ha dicho el Presidente del Eurogrupo, lo comparte la Comisión y creo que, en los próximos meses, lo van a compartir más y más los responsables de los Estados miembros.

Esto implica coordinación, pero en el buen sentido. No en un sentido en el que se ponga como sinónimo de coordinación la puesta en cuestión de la independencia del Banco Central Europeo o una coordinación artificial de decisiones de política económica, que deben seguir siendo decisiones adaptadas a las circunstancias de cada país. Eso no es la auténtica coordinación. La coordinación que siempre ha estado detrás de la rama económica de la Unión Económica y Monetaria es una coordinación al servicio de los objetivos de la Unión Económica y Monetaria, tanto en políticas macroeconómicas como en la relación, en el *link* que debe existir entre la política macroeconómica y las políticas estructurales.

Cuando hablamos desde la Comisión de coordinación, hablamos de ese tipo de coordinación; creo que, en las circunstancias actuales, el riesgo de recesión en el que estamos viviendo pone en evidencia que esa coordinación es prioritaria, y la Unión Económica y Monetaria nos da los instrumentos para llevarla a cabo.

1-103

Jean-Claude Juncker, *Président de l'Eurogroupe*. – Monsieur le Président, je serai très bref, puisque la plupart de ceux qui ont essayé d'animer ce débat ne sont plus dans l'hémicycle. Par conséquent, il ne convient pas de leur apporter une réponse.

Pour le reste, je dirai que j'ai été impressionné par le large consensus qui s'est dégagé des débats du Parlement européen, puisque nous sommes à peu près tous d'accord pour dire que l'euro fut un succès. Je note avec plaisir que ceux qui font partie de la zone le constatent. Je note avec plaisir que ceux qui voudraient bien que leur pays devienne membre de la zone euro le constatent aussi. Je constate que ceux qui ont toujours constaté que tout ce que nous ferions relève de la stupidité absolue maintiennent leur opinion, qui ne peut pas être caractérisée différemment de la façon dont ils caractérisent notre attitude. Par conséquent, au sein du Parlement, il n'y a rien de nouveau. Sauf pour dire que s'insère dans nos débats, tout de même, un brin d'inquiétude – c'est une façon polie de m'exprimer –, qui nous est inspiré par la crise financière et économique que nous traversons à l'heure actuelle.

Sur ce point, je voudrais donc dire deux choses en réaction à un certain nombre d'interventions. Personne en Europe ne plaide d'une façon radicale pour une consolidation budgétaire excessive. Personne. Nous avons un pacte de stabilité réformé. Certains ici n'étaient pas d'accord avec les éléments de réforme que nous avons apportés à ce pacte. Ils sont aujourd'hui les premiers à saluer la sagesse des décisions qui furent prises en mars 2005, lorsque nous avons donné à ce pacte de stabilité une grille de lecture plus économique qui permet aux États membres et à leur budget de mieux respirer aujourd'hui, alors que nous entrons dans une phase, non pas dépressive, mais qui invite moins à la consolidation facile des finances publiques.

Les États membres qui ont été vertueux en termes de consolidation budgétaire ces dernières années disposent de marges budgétaires suffisantes pour réagir à la crise conjoncturelle qui comporte les éléments structurels que nous traversons à l'heure actuelle. Les États membres qui étaient moins vertueux ont plus de difficultés pour dégager les moyens budgétaires qui leur permettraient de réagir à la crise que nous traversons à l'heure où nous sommes.

Mais, sur l'ensemble de la zone, nous nous devons de réagir à la crise en termes de politique économique. Il n'est pas suffisant de parler de stabilité budgétaire. Il n'est pas suffisant de consacrer nos efforts à la seule crise financière. Il est évident que la zone euro doit apporter à la crise économique une réponse économique forte et coordonnée. Nous avons donc quelques semaines pour rassembler tous les éléments d'analyse et d'action dont nous avons besoin pour pouvoir formuler cette réponse concrète et forte. Mais tous ceux qui revendiquent une meilleure coordination des politiques économiques doivent bien sûr y concourir en essayant de ne pas anticiper des décisions de politique économique qu'ils n'auraient pas soumises à l'appréciation de leurs collègues au sein de l'Eurogroupe.

Au Parlement, il est facile de réclamer la coordination des politiques économiques. Je vous proposerais, sur la base de votre règlement, de proposer un texte intergroupe, où les grands groupes demanderaient, en tant que Parlement européen, à l'Eurogroupe et à leurs gouvernements nationaux respectifs de ne plus annoncer de mesures de politique économique avant de les avoir soumises à l'appréciation de leurs collègues de l'Eurogroupe.

Exigez de vos gouvernements – c'est facile de le revendiquer ici – exigez de vos gouvernements qu'ils respectent la logique de la coordination des politiques économiques. Faites une résolution intergroupe, et nous verrons. Nous verrons dans deux mois, dans trois mois, dans quatre mois, si les gouvernements – et les partis politiques dont vous relevez très souvent font partie des gouvernements auxquels vous vous adresseriez – auront fait ce que vous aurez exigé d'eux. Ce serait crédible, raisonnable, logique, conséquent et cohérent.

Je dis donc qu'il faut une réponse forte et coordonnée de nature économique à une crise qui devient de plus en plus économique. Et on dira, au sujet de la politique salariale, non pas tout ce qu'on voudra, mais tout ce qu'il sera vertueux de dire.

Vous avez raison de dire que les gouvernements socialistes des Verts en Allemagne ont pratiqué une politique salariale qui a réduit le pouvoir d'achat des salariés allemands. Ça s'est amélioré depuis. La même remarque s'applique d'ailleurs à la France, dont le gouvernement ne fut pas, à l'époque, un gouvernement réactionnaire, entre 1998 et 2002-2003. Ce fut le contraire, d'après ce que j'ai compris. Un peu d'autocritique, bien sûr, enrichirait vertueusement les propos de certains.

Pour le reste, sur la fiscalité de l'épargne, nous sommes en avance de trois années sur le calendrier sur lequel nous nous étions mis d'accord. Vous avez parfaitement raison, Monsieur Jonckheer, de plaider pour l'élargissement de la palette des produits financiers qui doivent entrer dans le champ d'application de cette directive. Pour ce qui est des paradis fiscaux, vous vous entretiendrez dans la langue de votre pays avec votre propre gouvernement et vous découvrirez que vous avez du travail à faire.

1-104

Pervenche Berès, rapporteure. – Monsieur le Président, chers collègues, merci pour ce débat, je crois que c'est une bonne contribution du Parlement européen à ce que nous attendons que vous mettiez maintenant en œuvre, Monsieur le Commissaire, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, à travers une feuille de route.

Monsieur Juncker, vous nous avez dit: "Mais que les groupes se mettent d'accord!". Eh bien, les groupes vont se mettre d'accord: demain, ils vont voter un paragraphe 61 d et un paragraphe 61 g, dans lesquels ils demandent exactement ce que vous leur demandez de faire. Alors, appuyez-vous là-dessus lorsque vous irez, demain, discuter avec les ministres de l'économie et des finances.

Vous nous avez dit: "Sur la divergence il n'y a pas de rapport". Il n'y a peut-être pas de rapport très précis, mais il y a une certitude: la convergence des situations économiques au sein de la zone euro, à laquelle nous nous attendions, n'a pas eu lieu et Mme Elisa Ferreira vous en a donné un exemple concret.

Sur les contradictions des États membres, Monsieur le Président de l'Eurogroupe, là encore je ne peux que partager votre avis. Je n'aime pas ceux qui demandent la coordination quand ça les arrange et qui refusent la coordination et plaident la souveraineté nationale quand ça les arrange. Les questions de coordination des politiques économiques sont des questions d'intérêt commun et la situation dans laquelle nous sommes aujourd'hui est inacceptable: du côté américain, on a déjà pu mettre en œuvre deux plans Paulson, alors qu'en Europe, vous nous dites qu'il faudrait encore quelques semaines pour qu'on trouve quelque chose à dire aux citoyens européens qui attendent nos réponses. Chacun doit se mobiliser et la Commission a aujourd'hui entre les mains de quoi progresser sur la base des propositions du Parlement européen. J'espère que nous serons entendus et soutenus.

1-105

Werner Langen, Berichterstatter. – Herr Präsident! Ich möchte da anknüpfen, wo der Premierminister aufgehört hat. Ich glaube, die Flexibilität, die die Eurozone und die 27 Mitgliedstaaten in den letzten Wochen gezeigt haben, ist ein ganz guter Ansatz. Das muss weiterentwickelt werden, und ich bin sicher, wenn die Erfahrung, die Sie beide hier eingebracht haben, auch von den Mitgliedstaaten akzeptiert wird, dann sind wir auf dem richtigen Weg.

Ich möchte mich bei allen Kollegen für ihre Beiträge bedanken. Der Kollege Hoppenstedt hat aus der ersten Debatte über den Euro zitiert, als der Euro eine Frühgeburt genannt wurde. Heute, zehn Jahre danach, ist es ein kräftiger Junge geworden – der Euro ist ein Junge in meiner Sprache, die Deutsche Mark war weiblich –, der in der Grundschule nur gute Noten bekommen hat und jetzt in die Sekundarstufe zwei geht. Jetzt wird sich entscheiden, ob er die weiteren Hürden überwinden wird. Ich bin ziemlich optimistisch, dass das gelingen wird. Wenn ich von dem Kollegen Beazley höre, dass jetzt sogar bei den Konservativen in Großbritannien ernsthaft überlegt wird, der Eurozone beizutreten – das sind ja ganz neue Perspektiven! Nur eins kann ich natürlich sagen: Den Eurobeitritt wird es auch für Großbritannien nicht kostenlos geben. Dann müssen sie auch in der Finanzmarktkoordinierung und -regulierung ihre Pflichten erfüllen und die notwendige Mindestharmonisierung mitmachen.

In dem Sinne sind wir auf dem richtigen Weg. Ich möchte der Kommission und speziell Herrn Almunia sowie dem Vorsitzenden der Eurogruppe für die gute Kooperation danken. Wir werden das, was Sie angeregt haben, beim Wort nehmen. Wir wollen mit Ihnen zusammenarbeiten.

(Beifall)

1-106

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà martedì 18 novembre 2008 alle 12.00.

1-107

22 - Applicazione del principio della parità retributiva tra donne e uomini (discussione)

1-108

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Edit Bauer, a nome della commissione per i diritti della donna e l'uguaglianza di genere, recante raccomandazioni alla Commissione sull'applicazione del principio della parità retributiva tra donne e uomini (2008/2012(INI)) (A6-0389/2008).

1-109

Edit Bauer, spravodajkyňa. – Rozdielne odmeňovanie mužov a žien nie je novým problémom. Vyše päťdesiat rokov má článok Rímskej zmluvy, ktorý zakázal diskrimináciu v odmeňovaní mužov a žien, ale od roku 1975 máme platnú smernicu 117, ktorá prikazuje členským štátom uplatňovať princíp rovnakého odmeňovania za rovnakú prácu. Samozrejme nie každý rozdiel v odmenách je výsledkom diskriminácie. Podľa zákona veľkých čísel však pretrvávajúce rozdiely v hodinových hrubých mzdách nie sú zdôvodniteľné.

Od roku 1995 do roku 2006 sa podľa Eurostatu rozdiely na báze hodinových zárobkov znížili zo 17 na 15 %, a to za podmienok, že dnes už väčšinu absolventov univerzít tvoria ženy.

Síce trend je klesajúci, ale nie priamočiary. Podľa štúdie dublinskej nadácie v roku 2007 v štyroch krajinách Európskej únie tieto rozdiely dokonca narástli. Ak by sa rozdiely v zárobkoch znížovali existujúcim tempom a nenarastali by z času na čas, vyrovnali by sa možno po viac ako d'aľších sedemdesiatich rokoch.

Môžeme sa zhodnúť na tom, že existujúca legislatíva v danej oblasti asi je málo efektívna. Dôvody existencie rozdielov v odmeňovaní sú rôzne. Sú systémového i individuálneho charakteru. Sektorálna, vertikálna a horizontálna segregácia, klasifikácia povolání, podmienky zosúladovania rodinného a pracovného života a stereotypy tiež hrajú významnú úlohu v pretrvavaní rozdielov v odmeňovaní, ktoré sa neskôr pretransformujú do rozdielov v penziách a v konečnom dôsledku vyúsťujú do toho, čomu hovoríme, že chudoba má ženskú tvár.

Rozdiely v odmeňovaní majú aj individuálny rozmer. Podľa analýzy Komisie tieto narastajú s vekom, dobou zamestnanosti a vzdelaním. Navyše štatistiky hovoria o tom, že u mladých ľudí sú rozdiely minimálne. Objavia sa až po narodení prvého dieťaťa a návrate ženy z materskej dovolenky.

Vo vzťahu k demografickej kríze, ktorej čelíme, tento problém okrem toho, že je vážnym faktorom ekonomickej súťaže, otvára hlboký morálny problém, ktorý tiež nie je možné prehliadať.

Otázka dnes stojí tak, čo môže Európsky parlament urobiť pre riešenie tejto záležitosti. Na jednej strane je pretrvávajúci problém, na druhej legislatíva, ktorá je málo účinná. Pritom, samozrejme, musíme mať na zreteli, že dôvody spôsobujúce rozdiely sú ďaleko za hranicami legislatívy.

Európsky parlament však má v rukách iba jeden prostriedok – legislatívu. V tejto záležitosti teda každý zúčastnený má svoju zodpovednosť, naša je v tom, či dokážeme vyslať signál, že chceme dokonalejšiu a účinnejšiu legislatívu v záujme nastolenia spravodlivejších pomerov na trhu práce.

1-110

PRZEWODNICZY: MAREK SIWIEC*Wiceprzewodniczący*

1-111

Vladimír Špidla, *člen Komise*. – Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, Komise vítá tuto zprávu z vlastního podnětu týkající se zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy a blahopřeje zpravodajce ke kvalitě její práce.

Komise stejně jako Parlament považuje 15% rozdíl v odměňování žen a mužů v dnešní Evropě za nepřipustný. Samozřejmě musíme být opatrní a přihlížet ke skutečnosti, že tento ukazatel srovnává poměrné rozdíly v hrubém hodinovém výdělku žen a mužů v rámci hospodářství jako celku. Neměří se jím tedy pouze přímá a nepřímá diskriminace, jde o ukazatel všech souvislostí a všech znevýhodnění, jimiž ženy trpí, než vstoupí na trh práce, a po celou dobu své profesní dráhy.

Sdělení Komise z července 2007 uvádí, že právní předpisy Společenství byly při odstraňování přímé diskriminace účinné – tedy v případech, kdy je odměna za stejnou práci u ženy nižší než u jejích mužských kolegů. Byly však méně účinné při zajišťování toho, aby byla dodržována zásada stejné odměny za práci stejné hodnoty.

Komise došla k závěru, že na základě podrobné analýzy by bylo možno zvážit změny právních předpisů Společenství s cílem zajistit především to, aby systémy pro stanovování odměn přímou i nepřímou diskriminaci na základě pohlaví vylučovaly.

Komise oznámila, že v roce 2008 posoudí právní předpisy Společenství z hlediska jejich významu pro otázku rozdílu v odměňování a že navrhne potřebné změny. Zmíněná podrobná analýza právě probíhá a já nemohu její výsledky předvídat. Aby zajistila její kvalitu, využívá Komise externích odborných konzultací a rozsáhlých a podrobných znalostí a poznatků vnitrostátních subjektů zabývajících se rovností mužů a žen.

Předběžné výsledky této studie budou projednány na semináři v první čtvrtině roku 2009, na němž mají být přítomny všechny zúčastněné subjekty, včetně členských států, odborníků v právní oblasti, vnitrostátních subjektů zabývajících se rovností žen a mužů, sociálních partnerů a občanské společnosti.

Stanovisko Parlamentu je v tomto procesu rozhodující. Skutečnost, že jeden z orgánů podílejících se na vytváření právních předpisů vyjádřil jasné stanovisko, že dané právní předpisy je třeba urychleně změnit, je významná. Důležité je také to, že praktická doporučení Parlamentu ohledně změn jsou spojena s oblastmi, jež hlavní zúčastněné subjekty označily za problematické, jako je průhlednost odměňování a hodnocení práce a sankce.

Závěrem: sdílíme názor Parlamentu, že tak velký rozdíl v odměňování žen a mužů v Evropě je nepřijatelný. Komise shledává, že je vhodná doba dokončit analýzu a hodnocení a stanovit další postup, který by vedl k co nejkonkrétnějším výsledkům.

1-112

Donata Gottardi, *relatrice per parere della commissione per l'occupazione e gli affari sociali*. – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, sono davvero orgogliosa del lavoro che si fa in questo Parlamento e della capacità di impiegare le competenze di proposizione legislativa già riconosciute.

La relazione che stiamo per votare tocca un punto fondamentale, un principio fondamentale dell'ordinamento europeo: il principio della parità retributiva tra lavoratrici e lavoratori. Non è solo un principio fondamentale, è anche il primo, quantomeno in ordine di tempo, tra i principi di parità. Sappiamo che era già contenuto nel trattato di Roma, sappiamo che è stato applicato fin dalle primissime sentenze della Corte di giustizia europea, che è regolato già da una direttiva del 1975 e che è stato riregolato al momento della sua rifusione nel 2006, che è oggetto di analisi e ricerche ricorrenti, come è stato ricordato adesso anche dal Commissario, e di costanti richiami alla sua applicazione.

Perché allora tornare ad occuparsene così diffusamente e profondamente oggi? Ci sono molti motivi: innanzitutto perché rifiutiamo di accettarne la disapplicazione diffusa, testimoniata appunto da tutti i dati statistici, e poi pensiamo che le troppe ingiustizie subite dalle donne, in tutti i paesi dell'Unione europea e in tutte le professioni, in tutti i livelli, in tutti i settori vadano assolutamente contrastate, e per farlo, appunto, non bastano di tutta evidenza gli strumenti di cui disponiamo, altrimenti in tutto questo tempo saremmo riuscite ad invertire davvero questa situazione.

E perché pensiamo che occorra prendere sul serio i divari retributivi e soprattutto non considerarli un semplice accidente nel percorso lavorativo delle donne. E allora, cosa chiediamo: chiediamo alla Commissione una specifica, un'apposita direttiva sui differenziali retributivi di genere, ma non ci limitiamo a questo, non ci limitiamo a chiedere una direttiva, inviamo alla Commissione precise raccomandazioni. Abbiamo costruito un ponte per traghettare verso un cambiamento reale e pensiamo che questo ponte possa essere ben saldo se poggiato su ben otto piloni.

Innanzitutto, vogliamo disporre di una definizione di discriminazione retributiva, non ci basta guardare solo alla retribuzione lorda oraria, perché questa ci parlerebbe di una discriminazione diretta e questa discriminazione diretta effettivamente è già stata superata. E non è un caso, se poi tutte le indagini guardano oltre, si spingono verso il lavoro a tempo parziale, si spingono a considerare le segregazioni dirette, indirette, le discriminazioni e le segregazioni orizzontali e verticali.

Chiediamo dati comparabili, effettivi, coerenti e completi. Si incontrano troppo spesso dati manipolati o coperti, agevolati da sistemi di classificazione del personale, da un'organizzazione del lavoro rivolti al passato e contrassegnati da stereotipi. Pensiamo che gli organismi di parità possano svolgere un ruolo determinante duplice nella lotta alle discriminazioni, nella sensibilizzazione e nella formazione rivolta agli stessi attori giudiziari e alle parti sociali.

Puntiamo a introdurre specifiche sanzioni, sapendo però che occorrono anche azioni e misure di prevenzione, occorrono azioni positive e occorre l'integrazione, quindi il *mainstreaming*. Spero che in plenaria accoglieremo il testo nella sua completezza, perché quanto più preciso e dettagliato è il lavoro che consegniamo alla Commissione, tanto più guadagneremo in efficace tempestività. Ed è questo l'augurio: non basta dire o scrivere parità retributiva, vogliamo renderla effettiva.

1-113

Anna Záborská, za skupinu PPE-DE. – Úprimne blahoželám pani Bauer k navrhovanému textu. Ako povedala pani Bauer, téma, ktorú prerokováame, je rovnako stará ako Rímska zmluva. Za päťdesiat rokov sa zmenilo len málo.

Otázka rovnakej odmeny za rovnakú prácu pre ženy a mužov sa s pozoruhodnou pravidelnosťou objavuje hlavne v období volieb. Ak Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť navrhuje sankcie pre podniky, ktoré nerešpektujú základný princíp odmeňovania, namieta sa princípom subsidiarity, akoby tento oprávňoval k jeho nerovnosti.

Minulý týždeň som sa zúčastnila ministerskej konferencie v Lille. Ocenila som snahu francúzskeho predsedníctva hovoriť o tejto téme, ale konštruktívna odozva na riešenie zo strany členských štátov bola minimálna. Štatistiky ukazujú, že nerovnosti v odmeňovaní u žien sa objavujú hlavne po narodení prvého dieťaťa.

Národné a európske politiky zosúladenia zodpovednosti za rodinu a profesionálnych ambícií by nemali dopustiť nové rozdiely medzi zamestnancami, ktorí majú rodinné povinnosti, a slobodnými prípadne bezdetnými, ktorí tieto povinnosti nemajú. Toto je v prvom rade otázkou modelu spoločnosti, ktorý hľadáme.

Ja navrhujem, aby sme vytvorili koalíciu s priemyselnými podnikmi. Kým ich riaditelia nebudú našimi prvými partnermi v nastoľovaní rovnosti odmeňovania, naše správy zostanú len na papieri.

1-114

Lissy Gröner, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich wundere mich, dass die Frauen immer noch so viel Geduld mit uns haben. Seit fünfzig Jahren reden wir über die Lohnunterschiede, und nichts Wesentliches hat sich geändert. Die Zahlen sprechen eine deutliche Sprache: 15% weniger für die gleiche Arbeit. Dadurch wird den Frauen ihr gerechter Lohn vorenthalten, d. h. anders herum gesagt, dass Frauen ein Viertel länger arbeiten müssen, um das gleiche Geld zu verdienen. Wo sind wir denn in der Europäischen Union?

Die Mitgliedstaaten müssen hier mehr tun, und ich danke Kommissar Špidla, dass er unsere Vorschläge hier im Parlament aufgreift und legislativ aktiv werden möchte. Anders geht es offensichtlich nicht. In Deutschland, eines der ganz großen Mitgliedstaaten der Europäischen Union, beträgt der Lohnunterschied 23% in der Privatwirtschaft. Das ist unerträglich, und wir sind eins der Schlusslichter in der EU.

Wir wissen genau, dass es in Frankreich und in Skandinavien positive Maßnahmen gibt. Da geht es ja auch. Wir fordern die Sozialpartner auf, tätig zu werden, und die Sozialdemokratische Fraktion fordert Transparenz in den Unternehmen, damit Lohnzusätze deutlich gemacht werden und in die öffentliche Bewertung einfließen, damit man das nachvollziehen kann. Regelmäßige Lohn-Audits können Misserfolge oder Erfolge bei der Bekämpfung der Lohndiskriminierung deutlich machen.

Ich glaube, ein Gesetz für die Privatwirtschaft wird in Deutschland unumgänglich sein. Wir müssen mehr Druck auf die Mitgliedstaaten ausüben, dass endlich auch ein gesetzlicher Mindestlohn eingeführt wird, damit ein existenzsicherndes Einkommen für Frauen die Selbstverständlichkeit wird, weil das der beste Garant gegen Altersarmut ist.

Ich fordere allerdings – um diese Klarheit im Bericht von Frau Bauer zu erhalten – die EVP-Fraktion auf, ihre Streichungsanträge zurückzuziehen, die den Bericht wieder verwässern würden. Bleiben wir bei der klaren Sprache, die er jetzt hat!

1-115

Siiri Oviir, fraktsiooni ALDE nimel. – Lugupeetud volinik, president, kolleegid. Raportöör proua Bauer ütles, et vaesusel on naise nägu. Ka mina pean kordama, et juba aastal 1957 sisaldas Rooma lepingu artikkel 119 põhimõtet, et naised ja mehed peaksid saama võrdse töö eest võrdset tasu. Täna, aastal 2008, aga teenivad naised Euroopa Liidus keskmiselt 15 protsenti vähem kui mehed, minu koduriigis Eestis lausa 25 protsenti vähem.

Palgaerinevus mõjutab oluliselt naiste olukorda majanduslikus ja ühiskondlikus elus nii aktiivse tööea jooksul kui ka pärast seda. Samuti süvendab see naiste sattumist vaesusriski, eelkõige üksikvanemaga peredes. Tihti muutub palgaerinevus pärast aktiivse tööea lõppu naiste ja meeste pensioni erinevuseks. Üksik naispensionär elab sageli vaesusriskis.

Sellest tulenevalt tervitan raportis väljakäidut, et Euroopa Komisjonil tuleks 31. detsembriks 2009 esitada õigusakti ettepanek meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtetega seonduvate kehtivate õigusaktide läbivaatamise kohta. Liiga palju ja liiga pikka aega oleme vastu võtnud õigusakte, aga tulemused ei ole kiita.

Nagu on näidanud aeg, siis pelgalt Euroopa Liidu õigusaktidega me seda probleemi ei lahenda. Oluline väljund probleemi lahendamisel on teema tähtsustamine poliitilistes tegevuskavades. Ainult tõhus poliitikate segu, mis hõlmab paremate ja tõhusamate õigusaktide kõrval ka vastutaja määratlemist, annab võimaluse see probleem ükskord ka positiivselt lahendada.

Täna raportööri väga õigete aspektide väljatoomise eest raportis ja täna teid mind kuulamast.

1-116

Hiltrud Breyer, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! In der Tat, 50 Jahre nach Abschluss der Römischen Verträge sind wir bei der Gleichstellung der Frauen auf dem Arbeitsmarkt leider nicht weitergekommen. Es gibt alarmierende Zahlen: 80 % der Teilzeitbeschäftigten sind Frauen, und nur 57 % der Frauen sind beschäftigt im Vergleich zu 72 % der Männer. Auch die Lohnungleichheit ist seit 2003 gleich geblieben und hat sich seit 2000 nur um ein Prozent geändert. Das sind alarmierende Zahlen, die wir hier alle beklagen. Wir haben auch angesprochen, dass Frauen doppelt bestraft werden, denn diese Lohnungleichheit setzt sich ja in unterschiedlichen Rentenansprüchen und unterschiedlichen Sozialstandards fort, und wir haben auch ein Steuer- und ein Sozialsystem, das Frauen nachhaltig bestraft, denn beispielsweise werden unverheiratete Paare und Zweifachverdiener über viele Steuersysteme, wie beispielsweise in Deutschland, nach wie vor benachteiligt.

Die Kommission hat angekündigt, es wird Legislativvorschläge geben. Warum kommen sie so spät? Warum sind alle diese Jahre gerade in ihrer Legislativperiode verstrichen, ohne dass es in diesem Bereich Vorschläge gibt? Wir im Parlament haben uns bereits für Vorschläge ausgesprochen. Die Quote: Wir haben gesagt, es soll gesetzliche Vorgaben geben. Wir haben auch Mitgliedstaaten, die wie Schweden Zielvorgaben geben und mit einem Zeitrahmen dazu. Warum nutzen wir das nicht, dass wir genau diese Gender-Vorgaben geben, um Mitgliedstaaten dazu zu bringen, Anstrengungen zu machen, dieses beschämende Lohngefälle zu beseitigen. In Deutschland – es ist bereits angesprochen worden – nehmen wir den traurigen drittletzten Platz ein mit einem beschämenden Lohngefälle von 23 %. Wir müssen auch klarmachen, dass ein gesetzlicher Mindestlohn dazu führen wird, dass es gerade in Branchen, in denen vorwiegend Frauen beschäftigt sind, zu Veränderungen kommen wird. Aber wir müssen auch den Mut haben, deutlich zu machen,

(Der Präsident entzieht der Rednerin das Wort.)

1-117

Ilda Figueiredo, em nome do Grupo GUE/NGL. – A desvalorização do trabalho através da prática de baixos salários continua a ser uma das formas mais utilizadas pelo capitalismo para aumentar a exploração dos trabalhadores, atingindo de forma particular as mulheres trabalhadoras, o que também significa uma desvalorização da maternidade.

Não é admissível que mais de 30 anos depois de uma directiva sobre a igualdade de remunerações entre homens e mulheres se mantenham níveis elevados de discriminação. Sobretudo discriminações indirectas, resultantes da precariedade do trabalho que atinge sobretudo as mulheres e os jovens. Nalguns países, como Portugal, onde o desemprego é muito elevado, aumentaram as disparidades salariais médias entre homens e mulheres, ultrapassando os 25% no sector privado e contribuindo para que a pobreza tenha rosto feminino, incluindo nas reformadas.

É preciso que a Comissão Europeia e os Estados-Membros tomem as medidas que se impõem para valorizar o trabalho, superar diferenças salariais e os estereótipos ligados às tarefas e aos sectores de actividade que sempre discriminam as mulheres. É preciso valorizar as profissões e actividades onde predominam mulheres, designadamente em sectores do comércio e serviços e em diversas indústrias.

A realidade demonstra que o agravamento do desemprego fragiliza os direitos das mulheres, intensifica a exploração dos trabalhadores e aumenta as discriminações.

Assim, insistimos numa outra política, que dê prioridade ao emprego com direitos, à luta contra as discriminações, à defesa da maternidade e da paternidade como valores sociais fundamentais.

Por isso, apoiamos este relatório, para o qual contribuímos com algumas alterações, destacando-se a importância que atribuímos à negociação e à contratação colectivas no combate à discriminação das mulheres, nomeadamente em matéria de acesso ao emprego, salários, condições de trabalho, progressão na carreira e formação profissional.

1-118

Urszula Krupa, w imieniu grupy IND/DEM. – Panie Przewodniczący! Projekt sprawozdania dotyczący zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn zawiera słuszne dane dotyczące równego wynagrodzenia za pracę jednakowej wartości. Równouprawnienie w wynagrodzeniach jest konieczne, podobnie jak odpowiednie opłacanie miejsc pracy zdominowanych przez kobiety ze względu na ich predyspozycje psychofizyczne.

Siła oddziaływania regulacji zapisanych już przecież w wielu bezsensownie mnożonych dokumentach jest na pewno zależna od skutecznego egzekwowania prawa w poszczególnych państwach członkowskich. Jednak egzekwowanie prawa może być bardzo utrudnione w związku z przeważającym sektorem prywatnym, gdzie kierujący się w większości chęcią zysku przedsiębiorcy przede wszystkim nie respektują zasad etycznych, moralnych, utrudniając także działanie związków zawodowych, które broniłyby pracowników i brały udział w negocjowaniu płac. Problem braku równości wynagrodzeń jest więc jednym z elementów dyskryminacji słabszych.

Nie potrzeba naukowców i ekspertów, aby pojąć, że dyskryminacja jest wynikiem przede wszystkim ideologii lewicowo-materialistycznej, braku wdrażania zasad etycznych, niedorozwoju osobowego, egoizmu, chciwości, wykorzystywania słabszych i biednych, co nie odnosi się tylko do zarobków, ale staje się coraz bardziej powszechną praktyką w Unii Europejskiej, jaka dotyczy nawet biedniejszych i słabszych państw, dyskryminowania katolików i ludzi mających inne zdanie od obowiązującej tutaj poprawności politycznej.

1-119

Gabriele Stauner (PPE-DE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die Tatsache, dass Frauen für die gleiche Arbeit noch immer schlechter bezahlt werden als Männer, ist ein trauriges Kapitel in unserem gemeinsamen Europa.

Eigentlich kann man das gar nicht verstehen, denn rechtlich ist die Lage eindeutig. Seit Beginn der Gemeinschaft im Jahr 1957 – das wurde hier schon einige Male gesagt – ist der Grundsatz in den Römischen Verträgen verankert, und zwar als unmittelbar geltendes Recht. Das heißt, jede Bürgerin könnte unmittelbar vor dem EuGh dieses Recht einklagen. Einen stärkeren rechtlichen Schutz haben wir in dieser EU nicht. Trotzdem verfehlen wir die Erfüllung des Grundsatzes um durchschnittlich 20%. Deshalb ist es auch absolut notwendig – wie die Kommission das hier vorschlägt –, dass wir diesen Grundsatz durch Sekundärrecht durchsetzen.

Allerdings zeigt dieser Sachverhalt wieder einmal, dass es einen Unterschied zwischen der Rechtslage und dem tatsächlichen Leben gibt. Menschen, die besonders auf ihren Arbeitsplatz und ihren Arbeitsverdienst angewiesen sind – und das sind eben vielfach Frauen –, wagen es häufig einfach nicht, selbstverständliche Rechte einzufordern, weil sie sonst leicht vor die Tür gesetzt werden. Deshalb können wir nur wieder einmal an die Unternehmerverantwortung appellieren, dass es ein Gebot des Anstands ist, Frauen beim Gehalt nicht schlechter als Männer zu behandeln. Wer aber nicht hören will, muss fühlen. Deshalb bin ich für empfindliche und konsequente Sanktionen bei Übertretungen. Gerade die Mitgliedstaaten sind hier aufgefordert, endlich ernst zu machen und die Unternehmen, die gegen diesen Grundsatz verstoßen, auch zu outen und zum Beispiel über das Vergaberecht abzustrafen.

An die Kommission möchte ich einen leisen Vorwurf richten: Vielleicht ist das Vorgehen ein wenig lasch gewesen in diesem Fall, vielleicht hat man zu sehr auf die Wirtschaft geschaut. Ich beglückwünsche die Kollegin Bauer zu ihrem Bericht!

1-120

Teresa Riera Madurell (PSE). – Señor Presidente, señor Comisario, yo también quiero felicitar a la ponente por su trabajo. Es un informe absolutamente pertinente, puesto que la brecha salarial en la Unión Europea es una realidad que habría que eliminar. Es inaceptable que las mujeres ganemos un 15 % menos que los hombres y que en el sector privado esta diferencia llegue hasta un 25 %.

Es una brecha salarial difícil de combatir, porque es consecuencia de una discriminación indirecta: el trabajo más precario y la mayoría del trabajo a tiempo parcial lo realizan las mujeres.

¿Qué conviene hacer? Básicamente, impulsar políticas de igualdad de oportunidades destinadas a conseguir la conciliación de la vida laboral y familiar y políticas orientadas a reducir y mejorar la retribución de los empleos de más baja remuneración, que son mayoritariamente femeninos.

Por esto, de entre las recomendaciones del informe –todas ellas muy interesantes– destacaría la de modificar la Directiva sobre la aplicación del principio de igualdad de oportunidades y de trato en el empleo incluyendo referencias a la brecha

salarial y también la de modificar el acuerdo marco sobre trabajo a tiempo parcial que es donde las diferencias son mayores.

1-121

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, vorrei dire al Commissario Špidla che, oltre a prendere in considerazione le ottime proposte di questo rapporto della onorevole Bauer, nel caso si possa procedere a una normativa a livello di Unione europea contro le discriminazioni salariali, credo che a giusto titolo vadano incluse le discriminazioni che riguardano la pensione, anche in una forma più sottile, indiretta, ma particolarmente odiosa in un paese come l'Italia.

E riguarda la discriminazione sull'età pensionabile, una questione della quale la Commissione europea si è già interessata, e credo che dobbiamo dargliene atto. Già dal 2004 la Commissione europea aveva sottolineato al governo italiano come fosse inaccettabile un'età pensionabile diversificata: 60 anni per le donne, 65 anni per gli uomini, l'età diciamo ordinaria più comune. Bene, abbiamo come radicali con Emma Bonino, in ogni modo cercato di sottolineare all'opinione pubblica, al governo, all'opposizione e ai partiti, come questa struttura fosse da eliminare. Non è stato fatto.

Grazie alla Commissione europea, la Corte di giustizia finalmente il 13 novembre ha statuito sull'illegittimità, sulla violazione dei trattati delle regole comunitarie di questa discriminazione. La cosa più grave è il tipo di ragionamento che l'Italia ha presentato in difesa di questa discriminazione, dicendo che era giustificata con l'obiettivo di eliminare le discriminazioni che esistono contro le donne nel contesto socioculturale - cioè esiste una discriminazione sul mercato del lavoro - per rimediare a questa discriminazione se ne crea un'altra, facendole andare in pensione prima degli uomini. Anche questa misura in particolare, credo bisogna intervenire, perché a livello europeo possa essere eliminata.

1-122

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – Herr talman! Först vill jag tacka Edit Bauer för ett bra och viktigt betänkande som jag stödjer fullt ut. För det andra talade en kollega nyss om kvinnor som svaga. Då vill jag säga att kvinnor *inte* är svaga. Däremot så är det patriarkala strukturer i samhället som gör kvinnor svaga.

EU:s lika lön-direktiv har funnits i 30 år. Trots detta är fortfarande kvinnor inte lika mycket värda som män. Varken när det gäller löner eller inflytande – både i samhället och i arbetslivet. Trots att kvinnor generellt har högre utbildning så tjänar de i genomsnitt 15 procent mindre än männen för samma eller likartat arbete. Det är alltså uppenbart att det inte räcker att förbättra den befintliga lagstiftningen för att lösa lönediskrimineringen. Löneskillnaderna mellan kvinnor och män är ytterst ytterligare ett tecken på den fortsatta diskrimineringen av kvinnor inom alla olika områden. Det är inte nog med att vi har sämre lön för lika arbete, vi hänvisas väldigt ofta till atypiska arbeten, deltidsarbeten osv. Denna lönediskriminering förföljer kvinnorna livet ut genom att vi också ofta får sämre pensionsvillkor och sämre förutsättningar när vi åldras.

Det är hög tid att vi tillsammans ser till att avbryta denna diskriminering av kvinnor!

1-123

Godfrey Bloom (IND/DEM). – Mr President, there is sadly a fundamental misunderstanding by most politicians as to the reasons why there are differentials between the genders in pay. The basic premise, erroneous though it is, perpetuates the myth that employment is a demand-led, employer-governed phenomenon. It is no such thing. Those who argue that all women should be paid the same as men for perceived similarities in the job description miss the point entirely that no individual is an economic unit.

In spite of already overburdening employment legislation, usually drafted by people with little or no business experience, pay differentials continue for one simple reason: employment is about demand and supply; it is about lifestyle choices; it is often based on priorities, early retirement goals, a desire to live in certain parts of a country or town, pressure of hobbies or sport, or one of those offspring. Employer and employee strike a mutual bargain in the same way as the buyer and seller of any commodity.

The UK Equality and Human Rights Commission employs substantially more women than men, and the average pay for their men is higher than for their women. I agree that past legislation has had a limited impact on these dynamics. Yes, you might as well legislate against a ...

(The President cut off the speaker.)

1-124

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Ďakujem pán predseda, vážený pán komisár, vážený pán predseda, teším sa, že táto „ženská“ diskusia je pod vašim vedením.

Oceňujem snahu spravodajkyne Edit Bauer nájsť vyvážený prístup k formulovaniu odporúčaní pre Komisiu a k skvalitneniu právneho rámca EÚ, hlavne jeho účinného vynucovania.

V dôsledku rozličnej transpozície, vykonávania a interpretácie na vnútroštátnej úrovni sa smernicou, v ktorej sa stanovuje zásada rovnakej odmeny pre mužov a ženy, neodstránili rozdiely v odmeňovaní mužov a žien, ktoré súvisia hlavne s úrovňou profesionálnej segregácie.

Oceňujem, že pani spravodajkyňa vo svojej správe zvýraznila, že materstvo nemôže byť znevýhodňovaním žien, ktoré sa rozhodnú prerušiť svoju profesionálnu kariéru starostlivosťou o dieťa. Rodičia by mali v každom členskom štáte minimálne počas jedného roka po narodení dieťaťa dostávať podporu na úrovni ich čistého príjmu pred nástupom na materskú dovolenku a rovnako by sa mali takéto úpravy premietnuť aj do mzdového systému, podľa ktorého sa odpracované roky zohľadňujú pri určovaní odmeny. Materstvo sa musí preferovať a nie ženu znevýhodňovať.

Rovnako je dôležité vzdelávanie, ktoré môže prispieť k odstráneniu rodových stereotypov a k zlepšeniu odmeňovania málo platených pozícií a miest, ktoré zastávajú najmä ženy.

Členské štáty musia vykonávať dôslednú informačnú kampaň zameranú na zvyšovanie povedomia medzi zamestnávateľmi a zamestnancami o existujúcich alebo možných rozdieloch v odmeňovaní na pracovnom trhu EÚ. Zároveň ich musia v predstihu informovať o prijatých nevyhnutných opatreniach s cieľom zabezpečiť, že na porušenie zásady rovnakej odmeny za prácu rovnakej hodnoty budú zamestnávatelia sankcionovaní.

Verím, že aj vďaka odporúčaniam Európskeho parlamentu v tejto správe, ku ktorej pani spravodajkyňa Edit Bauer blahoželám, Európska komisia v spolupráci s Európskym parlamentom a členskými štátmi pripraví takú legislatívu, ktorá zabezpečí rovnaké platy pre mužov a ženy.

1-125

Gabriela Crețu (PSE). – Stimat colegi și colegi, acest raport este poate cel mai serios document privind decalajul salarial elaborat de noi. În special, recomandările care îl însoțesc reprezintă un pas înainte pentru ca principiul plății egale pentru muncă de valoare socială egală să fie în sfârșit aplicat. Țin să îi felicit pe cele și cei care au contribuit la raport. Până acum, munca a fost evaluată conform tradiției și capacității de negociere. Când spun negociere, mă gândesc la prezența unor sindicate puternice, capabile să oblige guvernele și patronatele să accepte salarii corecte. Ambele criterii le-au dezavantajat pe femei.

Un sistem nediscriminatoriu de evaluare a muncii și o nouă clasificare a profesiilor sunt necesare. Solicităm ca statele membre și Comisia să se angajeze în sfârșit pe drumul măsurilor concrete pentru egalitatea de gen. Sperăm că o vor face public prin susținerea clauzei europenei celei mai favorizate la sfârșitul acestei luni la Paris. Dar să nu ne facem iluzii: chiar elaborat și aplicat, noul sistem s-ar referi doar la munca remunerată; munca domestică și cea din economia informală continuă să fie prestate, în special de femei, fără decalaj salarial, întrucât pentru această muncă, nici măcar nu primesc vreun salariu.

1-126

Věra Flasarová (GUE/NGL). – Pane eurokomisaři, dámy a pánové, považuji zprávu paní Edit Bauer za velice prospěšnou. Nerovné podmínky v odměňování mužů a žen totiž patří k nejvíce zakonzervovaným projevům diskriminace žen. Jak uvedla paní Bauer, schází dobře zpracovaná statistika na pracovištích i v měřících celostátních a unijských. Sama jsem se tomuto problému věnovala v některých knihách a článcích, které jsem v posledních letech publikovala. Nižší mzdy žen za stejnou práci při stejné kvalifikaci a produktivitě mají bohužel hluboké příčiny ve stereotypch chápání mužské a ženské odpovědnosti za výživu rodiny.

Tato povinnosť je tradične pripisovaná mužom a doposud všetky zamestnávateľské štruktúry, ať už súkromé alebo štátny sektor, tomu viac menej prihlížajú. Existuje zakorenená predstava o tom, že muž ze své mzdy živí nejen sebe, ale i svou rodinu, zatímco plat ženy je jen jakýmsi přilepšením k rodinnému rozpočtu.

Ani se tomu nechce věřit, ale tato optika má natolik tuhý život, že se skutečně při naplňování rovných práv na pracovištích nemůžeme spolehnout na kulturní osvětení, ale bohužel musíme hledat cesty, jak rovnost prosadit legislativní cestou. Proto velmi podporuji myšlenku, aby se článek 29 směrnice 2006/54 rozšířil o přesné pokyny ohledně uplatňování zásad rovnosti.

1-127

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η έκθεση της κυρίας Bauer δεν χρειάζεται συμπλήρωμα δικό μας για να δείξει τον δρόμο που πρέπει να ακολουθηθεί για να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο που ντροπιάζει την κοινωνία και δημιουργεί έναν κύκλο αναπαραγωγής της αδικίας, μια που τα παιδιά βλέπουν στην οικογένεια τη μητέρα τους να κάνει την ίδια εργασία με τον πατέρα και να αμείβεται λιγότερο και οι συναδέλφοι βλέπουν τις συναδέλφους τους να εργάζονται σαν και αυτούς και να αμείβονται λιγότερο.

Έτσι η κοινωνία ανέχεται το φαινόμενο αυτό και το αναπαράγει. Γιατί θα πρέπει οι ίδιες οι γυναίκες να έχουν τα νομοθετικά εκείνα μέσα που θα τους επιτρέπουν κάθε φορά να διορθώνουν την κατάστασή τους. Και από την κρατική εξουσία θα πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα που θα μπορούν να συνυπολογίζουν τις περιόδους που αφιερώθηκαν

στην οικογενειακή ζωή, τις περιόδους ανεργίας, τις περιόδους ασθένειας, να παρέχουν δίκαιη φορολόγηση ώστε να εξισώνουν την ανταμοιβή των γυναικών για την εργασία τους η οποία θα πρέπει να μην κρίνεται μόνο από τον χρόνο προσφοράς, αλλά και από την ποιότητα και από τα πρόσθετα στοιχεία που παρέχει η γυναίκα προσφορά στην εργασία.

Επαναλαμβάνω, κύριε Επίτροπε, την έκκληση του κ. Carrato να αναθεωρήσετε τη στάση σας ως Επιτροπή στις διαφορές που είχαν μερικά κράτη μέλη στο χρόνο συνταξιοδότησης των γυναικών και των ανδρών. Και η χώρα μου είχε τις διαφορές αυτές και οδηγήθηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Οι διαφορές αυτές ήταν διορθωτικές διαφορές για όλες τις γυναίκες, ανεξάρτητα από το εάν ήταν μητέρες ή όχι. Και βέβαια για τις μητέρες ακόμη περισσότερο θα πρέπει να συνυπολογίζεται ο συνολικός χρόνος, μια που εσείς πρεσβεύετε ότι πρέπει να έχουμε συνολικό χρόνο ζωής στον υπολογισμό της εργασίας.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

1-128

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – Panie Przewodniczący! Kobiety w Unii Europejskiej średnio zarabiają od 15 do 25% mniej niż mężczyźni. Ponadto system wynagrodzeń biorący pod uwagę wysługę lat przy obliczaniu wynagrodzenia jest niekorzystny dla kobiet, które muszą często ze względów rodzinnych przerywać karierę zawodową. Wychowywanie dzieci, zmiana zawodu czy zmniejszony czas pracy stawia kobiety w sytuacji trwałego strukturalnego opóźnienia. Koncepcja równego wynagrodzenia za pracę o jednakowej wartości nie może być spaczona stereotypowym podejściem do płci, ról społecznych, które do tej pory znacznie wpływały na wybór zawodu i wykształcenia, a urlop macierzyński i wychowawczy nie może być przyczyną dyskryminacji kobiet na rynku pracy.

Dyrektywa w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy jest nieodzowną częścią dorobku prawnego Wspólnoty, którą państwa członkowskie powinny jak najszybciej implementować. Cel zniesienia różnic w wynagrodzeniach powinien zostać w trybie pilnym wprowadzony do wytycznych w sprawie zatrudnienia, a regularne audyty dotyczące wynagrodzeń oraz groźba sankcji powinny ukrócić wszelką dyskryminację, zwłaszcza pod względem płci.

1-129

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – Voorzitter, ik dank mevrouw Bauer voor het uitstekende verslag. Het kan toch niet zijn dat we vandaag over een onderwerp praten dat al zo lang op onze agenda staat, namelijk sinds 1957 toen de gelijke behandeling van mannen en vrouwen, gelijk loon voor mannen en vrouwen in de Verdragen werd verankerd. We hebben 30 jaar Europese regels en wetten gehad. We hebben een routekaart 2006-2010 van de Europese Commissie en we hebben als een van de kernpunten, ook in de strategie van Lissabon, de verkleining van de loonkloof tussen mannen en vrouwen.

Voorzitter, desondanks wordt de loonkloof niet kleiner. Ik las afgelopen zaterdag in *The Times* dat het verschil in beloning tussen mannen en vrouwen in het Verenigd Koninkrijk zelfs is gestegen. In de particuliere sector naar 21,7% en in de overheidssector naar 13,8%. Ook in andere lidstaten - neem ook mijn eigen land - is er geen verbetering. Uit het genderrapport voor Nederland van het *World Economic Forum* blijkt dat Nederland slechts op de 88ste plaats staat op de ranglijst van gelijk loon voor gelijk werk.

Voorzitter, actie dus! Vrijdag hebben de ministers van Frankrijk, Tsjechië en Zweden een actieplan aangenomen. Maar hoeveel actieplannen moeten er nog komen? In de resolutie die mevrouw Bauer heeft ingediend, doet zij een groot aantal aanbevelingen. Dat is prima. Maar voor mij zijn er twee prioriteiten. In de eerste plaats moet worden gezorgd voor de toepassing van en de veel striktere controle op de gelijke behandeling - gelijk loon voor mannen en vrouwen waarop al onze sociale-zekerheidssystemen gebaseerd zijn. Ten tweede - en ik vind echt dat dit onder de aandacht gebracht moet worden - is er de pensioenkloof tussen mannen en vrouwen. We krijgen verzilvering en vergrijzing van de samenleving en als vrouwen dan ook nog geen pensioen hebben, dan is dat heel erg naar. Voorzitter, dat is het actiepunt voor de toekomst!

1-130

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Приветствам обсъждането на доклада. Неприемливо е да продължава неравенството в заплащането между мъжете и жените. Не трябва да говорим само за равно заплащане за равен труд. Да погледнем по-широко. Индивидуалността на труда лежи в основата на всяка дейност и е важно да има обективна оценка на неговата стойност, с ясни правила, критерии и индикатори за оценка, чрез които може да се постигне по-висока обективност, да се елиминира дискриминацията с ясни законодателни мерки. Важен инструмент е оценката на професиите и работните места и формирането на тяхната цена. Ниският финансов статус на някои професии ги прави непривлекателни и стереотипно не се заемат от мъже, а от жени. Подобряването на това положение ще повлияе положително върху повишаване на икономическата независимост на жените. Не може да се приеме нисък финансов статус, например на професията учител, медицинска сестра, в сферата на услугите, защото в никакъв случай това не отговаря на тяхната значимост за развитието на обществото. Тук своите задължения имат и Комисията и държавите-членки.

1-131

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – Spoštovani! Tudi jaz bom začela s tem, da je dejstvo, da ženske v povprečju zaslužijo 15 procentov manj kot moški in da je v privatnem sektorju ta razlika celo 25 procentov, nesprejemljivo. Ob tem

най пoudарим, да ženske, na primer v moji državi, Sloveniji, po izobrazbi prav nič ne zaostajajo za moškimi, zato je potrebno ukrepati. Marsikdo pa se verjetno sprašuje, zakaj je potrebno ukrepati na evropskem nivoju, zakaj ne prepustimo reševanja problema državam članicam. Eden od razlogov je ta, da se razlike prepočasi manjšajo, drugi razlog pa je, da je v večini držav članic žensk v politiki premalo, da bi lahko ustrezno opozorile na probleme, povezane s spoloma.

Manjšina lahko prepričljivo opozori na svoje probleme le, če je v določeni instituciji, na primer v parlamentu ali vladi, prisotna vsaj s 30 procenti. In veliko je evropskih držav, ki ne premorejo 30-procentnega deleža žensk v politiki. Povprečni delež žensk v vladah držav članic in tudi njihov delež v parlamentih sta nižja od 30 procentov. V Evropskem parlamentu pa nas je 31 procentov, torej ravno nekaj več kot je kritična masa, da uspešno opozorimo na probleme, povezane s spolom. Zato moramo nanje opozoriti, od tu.

Drugo vprašanje, ki sem si ga zastavila, je, ali niso predlagani ukrepi preveč revolucionarni in presegajo načelo subsidiarnosti? Tudi v odgovoru na to vprašanje se strinjam s poročevalko, ki pravi, da zakonodaja ni dovolj učinkovita in da lahko in moramo ukrepati. Naši predlogi morajo biti pogumni, da predstavljajo dobro izhodišče za oblikovanje stvarnih politik. Podpiram jo, ko predlaga, da naj Komisija najkasneje do 31. decembra naslednjega leta pripravi nov zakonodajni predlog o reviziji obstoječe zakonodaje glede enakega plačila za moške in ženske, in ji čestitam za dobro pripravljeno poročilo.

1-132

Iratxe García Pérez (PSE). – Señor Presidente, hace dos meses, en este mismo lugar, debatíamos el informe anual sobre la igualdad entre hombres y mujeres, fijando como uno de los elementos más preocupantes el debate que hoy nos trae: la diferencia salarial entre hombres y mujeres.

Es preocupante que, desde el año 2003, esta diferencia salarial, el 15 %, no hayamos sido capaces de hacerla descender. Esto significa que una mujer tiene que trabajar cincuenta y dos días más al año que un hombre, para recibir el mismo salario.

Estamos hablando de una cuestión totalmente intolerable en la Unión Europea y, por eso, sin duda alguna, es necesario poner en marcha mayores medidas legislativas, mayores medidas concertadas con los empresarios para conseguir eliminar esta brecha salarial que en estos momentos se nos plantea.

Pero, además, tenemos en nuestras manos un futuro bastante cuestionable en este sentido. El próximo mes debatiremos la Directiva sobre el tiempo de trabajo, que también puede ser un elemento bastante preocupante para la conciliación de la vida familiar y laboral de las mujeres, que, sin duda alguna, es un aspecto realmente vulnerable en cuanto al factor del trabajo. Por lo tanto, estemos también pendientes.

1-133

Румяна Желева (PPE-DE). – Поздравявам г-жа Edit Bauer за отличната работа, която свърши по препоръките за прилагане на равното заплащане за жените и мъжете. Зная, че тя положи огромни усилия да изработи документ, който максимално реално отчита действителната ситуация и се надявам, че неговите препоръки ще имат практическо приложение.

В моята страна, България, разликата в заплащането на жените и мъжете е между 25% и 30% и макар картината в Европейския съюз като цяло да показва по-нисък процент, фактът е факт и той е, че жените са заплатени по-ниско от мъжете. Защо е така? Единият от факторите е структурата на заплащане в някои професии, които са силно феминизирани. Друга причина се корени в това, че никой не се чувства отговорен за ситуацията и следователно, не се чувства истински отговорен за решаването на проблема. Съществуващите дълбоко залегнали стереотипи и предразсъдъци за разделението на труда между половете не само пречат, но и често служат за оправдание за нерешаването на проблемите.

Какво да направим в тази ситуация? На първо място, както се посочва в доклада, задължително условие е държавите-членки да съблюдават съществуващото законодателство. Държавните политики трябва да мотивират прилагането на равни права и равно заплащане. На следващо място, прозрачността при оценката на работата и определянето на възнаграждението трябва да стане присъща, а не показна част при работата във фирмите. И накрая, насърчаването на вътрешния in-house диалог и наличието на добра комуникация между мениджмънта и колектива, особено в малките и средни предприятия, трябва да стане част от една наистина нова култура на отделните европейски общества и на Европа като цяло.

Още веднъж поздравявам г-жа Bauer за уелото открояване на проблемите и посочването на решенията и Ви благодаря за вниманието.

1-134

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, I would like to thank you for this debate. I would like to raise one issue, and perhaps the Commission could address this. We are speaking about equal pay for equal work, and we all want

and desire that to happen. What is the Commission's view of the current job situation? I have a concern that, with so many jobs being lost in countries in the European Union, this issue could get worse rather than better because of people's desire to earn money, even if it is less than they are truly worth. I would like some comments from the Commission on that.

I would like to raise an issue of discrimination which certainly exists for men and women: public sector versus private sector workers where there are very different terms and conditions. They enjoy different pension rights and security issues and sometimes the inequalities are not just gender-based, although I appreciate that this report is about gender, and certainly my concern is that in the current situation this problem may get worse, rather than better.

1-135

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Domnule Președinte, domnule comisar, diferența de 15% dintre salariul femeilor și cel al bărbaților pentru aceeași muncă prestată există. În situația managerilor femei, aceasta ajunge la 20%, iar în situația managerilor de IMM-uri chiar la 30%.

28% dintre femeile-cercetător din industrie și doar 34% din femeile din industrie au mai mult de un copil.

Domnule comisar, pe perioada concediului de maternitate, procentul mediu anual pentru calcularea pensiei aferente acestor perioade se traduce într-o pierdere financiară, în ciuda importanței sociale a acestei perioade. Mamele nu trebuie penalizate pentru că dau naștere și îngrijesc în primele luni de viață un copil.

De asemenea, consider că indemnizația de creștere a copilului nu trebuie dată doar mamelor care au lucrat în ultimele 12 luni înaintea nașterii. Consider că nu este vina unui copil dacă mama sa a lucrat sau nu în această perioadă și, mai ales, consider că nu trebuie făcute discriminări între copii chiar de la nașterea acestora.

1-136

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Galui tik pakartoti, kad ES dar 1974 metais buvo priimti dokumentai, įpareigojantys valstybes nares už vienoda darbą mokėti vyrams ir moterims vienoda atlyginimą. Tačiau praėjus daugiau kaip 30 metų situacija nesikeičia. Maža to, mano šalis Lietuvoje pradėjo pensijų sistemos reformą. Dalis darbuotojų į valstybinį pensijų draudimo fondą sumokėtų lėšų pervedama į privačius pensijų kaupimo fondus. Po kelerių metų paaiškėjo, kad vienodų anuitetų gavimui iš šių fondų moterys turi sumokėti 35 procentais daugiau įmokų nei vyrai, nes jos matote, ilgiau gyvena. Be to, pasitraukti iš šių fondų, kaip iš vergovės, yra neįmanoma – tai jau ir žmogaus teisių ir laisvo pasirinkimo pažeidimas. Be Lietuvos, lyčių lėtelių taiko tikrai Bulgarija.

Kviečiu Komisiją išnagrinėjus tokius atvejus imtis iniciatyvos ir pasiūlyti sprendimus.

1-137

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Vážený pane komisaři a kolegové, to, že ženy musí v Unii pracovat téměř o dva měsíce déle, aby si vydělaly tolik co muži, je více než alarmující. Přestože Evropa vymírá, nezbyvá nám nic jiného než tady konstatovat, že mzdová diskriminace žen a rodin s dětmi přetrvává, dokonce až o 25 %, přestože ženy již převýšily muže svou vzdělaností v poměru 60 : 40. Kolegyně Bauer upozorňuje, že v tzv. mužských profesích bývá práce ženy podhodnocena bez objektivních důvodů. Je-li pak důvodem nedostatek odpracovaných let, které žena věnuje péči o rodinu, je třeba se vážně zamyslet. Rodina nesmí být handicapem.

Kolegyně Bauer přináší vlny, přesvědčuje argumenty pro zahájení přezkumu antidiskriminační legislativy. Já podporuji také návrh, aby přístup k veřejným zakázkám a projektům financovaným z fondů Unie byl podmíněn prokázáním antidiskriminační mzdové politiky daného podniku. Věřím, že to je cesta, jak změnit genderové stereotypy zaměstnavatelů zejména v privátní sféře. Děkuji zpravodajce za vysoce profesionální zprávu.

1-138

Bogusław Liberadzki (PSE). – Panie Przewodniczący! Omawiamy ważny temat, charakterystyczne jest, że były tylko dwa głosy męskie w tej sprawie. W przypadku pana posła Blooma głos męski brzmiał tak męsko, że praktycznie trudno się z nim zgodzić.

Natomiast rozważamy bardzo ważny raport. Rozważamy raport, gdzie wiemy, że praca jest dużą wartością, praca musi być godnie opłacana i to godne opłacanie powinno być różnicowane w oparciu o takie kryteria, jak rodzaj wykonywanej pracy, wydajność, zdolność do wytworzenia wartości dodanej, a nie według kryterium płci. Ale następują przemiany także w krajach członkowskich. Niech mi wolno będzie wspomnieć chociażby mój kraj, gdzie od niedawna, bardzo niedawna, w ramach równouprawnienia mamy także możliwość przyznania urlopu macierzyńskiego ojcu, czyli zbliżamy się, jesteśmy na dobrej drodze.

1-139

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Kobiety nie uzyskują tego samego wynagrodzenia za tę samą pracę. Jednakże ich wynagrodzenie bywa niższe także ze względu na pracę w nisko wynagradzanych sektorach i nietrwałe, niższej jakości formy zatrudnienia. Skutkiem nierówności w wynagrodzeniach jest także nierówność w świadczeniach socjalnych, przede wszystkim dotyczy to emerytur. Z jednej strony niższe płace na tych samych stanowiskach, z drugiej -

krótszy okres zatrudnienia wynikający z obowiązków macierzyńskich są przyczyną ubóstwa kobiet w wieku emerytalnym. Dlatego nierówność w sferze wynagrodzeń uderza w kobiety podwójnie.

Warto zwrócić uwagę, że prawo zwykle zakazuje dyskryminacji, a praktyka wskazuje na kontynuację dyskryminacji. Podstawową kwestią jest więc egzekwowanie prawa.

1-140

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Nie ma żadnych podstaw, aby dyskryminować kobiety w tym aspekcie, nie ma co dyskutować. Trzy krótkie kwestie: na gruncie ekonomicznym to płaca ma być odpowiednikiem efektów pracy na zasadzie zasługi, nie ważne kto tę pracę wykonuje. Druga sprawa: Europa się starzeje, czy chcemy czy nie chcemy. Może winno rozpatrzyć się bonus dla kobiet, które wykonują taką samą pracę jak mężczyźni, a jednocześnie to one decydują o rodzeniu dzieci i głównie one je wychowują zabezpieczając ciągłość populacji. Trzecia sprawa: dobrym przykładem w tej materii są środowiska akademickie, takie przynajmniej, które ja znam, gdzie dane szanse są jednakowe, a płace uzależnione są po prostu od efektów. Może warto ten model wykorzystać w innych sektorach.

1-141

Andrzej Jan Szejna (PSE). – Panie Przewodniczący! Chciałbym się przyłączyć do tych męskich głosów, których było niestety tak mało podczas dzisiejszej debaty, które uznają, że publiczna debata i umiejscowienie w agendzie politycznej tak ważnego tematu, jakim jest wynagrodzenie i równe wynagrodzenie kobiet i mężczyzn jest jedną z najważniejszych spraw zagwarantowanych i praw zagwarantowanych w prawodawstwie krajowym i europejskim.

Mogę powiedzieć, że tak jak każdy nie zgadzam się z tym, aby wysokość wynagrodzenia była uzależniona od płci. Może być uzależniona od wykształcenia, doświadczenia, ale na pewno nie od płci. Mam wrażenie, że prawodawstwo krajowe i prawodawstwo unijne w tym zakresie jest dosyć bogate, można powiedzieć niejednokrotnie dobre, ale martwi mnie, że nie jest ono egzekwowane, nie jest egzekwowane z powodu braku tradycji. Europejski Trybunał Sprawiedliwości potwierdzał wielokrotnie, że nie jest egzekwowane. Nie chodzi więc tylko o to, aby tworzyć więcej prawa, ale aby prawo było przestrzegane.

1-142

Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, les écarts de rémunérations dénoncés ici sont d'autant plus incompréhensibles que les jeunes femmes d'aujourd'hui affichent des taux de réussite scolaire supérieurs à ceux des hommes dans tous les États membres et qu'elles représentent la majorité des diplômés de l'enseignement supérieur.

Je voudrais quand même souligner que nous disposons d'une base législative solide depuis 1975 et surtout depuis 2006 et qu'elle m'a permis, dans les années 75–80, d'inciter, dans mon pays, les femmes discriminées à intenter des procès contre leurs employeurs, surtout publics. Des centaines de millions d'anciens francs luxembourgeois leur ont été payés rétroactivement.

Il faut donc d'abord se servir de la bonne législation actuelle, quitte à l'améliorer en suivant les excellentes recommandations de notre rapporteur.

1-143

Vladimír Špidla, člen Komise. – Dámy a pánové, děkuji za debatu, která se zabývala problémem, který je prostě neakceptovatelný. Neexistují žádné reálné a hájitelné důvody, proč by tomu mělo být i nadále stejně, proč by i nadále měly ženy mít v průměru nižší platy než muži. V debatě jste naznačili nejrůznější přístupy a nejrůznější problémy, které jsou spojeny s tímto rozdílem platů, a myslím si, že z debaty jasně vyplynulo, jak je to komplexní otázka.

Chtěl bych konstatovat, že tato otázka je na evropské politické agendě už jenom proto, že Komise se věnovala v několika svých dokumentech tomuto problému, už i vzhledem k tomu, že Komise připravuje jistou možnou revizi současných předpisů, samozřejmě i proto, že se tímto tématem zabývá Parlament díky zprávě paní poslankyně Bauerové, kterou chci ještě znovu ocenit. Ale i díky tomu, že trio, následující tři předsednictva, v Lille nikoli odhlasovala, ale přesto přijala akční plán, který činí z této otázky otázku tří postupně jdoucích předsednictev, tzn. francouzského, českého i švédského.

Dámy a pánové, chci také konstatovat, že v debatě v Lille kromě tohoto akčního plánu jednotlivé členské země představovaly konkrétní akce v této oblasti a některé, musím konstatovat, byly velmi radikální a podle mého názoru mohou přinést výsledek.

Dámy a pánové, ještě jednou děkuji za možnost vystoupit, za debatu a chci konstatovat, že Komise je plně připravena spolupracovat s Parlamentem v této otázce tak, abychom dokázali tuto nespravedlnost a neudržitelnou věc postupně eliminovat.

1-144

Edit Bauer, spravodajkyňa. – Chcela by som sa poďakovať kolegom a kolegyniam za veľmi zaujímavú diskusiu. Dovoľte mi niekoľko poznámok. Po prvé legislatíva samotná tento problém nevyrieši. Ako už odznelo, celý rad dôvodov je za legislatívou a, samozrejme, nie je možné niektoré ekonomické záležitosti riešiť legislatívou.

Súhlasím aj s tým, že existujúcu legislatívu by sme mali lepšie využiť, o tom niet žiadnych pochyb. Ukazuje sa však, že dlhoročná história legislatívy zrejme hovorí aj o tom, že táto legislatíva tak, ako ju máme, je asi menej účinná. My nemáme žiadnu inú možnosť v našich rukách ako legislatívu. To znamená, že naša úloha je zrejme v tom, aby sme napomohli to, aby existujúca legislatíva napomohla riešenie tohto dlhotrvajúceho problému tak, aby trh práce bol spravodlivejším priestorom.

Ešte jednu poznámku na záver. Mnohí kolegovia zdôrazňovali, že je nepripustné z hľadiska rovnakých práv, aby takéto rozdiely pretrvávali. Chcela by som však zdôrazniť jeden iný moment, iný aspekt tohto problému, a to sú podmienky ekonomickej súťaže, pretože rovnaké odmeňovanie za rovnakú prácu sa zakotvilo do Rímskej zmluvy ako podmienka čistej ekonomickej súťaže. Myslím si, že to je odpoveď pre niektorých kolegov, ktorí zdôrazňovali, že trh práce má iné podmienky.

1-145

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek 18 listopada 2008 roku.

Oświadczenia pisemne (art. 142)

1-145-500

John Attard-Montalto (PSE), in writing. – The legal framework within the EU relative to equal pay for men and women is widespread. The problem lies with enforcement.

It is agreed that discrimination in pay based on gender is diminished by existing legislation. Indirect discrimination is still an issue. Mostly, this results from economic segregation and in such cases existing legislation is limited in application. Evaluation of the legislative framework shows some differences in legislation concerning Gender Pay Gap (GPG).

Although operative legislation *stricto sensu* has the same scope, existing directives show fundamental differences:

- a) in 1975 the GPG was considered to be an economic competition issue, an “integral part of the establishment and functioning of the common market”, while
- b) the 2006 Directive relies on the principle of ‘equal treatment and equal opportunity’.

The data show a persistent gap between pay for men and women. The latest figures show a 15% difference between the gross hourly pay of men and women. In the private sector this is more prevalent and the rate rises to 25%.

The GPG used to be explained by differences on an individual basis, such as age, education and experience. Evidence suggests, however, that these differences play a relatively minor part in the persistence of GPG.

1-146

Petru Filip (PPE-DE), în scris. – Principiul egalității de șanse și al egalității de tratament între femei și bărbați este un subiect cu conotații specifice în țările nou integrate din Europa de est. Reperele de performanță profesională se păstrează în esența lor profund masculinizate și această perspectivă nu poate fi schimbată ușor în spațiul ex-comunist unde, în urma efortului propagandistic al regimului, mentalul colectiv a preluat un model al egalității complet artificial. Lipsa de consistență a egalitarismului primitiv promovat de propaganda regimurilor comuniste a condus la o subminare a eforturilor moderne de promovare a egalității de tratament între femei și bărbați.

Plecând de la aceste premize, apreciez că orice efort modern de promovare a principiului egalității de gen trebuie să se concentreze pe o dimensiune educativă mai largă, să ofere cetățenilor comunitari modele sistematice realiste de tratament nediscriminatoriu. Pentru implementarea acestui principiu în spațiul comunitar e necesar ca instituțiile europene să propună mai mult decât organizarea unei Zile europene a egalității salariale.

1-147

Zita Gurmai (PSE), írásban. – Nem véletlen, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2006–2010 közötti időszakra szóló esélyegyenlőségi ütemterv egyik fő eleme a nemek közötti bérkülönbség megszüntetésére irányuló törekvés. A férfiak és nők bérében fennálló különbség problematikája túlhaladja azt az alapvető elvárást, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér járjon. A fizetésbeli különbség tükrözi a munkaerőpiacon tapasztalható, elsősorban a nőket sújtó súlyos egyenlőtlenségeket. Ez Európa súlyos demokráciadeficitjét jelenti.

A megoldás komplex intézkedést igényel, amelyhez nélkülözhetetlen a politikai elhivatottság. Szükség van a meglévő jogszabályok tökéletesítésére, gyakorlati alkalmazásuk elősegítésére és ellenőrzésére.

A valódi esélyegyenlőség elve csak akkor valósulhat meg, ha valamennyi tagállam határozott politikai szándékot mutat, és konstruktív intézkedéseket tesz a nemek közötti bérszakadék megszüntetéséért. Elfogadhatatlan, hogy a nemek közötti bérszakadék jó néhány tagállamban még mindig nem kap megkülönböztetett figyelmet, sem a nyilvános vitákban, sem pedig a politikai menetrendekben.

Társadalmi párbeszéd indítása és felvilágosító kampányok szervezése is nélkülözhetetlen. Sürgetem, hogy a probléma orvoslására politikai intézkedéscsomag készüljön, amely minden esetben vegye figyelembe a nemzeti sajátosságokat és a bevált gyakorlatokat is.

Pontosabb és részletesebb statisztikai információkra van szükségünk a tényleges helyzetfeltáráshoz, és a folyamatok figyelemmel kíséréséhez. A bérkülönbségek okait alaposan meg kell vizsgálni, és az ebből származó ismereteket a diszkrimináció feltárására, orvoslására és megelőzésére kell felhasználni.

1-148

Livia Járóka (PPE-DE), in writing. – I would like to congratulate Ms Bauer for her hard work in contributing vital recommendations to the European Commission on the application of the equal pay principle. The pay gap has a major impact on the status of women in economic and social life and constitutes an obstacle to equal economic independence.

There are several areas where women are affected by the gap in pay based solely on gender in Europe. Women encounter differences in their hourly pay in new and old Member States alike. Differences can be seen in the income distribution between men and women: 20 percent of women, compared to 40 percent of men in Europe, receive a similar income distribution in the top-range of salaries. Another glaring pay inequality lies in sectoral gender segregation, as half of jobs in three sectors are male dominated.

Finally, the over-representation of women – 30 percent – in part-time positions affects labour market contributions. These figures are even worse when it comes to women with certain ethnic origins, such as the Roma. While the EU's legal framework regarding equal pay is very extensive, in the European Union women are still paid less than men – even those with similar skills and education – which proves that improving legislation by strengthening its effectiveness is the main goal to achieve.

1-148-500

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), in writing. –The gender pay gap is alarmingly high in the EU. There have been some initiatives to decrease it, but the rate at which the gap is shrinking is much too slow. Parliament has repeatedly asked the Commission to take initiatives. The report on the gender pay gap outlines many specific ways the EU can tackle this problem.

It is important to define concepts like 'pension gap', 'direct pay discrimination', and 'indirect pay discrimination' more clearly and in more detail so that we have better tools for dealing with the gender pay gap.

We currently are lacking the accurate statistical data that we need to assess the situation. Member States and the Commission should improve their statistics, but so should private companies. Companies should be required to perform regular pay audits and make the results widely available.

Another way we can help to solve is problem is to add a specific reference to pay discrimination in Article 26 (Prevention of discrimination) of Directive 2006/54/EC.

It is simply unacceptable that women in the EU earn on average 15% less than men. As a governing body, we must do something to correct this injustice.

1-149

23 - General arrangements for excise duty (debate)

1-150

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie sporządzone przez Astrid Lulling w imieniu Komisji Gospodarczej i Monetarnej w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie ogólnych warunków dotyczących podatku akcyzowego (COM(2008)0078 - C6-0099/2008 - 2008/0051(CNS)) (A6-0417/2008).

1-151

Astrid Lulling, rapporteure. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, cette proposition de directive, qui est censée remplacer la directive de 92, a notamment pour objet de rendre conforme à la législation l'entrée en fonction, au 1er avril 2009, du contrôle des mouvements de produits soumis à l'accise par voie électronique, le fameux système EMCS.

C'est donc une mesure technique, mais en même temps un progrès vers moins de bureaucratie, plus de rapidité et moins de fraude.

À part quelques amendements, que j'ai proposés et qui ont été acceptés, pour assurer plus de cohérence au fonctionnement du nouveau système, nous sommes d'accord avec ce volet de la proposition de la Commission européenne.

Dans son avis, la commission de l'industrie a considérablement alourdi le rapport de la commission économique et monétaire en copiant bon nombre d'amendements négociés au sein du Conseil. En fait, cette démarche n'apporte rien de substantiel de notre part.

Le débat politique se situe ailleurs. Il a trait aux conditions de circulation et d'imposition des produits qui sont soumis à accises, notamment l'alcool et le tabac acquis par les particuliers. La Commission européenne a eu la sagesse, pour une fois, de proposer un texte qui se base sur la jurisprudence récente, c'est-à-dire qui autorise les Européens à transporter les produits d'accises acquis dans un État membre, autre que celui de leur résidence, sans restrictions quantitatives, pour autant que la marchandise ait été acquise à des fins de consommation privée.

Ma proposition et ma position de rapporteure sont sans équivoque: je suis tout à fait en faveur de ce texte de la Commission qui est clair, précis et qui se fonde sur les principes régissant le marché intérieur. Mais certains collègues, notamment socialistes et libéraux, se sont crus obligés de proposer des amendements qui feraient réapparaître des frontières fiscales telles qu'elles existaient avant 92, en réintroduisant des limites indicatives.

Or, limite indicative en théorie veut dire restriction quantitative dans les faits. Au gré des absences et profitant de l'ignorance de certains collègues, ils ont obtenu une majorité en commission. Unaniment, mon groupe politique a décidé de proposer des amendements pour rétablir les propositions initiales de la Commission européenne. Ce n'est que justice. Nous ne voulons pas revenir aux frontières et aux pratiques telles qu'elles existaient avant le marché unique.

Nous voulons, au contraire, des solutions qui soient adaptées à notre époque, y compris en ce qui concerne le commerce électronique. Notre message au Conseil doit être clair: ne proposons pas à nos concitoyens de revenir en arrière sur les acquis communautaires.

Tout aussi incompréhensible paraît l'attitude de certains socialistes et libéraux désireux de supprimer les derniers magasins hors taxes aux frontières terrestres de l'Union européenne. La Commission le veut aussi, malheureusement, alors que ces comptoirs ne perturbent en aucune façon le marché unique. Leur suppression conduirait, quand même, à la perte de milliers d'emplois, notamment aux frontières de la Grèce. C'est vraiment le moment de proposer de telles choses!

Mais il y a encore pire. La majorité de circonstance en commission économique et monétaire a même refusé mon amendement qui consistait à maintenir la possibilité d'acheter hors taxes pour les voyageurs en destination finale d'un État tiers afin de tenir compte des réalités en matière de vols avec correspondance.

Pourquoi, si je me rends à Singapour depuis Luxembourg, en passant par Francfort ou par Paris, ne puis-je pas acheter de "tax free" dans l'aéroport de départ? Je dois dire que ceci est assez déprimant, Monsieur le Président, j'ai six minutes, je vous le signale, mais je ne les utiliserai pas. J'ai confiance maintenant dans le bon sens de la majorité de nos collègues – c'est dommage qu'ils ne soient pas là – pour adopter une solution qui soit aussi dans l'intérêt des consommateurs et qui ne réinvente pas de nouvelles barrières fiscales et bureaucratiques.

Ceux qui voteront contre nos propositions raisonnables demain, auront du mal à expliquer ce retour en arrière à leurs compatriotes. Ils peuvent compter sur moi et sur mes collègues pour dénoncer leurs vues d'arrière-garde.

1-152

PRESIDE: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Vicepresidente

1-153

László Kovács, Member of the Commission. – Mr President, let me first of all thank the rapporteur Mrs Lulling and the ECON Committee for the report and the speedy treatment of this proposal, which provides the legal basis for the computerisation of excise procedures as of April 2010.

Member States as well as the Commission have invested a lot in the Excise Movement Control System (EMCS). It replaces the current paper-based movement monitoring system with a new computerised one.

The greater use of trans-European networks for communication between traders and excise authorities, and between excise authorities themselves, will reduce the time needed for the discharge of tax liability for excise movements.

This will provide excise authorities with an essential tool to effectively address fraud and hence protect legitimate trade. At the same time, it will improve the services to taxpayers who will benefit from improved legal certainty and real-time information exchanges with their tax authorities.

Apart from these new provisions, the proposed Directive will entirely recast and update the old Horizontal Excise Directive of 1992. It will simplify and modernise the excise procedures, with the aim of reducing excise obligations for traders, in particular for traders carrying out cross-border business, without compromising excise controls.

Clearly, as the Commission had proposed a new and up-to-date legal framework for excise, some of the more political issues included in this legislation had to be re-discussed.

This concerns the issues of land-based tax-free shops, the position of transit airports and the maintaining of guide levels to distinguish commercial excise movements from movements of excise goods for personal use.

Many amendments proposed by Parliament already conform to the text of the general orientation agreed in the ECOFIN meeting of 4 November 2008, or go in the same direction. They are also acceptable to the Commission.

I am therefore confident that the proposal can be adopted soon and that the timely application of the EMCS is ensured.

1-154

Manuel António dos Santos, *relator de parecer da Comissão da Indústria, do Comércio Externo, da Investigação e da Energia*. – Vou usar o primeiro dos dois minutos para relembrar rapidamente quais foram os princípios essenciais que orientaram o meu relatório, que foi aprovado por unanimidade na Comissão da Indústria.

E então esses princípios são os seguintes: aumentar a eficiência da proibição e distribuição de produtos e serviços, principalmente reduzindo a burocracia; melhorar as regras em vigor e adaptá-las às circunstâncias do momento, nomeadamente para facilitar a aplicação dos procedimentos de controlo pelas administrações nacionais; simplificar os procedimentos destinados a aumentar a transparência do comércio intracomunitário, forçando a segurança jurídica a regras para um comércio justo; e o sistema de cobrança e reembolso do imposto não deve dar lugar a critérios discriminatórios e deve ser evitada a dupla tributação.

Foram estes os princípios orientadores do parecer que, em nome da Comissão da Indústria, apresentei na Comissão da Economia. Parecer que, aliás, teve – repito – um amplo consenso no contexto da Comissão da Indústria.

Por isso é que não posso deixar de dizer, já como deputado socialista, utilizando o segundo minuto, que não compreendo a observação da Sra. Lulling (a relatora) quando diz que os Socialistas e os Liberais introduziram limites quantitativos – apenas os Socialistas e os Liberais. Não foram apenas os Socialistas e os Liberais, pelo menos na Comissão da Indústria foram todos, uma vez que, repito, o meu parecer foi aprovado por unanimidade.

E parece-me realmente extraordinário que os quantitativos não sejam introduzidos, porque efectivamente nós sabemos que este tipo de imposto detém várias vocações. Obviamente a receita fiscal, mas também a defesa da saúde pública. E naturalmente que cada país dá a cada um destes dois vectores uma relevância completamente diferenciada.

Portanto, parece-me que a solução que encontrámos (a solução de definir limites quantitativos) é uma solução justa e equilibrada, que não beneficia excessivamente nenhum país em especial, não prejudica também nenhum daqueles que, naturalmente, têm um entendimento diferente daquele que é o entendimento do país que a Sra. Lulling representa e que, naturalmente, eu respeito, mas cuja vontade, obviamente, não pode sobrepor-se à vontade geral dos restantes países da União Europeia.

Finalmente, uma última nota, 10 segundos apenas, para dizer que, naturalmente, os Socialistas defendem o mercado interno e defendem o aprofundamento do mercado interno e não acreditam que, com as propostas que foram aprovadas, quer na Comissão da Indústria, quer na Comissão da Economia, o mercado interno possa estar em causa.

1-155

Bill Newton Dunn, *rapporteur for the opinion of the Committee on the Internal Market and Consumer Protection*. – Mr President, Parliament defends individuals and small organisations, small businesses, as opposed to governments who want to sweep away inconvenient things and the Committee on the Internal Market and Consumer Protection feels very strongly that the external land-border shops should be allowed to remain. They should be better policed, as should all the policing against crime across borders in Europe be much better, but it is not a reason to sweep them away.

Secondly, on sea and air travel, the Internal Market Committee believes strongly that travellers – based on their final destination, as opposed to a transit destination – should be allowed to buy duty-free because that would help small regional airports generate revenue. It may be inconvenient to the governments, but we defend it very strongly.

The third and final point that I want to make – which it is very regrettable that the Commission did not include in its 2006 consultation on this legislation – is the removal of these exemptions which it is now proposing. Why did it not include it? Why did it not carry out an impact assessment on what it would mean before it proposed it?

1-156

Zsolt László Becsey, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében*. – Köszönöm, elnök úr. Szeretnék gratulálni mind a Bizottságnak, mind a jelentéstevőnek a munkához, én is azt hiszem, hogy ez az elektronikus korszerűsítési rendszer időszerű és nagyon pozitív hatást hoz.

Két megjegyzésem lenne. Az egyik: a belső piacot hagyjuk működni. Ha jól működik az adó-nyilvántartási rendszer és az adatsere, akkor azt hiszem, hogy a magáncélú forgalom nem fog óriási károkat okozni. Ha valaki valahol – ahol megvásárolta az árut magáncélra – kifizeti a jövedéki adót, akkor utána a termelői árak, meg egyébként részben az eltérő héák is úgyis versenyezni fognak egymással.

Nem kell mindent korlátozni, teljesen fölösleges a magas árszínvonalú országok kincstárainak a védelme érdekében negatív üzeneteket küldeni. Különösen Schengenen belül nagyon furcsa lenne az, hogyha rendőri meg vámszervszaklatásokkal állnánk elő a polgárok felé, hiszen azt tudjuk, hogy ilyen nagyobb teherautókat vagy bármi más egyéb módszerekkel is át lehet világítani. Tehát én nem látom értelmét az indikatív listázásnak.

A másik, hogy én is támogatom a belső piacot elhagyó polgároknak azt a jogát, hogy ha elhagyják ezt a piacot, akkor vehessenek ilyen termékeket. Szárazföldi viszonylatban nem hiszem, hogy hatalmas csempészésekre kerülne sor, vagy óriási veszteségeket szenvednének el ez által a határos tagországok, hiszen a szomszédos harmadik országokban az árszínvonal jóval alacsonyabb, mint a nálunk lévő tagállamokban. Tehát én ipari méretű termékkivitelle nem gondolok.

Ugyanezt feltételezem a repülőterek esetében is, hiszen a repülőtereken kézből, poggyászból nem tudunk olyan rengeteg terméket kivinni, hogy ne mondhatnánk azt, hogy a harmadik országokba, a vámunió kívülré magáncélra ne lehetne kivinni ilyen termékeket. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

1-157

Elisa Ferreira, *em nome do Grupo PSE*. – Senhor Presidente, Senhor Comissário, caros Colegas, começo por cumprimentar a relatora principal, Mme. Lulling, e os relatores-sombra Benoît Hamon e Olle Schmidt. Por motivos de força maior, o meu colega Benoît Hamon não pode estar hoje aqui e eu procurarei transmitir a sua posição, que é a posição do nosso grupo político, sobre um assunto que merece toda a nossa atenção. De facto, uma questão sensível, que é a tributação no caso dos impostos especiais.

Ao falar de impostos especiais, devemos lembrar que eles incidem sobre bens e serviços de consumo bem identificados: o tabaco, o álcool, produtos energéticos.

A proposta da Comissão vem alterar um texto que data de 1992, e o mercado interno destes produtos mudou muito. Note-se ainda que o novo sistema electrónico de gestão e controlo de transacções é uma alteração que saudamos e que deverá simplificar o funcionamento do sistema, quer para os operadores quer para as autoridades fiscais, de acordo com aquilo que o Sr. Comissário acabou de referir.

Quanto a estes aspectos mais técnicos – e onde se incluem também os prazos de transmissão dos documentos, as regras de constituição de garantias financeiras pelos operadores, etc. –, a proposta da Comissão e da relatora merecem aplauso, merecem consenso e representam avanços sérios e úteis.

Porém, nos impostos especiais de consumo, o conteúdo político não se esgota em aspectos técnicos, como já referiu o meu colega Manuel dos Santos. Trata-se de produtos sensíveis, cuja venda não deve sujeitar-se ao mero jogo da concorrência apenas. E, portanto, eu gostaria neste aspecto de focar duas questões ilustrativas. Uma delas são os limites indicativos ao transporte pessoal destes bens e a outra são as regras aplicáveis à venda por Internet.

Estas matérias separam-nos claramente da relatora.

Seja no álcool ou no tabaco, e também nos combustíveis, as disparidades entre a fiscalidade dos Estados-Membros são muito, muito grandes e, por conseguinte, também as diferenças nos preços de venda ao público. Basta recordar que o preço de um maço de tabaco pode variar entre 1 e 7 euros dentro da União devido às grandes diferenças fiscais.

Em regra, os impostos são devidos no país de consumo e são excepção os bens transportados na União Europeia. Segundo as regras actuais, certos limites quantitativos devem ser respeitados, sob pena de se presumir que os produtos transportados têm fins comerciais.

Ora, a proposta da Comissão vai no sentido de abolir estes limites quantitativos, e houve acordo da relatora, Mme. Lulling, neste aspecto concreto. Não foi este o entendimento da Comissão Parlamentar dos Assuntos Económicos. Pelo contrário, aí acordámos no abaixamento desse limite, na sequência das iniciativas dos relatores-sombra, Benoît Hamon, Olle Schmidt, e também de mim própria.

A liberalização permite a certos consumidores, de facto, reduzir as despesas de aquisição desses bens, mas não faz sentido que isso aconteça em prejuízo das finanças públicas dos Estados-Membros, em prejuízo de objectivos de saúde pública que os Estados-Membros têm o direito de salvaguardar e, por último, alimentando assim o mercado paralelo, o que todos nós devemos evitar.

Portanto, o acordo final obtido em comissão parlamentar prevê manter os limites a um nível razoável, 400 cigarros ou 45 litros de vinho por pessoa. É isto que se assume como sendo o necessário para consumo pessoal, sem afectar os viajantes que de facto adquirem até este limite estes bens.

Pelas mesmas razões opomo-nos à emenda 68 do Grupo do PPE, que propõe tributar as vendas à distância, nomeadamente as realizadas por via Internet, no país do vendedor e não no país do consumidor, o que é uma inversão (que não se justifica) do princípio geral a que obedece a taxaço. Esta alteração abriria portas, por outro lado, também ela, a um mercado paralelo de grande amplitude, devendo ser rejeitada em absoluto.

Por fim, e para terminar, evocarei apenas a questão das lojas francas, das *duty free*. O princípio internacionalmente reconhecido é que estas apenas poderão existir nos portos e nos aeroportos para permitir um controlo óptimo e prevenir qualquer risco de fraude ou de abuso. Ainda assim, devemos conceder o tempo adequado para adaptação e por isso propusemos, em nome do Grupo Socialista, um período transitório para os Estados-Membros que dispõem ainda de lojas francas, permitindo-lhes que façam um ajustamento gradual à nova situação e propondo a data de 1 de Janeiro de 2017, isto é, uma data longínqua, para permitir uma aproximação gradual à regra comum.

Portanto, pensamos que esta linha é a linha adequada. É uma linha que gerou consenso. Não é um consenso total, mas uma aprovação maioritária ao nível do Comité Económico e Monetário, e eu espero que ele seja amanhã sufragado neste plenário.

1-158

Olle Schmidt, för ALDE-gruppen. – Herr talman, herr kommissionär och Astrid Lulling. Så möts vi åter igen i denna fråga. Det är ju inte första gången vi hamnar i konflikt med varandra, Lulling och jag, om hur punktskatterna i Europa ska utformas. Däremot är det nog första gången som jag upplever att det är jag som har majoriteten på min sida. Det är farligt att förutsäga saker, men vi får se hur det går.

Om det nya tekniska systemet, EMCS, är vi helt överens. Det är om den känsliga frågan om införselkvoter som åsikterna på allvar går isär.

Går utskottets linje igenom så har parlamentet markerat både sitt engagemang för den fria rörligheten i Europa och sitt engagemang för en vilja till en sansad folkhälsopolitik. Som alltid med skattefrågorna gäller det att finna balansen mellan vad som bör förbli en medlemsstats kompetens och vad som är ett gemensamt ansvar. Får vi igenom utskottets förslag innebär det att Europaparlamentet slår fast att tobak och alkohol inte är varor som alla andra, precis som vi tidigare hörde här, och måste behandlas på ett annat sätt. Det är ju inget revolutionerande, det är ju många som har konstaterat det under en lång tid.

Genom att besluta om att halvera de indikativa införselnivåerna samtidigt som principen om ett gränsvärde behålls ger vi medlemsstaterna en hel del utrymme att föra sin egen politik samtidigt som det gemensamma regelverket underlättar för företag och privatpersoner när de handlar över gränserna. Eller enklare uttryckt: Sverige ges manöverutrymme att prioritera folkhälsofrågorna samtidigt som Lullings Luxemburg kan fortsätta med sin inslagna lågskattepolitik. Den inre marknaden kan inte byggas med spritturism som förebild.

Fylleriet och dess konsekvenser är inte ett svenskt problem, som jag ibland får höra. Senast kunde man höra krav på kraftfulla åtgärder mot fylleriet i Storbritannien, något som kanske de brittiska kollegorna också borde fundera över. Jag tycker att det är hög tid att Europaparlamentet intar en mer sansad syn på dessa frågor och ger möjlighet för medlemsstaterna att agera i folkhälsoriktning.

1-159

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzy! Zabierając głos w imieniu grupy UEN w tej debacie chcę zwrócić uwagę na trzy kwestie. Po pierwsze, zmiany w podatkach dokonywane na poziomie Unii Europejskiej powinny sprzyjać zwiększaniu produkcji i dystrybucji towarów i usług, głównie poprzez ograniczanie biurokracji, ale także ułatwiać krajowym administracjom stosowanie procedur kontrolnych opartych na analizie ryzyka.

Po drugie, proponowane w tej dyrektywie rozwiązania spełniają te postulaty. Upraszczają procedury administracyjne, a elektroniczny system wymiany informacji stanowić będzie dla władz podatkowych krajów członkowskich narzędzie umożliwiające lepsze, lepiej ukierunkowane kontrole. Po trzecie wreszcie, należy poprzeć proponowane przez sprawozdawczynię rozwiązania dotyczące objęcia rozporządzeniem także sprzedaży wysyłkowej wyrobów akcyzowych, a także w procedurze zawieszania poboru akcyzy stosowanie obniżonych gwarancji w stosunku do podmiotów, które spełniają warunki dobrego postępowania i regularnie korzystają z systemu gwarancji.

1-160

Trevor Colman, on behalf of the IND/DEM Group. – Mr President, the Commission proposal relating to procedure 2008/0051(CNS) states in Article 10 that ‘Member States may [...] make excise goods which have been released for

consumption eligible for reimbursement [...] of excise duty'. On this basis, Ms Lulling tells us that, as regards the conditions for reimbursement of excise duty, the proposal lays down, as a general principle, that it is for Member States to determine these conditions.

However, Article 10 goes on to say: 'provided that such reimbursement [...] does not give rise to exemptions other than those referred to in Article 11'. Article 11 refers to exemptions for diplomatic purposes, for subsidising international organisations, for assisting the armed forces of NATO and under special arrangements with non-EU countries, all of which – I think you will agree – are rather specialised exemptions which, contrary to Ms Lulling's assertion, do not uphold the general principle that it is for Member States to determine the conditions for reimbursement.

There is no exemption for Member States in this proposal, and on these grounds I commend to Members Amendment 54, which seeks to repair a glaring flaw in this proposal.

1-161

Μαργαρίτης Σχοινάς (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμα εκκεντρική πρόταση της Επιτροπής: ούτε λίγο ούτε πολύ με μια πολιτική μπουλντόζας προτείνει να καταργηθεί κάθε σταθμός αφορολογίτων ειδών στα χερσαία σύνορα της Κοινότητας με τρίτες χώρες.

Προβάλλει ένα πολύ μεγάλο "γιατί": γιατί, κύριε Επίτροπε, είχατε αυτή τη σκέψη και, αφού την είχατε, γιατί δεν την είχατε θέσει στη διαβούλευση που οργανώσατε το 2006 και γιατί δεν την συμπεριλάβατε σε ένα *impact assessment*, που είστε υποχρεωμένοι να κάνετε στα πλαίσια της νέας αρχής του *better regulation*;

Πρέπει λοιπόν να μας εξηγήσετε γιατί θα πούμε σε εκατοντάδες εργαζόμενους ότι θα χάσουν τη δουλειά τους, ειδικά στους δύσκολους τωρινούς καιρούς της κρίσης: πρέπει να μας εξηγήσετε ποιος είναι αυτός ο αντίκτυπος στην εσωτερική αγορά που είναι τόσο σημαντικός για να καταργήσετε συλλήβδην όλους τους χερσαίους σταθμούς στα σύνορα με τρίτες χώρες, που στην περίπτωση της δικιάς μου της χώρας, της Ελλάδας, λειτουργούν με μεγάλη επιτυχία χωρίς κανένα πρόβλημα απάτης, χωρίς κανέναν αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά. Πρέπει και το Κοινοβούλιο και οι πολιτικές ομάδες που συμμερίζονται αυτή την άποψη να αναλάβουν την πολιτική ευθύνη να εξηγήσουν στους εργαζόμενους τι είναι αυτό που πρέπει να μας κάνει να καταργήσουμε αυτή την πετυχημένη λειτουργία των καταστημάτων.

Καθόσον με αφορά -και η κ. Lulling το είπε ξεκάθαρα όπως το είπε ξεκάθαρα και η IMCO στη γνωμοδότησή της - δεν έχουμε λάβει καμία πειστική απάντηση. Αυτό μας κάνει να πιστεύουμε ότι η Επιτροπή το θεωρεί πιο πολύ σαν καπρίτσιο. Δεν έχουμε λάβει καμία πειστική απάντηση.

Κάνω λοιπόν μια έκκληση της τελευταίας στιγμής: αύριο στην ψηφοφορία οι τροπολογίες 63, 64 και 65 να υπερψηφιστούν, για να μην επιτρέψουμε στην πολιτική της μπουλντόζας να ισοπεδώσει ακόμα μια φορά ό, τι δουλεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

1-162

Κατερίνα Μπατζελή (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα κάνω μία συγκεκριμένη πρόταση για το σύστημα της εξαίρεσης των καταστημάτων *land based*.

Κύριε Επίτροπε, σχετικά με τα καταστήματα *land based*, τα εισάγετε σε μία γενική εξαίρεση η οποία αποτελεί διακριτική μεταχείριση εις βάρος των επιχειρήσεων· και αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις στη λειτουργία αυτών, των υγιών κατά τα άλλα επιχειρήσεων, με ουσιαστική συμβολή στις εθνικές κοινωνίες και στην τοπική απασχόληση.

Σε κράτη μέλη, όπως η Ελλάδα, με εκτεταμένα χερσαία σύνορα σε τρίτες χώρες, η αντικατάσταση των καταστημάτων αυτών παρουσιάζει μια συνεχή μακρά πορεία, ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων και με κερδοσκοπία, ενώ από την άλλη πλευρά το θέμα της συστηματικής παραβίασης του κριτηρίου αγοράς για προσωπική χρήση ή οι περιπτώσεις συστηματικής κατάχρησης και φοροδιαφυγής ελέγχονται με σαφή τρόπο από τις εθνικές αρχές. Θεωρώ ότι η διατήρηση της λειτουργίας των καταστημάτων αφορολογίτων που βρίσκονται σε χερσαία σύνορα θα αποτελούσε λύση συνεπής και με τις ίδιες τις προτάσεις της Επιτροπής, ενώ το βάρος ελέγχου του τρόπου λειτουργίας και πάταξης περιπτώσεων φοροδιαφυγής θα συνέπιπτε όπως και στα άλλα καταστήματα επί των λιμανιών και των αεροδρομίων.

Θεωρώ λοιπόν ότι και στην επόμενη ψηφοφορία θα πρέπει να υποστηρίξουμε τις τροπολογίες 57, 63, 64, 65, και στην τελική περίπτωση την τροπολογία 69, η οποία δίνει μια παράταση της λειτουργίας των καταστημάτων αυτών μέχρι το 2012.

1-163

Colm Burke (PPE-DE). – Mr President, I welcome the report on general arrangements for excise duty. I wish to highlight the progress made in the matter of purchasing duty. The original proposal, if implemented, would have restricted passengers to purchasing duty-free goods only in the final airport of departure before leaving the EU. In practical terms this would have meant that if a person went on a journey from Cork in Ireland to Dubai via Paris they would only be able to purchase duty-free goods in Paris. This would have decimated the profitability of Irish regional airports, as many

currently rely on commercial activities for the bulk of their income. This would undoubtedly have led to job losses. However, this has now been addressed and accordingly I would like to congratulate the rapporteur on working to address our concerns.

This represents a welcome development at a time when the Irish Government has introduced a new airport tax which will discriminate against beleaguered smaller regional airports to the advantage of the already congested Dublin airport. In that regard I call on the Commission to investigate the legality of this measure under EU competition rules. I welcome the report from Mrs Lulling and the Commission.

1-164

Peter Skinner (PSE). – Mr President, perhaps if I were Mrs Lulling living in Luxembourg I might feel as strongly about not having indicative limits.

Unfortunately, I live on an island where there is a lot of smuggling and much of the alcohol and tobacco which people think that they can use for their own particular purposes is in fact later sold on to other people through commercial resale. I am afraid that anything we do to end the indicative limits would send a signal and a message to those smugglers who look for the resale of alcohol and cigarettes.

Indicative limits may not seem like a safe guide for consumers but they are a safe guide for children, children who often end up taking the alcohol and cigarettes sold by bootleggers and smugglers who bring them into my region in the South-East and sell them in the streets, on the back streets and on the estates, for small change, one or two cigarettes at a time perhaps, but enough to get kids started.

It is this trade which needs to be controlled and can only be controlled by setting indicative limits so that we can get to the source of the people who are trying to do this and trying to smuggle it past our police and customs officers.

That is why I believe that indicative limits should stay. It is not, as I say, an end to the integration of the single markets, but it certainly does bring about a better idea of social cohesion and social behaviour and, in the United Kingdom, the customs and excise officers and the police officers asked for this. They asked for it because it gives good guidance as to what people would be expected to bring back for their own personal use.

Tobacco has a life of only six months, so when you stop vans packed to the ceiling with cigarettes, you have to ask the question: is that really for personal use or is it going elsewhere for resale, and often to children?

1-165

Gabriela Crețu (PSE). – Stimăți colegi, accizele, sistemul electronic de taxare în general, par aspecte tehnice, dar care servesc unor obiective foarte politice. Folosirea lor trebuie să țină totuși cont, pe lângă teoriile abstracte, și de situațiile concrete din statele membre. În același timp, trebuie să menținem coerența cu principii mai generale ale politicilor pe care le aplicăm. De exemplu, cu principiul tratamentului egal.

Raportul de față ar îndeplini ambele condiții dacă se acceptă o propunere; în special, este vorba de amendamentul 69, cu referire la menținerea duty-free-urilor la punctele de vamă ale Uniunii altele decât porturile și aeroporturile, până în 2017. Prin acest amendament, se îndepărtează o discriminare între cei care călătoresc pe apă sau cu avionul și cei care călătoresc pe uscat, absolut nejustificată din punct de vedere economic, teoretic, dar și practic. În același timp, conferă un anume avantaj pentru cei care locuiesc în zonele de frontieră, cum s-a precizat deja. Acestea sunt în general dezavantajate economic, din cauza statutului lor periferic, iar dispariția unor locuri de muncă le-ar afecta negativ.

Stimăți colegi, există motive serioase să acceptați acest amendament la votul de mâine; față de cheltuielile uriașe pe care suntem dispuși să le facem fără obiecții pentru salvarea corporațiilor, această exceptare are consecințe financiare minore.

1-166

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Pane předsedo, bezbariérový pohyb lidí a zboží patří k velkému úspěchu Evropské unie, ale špatně funguje u zboží, kde je ve hře různě vysoká spotřební daň mezi členskými státy. Nesmiřitelná stanoviska Komise, výboru, Evropského soudu a zpravodajů o množství politice odhalila, že nedokážeme najít dobré řešení, dokud tyto daňové rozdíly budou existovat. Mrzí mne, že Komise neprovedla dopadovou studii, abychom posoudili ekonomický význam paralelního trhu, ten společenský význam omezující občany snad nahlížíme všichni. Přála bych si, aby tato rozprava inspirovala ke koordinaci spotřební daňové politiky pro alkohol a tabák, mimo jiné i kvůli zdravotním rizikům. Vždyť země s vysokou daní se nemohou pochlubit viditelným úspěchem v boji s alkoholismem.

1-167

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Domnule Președinte, domnule Comisar, capitolul 4 stabilește dispozițiile de bază și procedurile care se aplică în cadrul sistemului informatizat pentru monitorizarea circulației produselor accizabile. Noutatea constă în introducerea sistemului și documentului administrativ în format electronic.

Pentru garantarea unei exploatare eficiente a sistemului informatizat, statele membre ar trebui să adopte, în cadrul aplicațiilor naționale, un set de date și o structură a datelor, uniforme pentru a oferi agenților economici o interfață fiabilă.

Perioada de tranziție pentru adaptarea la sistemul informatizat de monitorizare a circulației produselor accizabile în regim suspensiv de accize trebuie să aibă în vedere fezabilitatea punerii în funcțiune a sistemului informatic în fiecare stat membru. În acest scop, statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru implementarea la nivel național a infrastructurii de chei publice și pentru a asigura interoperabilitatea acestora.

Domnule Comisar, având în vedere preconizata criză alimentară și importanța socială și economică a agriculturii europene, consider că ar trebui să analizăm posibilitatea eliminării accizelor pentru combustibili utilizați pentru lucrările agricole, precum și pentru energia utilizată pentru pomparea apei pentru irigații.

1-168

László Kovács, Member of the Commission. – Mr President, from the discussions I do see a general support for the main objective of the Commission proposal, which is to provide the legal basis for the computerisation of excise procedures by April 2010.

I want to emphasise and confirm that the purpose of the proposal is to simplify and modernise the excise procedure, to improve control of the movement of excise goods and at that same time to reduce red-tape excise obligations for traders and to reduce the burden on private travellers. These were the guiding principles for the proposals.

I would like to make some observations in relation to the amendments concerning some of the more sensitive issues in the proposal.

On the 'guide levels', the Commission could accept to maintain guide levels as a tool, although we did not want to introduce or propose guide levels. However, the present quantitative reference values have to be kept. We cannot accept a reduction of these values, which would be a step backwards in comparison with the 1993 Directive.

On the abolition of tax-free shops at land borders, which is another sensitive issue, I want to remind you that the origin of this approach dates back to as early as 1960, when the WCO, the World Customs Organisation, recommended the abolition of land-border tax-free shops, and I also want to remind you that in 2002, when the accession talks with 10 new countries were completed, countries like Slovenia, Hungary and some others were forced to abolish their land-based tax-free shops; so I think that the proposed solution, which provides a very long transitional period for Greece and for Romania, is quite fair in comparison to the stand taken with regard to the former new countries.

On the reimbursement of excise duty to small fuel distributors, the Commission maintains the principle that the insolvency of the final consumer cannot be a ground not to charge excise duty. At the same time, in view of the ongoing economic crisis and sometimes remaining high fuel prices, and to ensure fuel distribution to end users, it should be possible for Member States to otherwise safeguard the interest of small distributors, provided that such measures do not disturb competition.

Concerning the impact assessment, a point which many speakers raised, I want to remind you that an impact assessment was already made in 2004, so we simply did not find it necessary to repeat it two years later.

In conclusion, I would like to thank Parliament for its support and constructive approach. Providing the legal basis for the new Excise Movement Control System will allow the Member States to speed up their preparation for the introduction of the system, foreseen by April 2010. The Commission will take all necessary steps to ensure that all central systems will be operational by that date, as well as provide support to allow a smooth transition to the new paperless environment.

1-169

Astrid Lulling, rapporteure. – Monsieur le Commissaire, nous voulons absolument que le régime EMCS remplace le régime papier en avril 2009 et nous espérons que toute la malheureuse discussion sur les limites indicatives ne retardera pas l'adoption de la directive.

Je voudrais dire à M. Dos Santos que ces limites indicatives n'ont rien à voir ni avec la santé, ni avec le Luxembourg. À Mme Ferreira, je voudrais rappeler qu'en 2005, nous avons adopté, ici, le rapport du socialiste Rosato, dans lequel nous nous sommes déjà prononcés pour l'abolition des limites indicatives. D'ailleurs, M. Hamon, qui maintenant a d'autres soucis, avait proposé dans son amendement des limites beaucoup plus élevées que celles du fameux compromis social-libéral concocté derrière mon dos. À M. Olle Schmidt, je voudrais dire qu'il ne faut vraiment pas mélanger les torchons et les serviettes et parler dans le même souffle de fiscalité et de santé. D'ailleurs, le fléau de l'alcoolisme est, malheureusement, directement proportionnel au niveau des accises; plus les taux d'accises sont élevés, plus le fléau de l'alcoolisme est grand dans les pays, qui sont évidemment libres de pratiquer des taux d'accises aussi élevés qu'ils le veulent, parce que nous n'avons que des taux minima et pas de taux maxima; Mais s'il vous plaît, ne nous parlez pas de politique de santé lorsque vous pratiquez ces taux.

Je voudrais dire à M. Skinner que vraiment les contrebandiers se foutent des niveaux et des limites indicatives. D'ailleurs, dans la proposition de la Commission, il y a des critères pour définir les marchandises acquises à des fins de consommation privée, qui sont de meilleurs garde-fous que des limites indicatives y compris contre la contrebande et j'espère que nous pourrions trouver demain la bonne solution, qui est celle que je propose.

1-170

El Presidente. – Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar mañana, a las 12.00 horas.

1-171

24 - Fondo de Solidaridad de la UE: obstáculos para su reforma (debate)

1-172

El Presidente. – El siguiente punto es el debate sobre la pregunta oral a la Comisión sobre el Fondo de Solidaridad de la Unión Europea: obstáculos para su reforma, de Gerardo Galeote Quecedo, en nombre de la Comisión de Desarrollo Regional (O-0092/2008 - B6-0472/2008).

1-173

Gerardo Galeote, Autor. – Señor Presidente, señora Comisaria, colegas, una vez más dedicamos un debate en el Pleno a la reforma del Fondo Europeo de Solidaridad, que, como todos sabemos, está destinado a paliar los daños ocasionados por una catástrofe natural grave en el territorio de la Unión.

Este Fondo muy pronto se reveló ineficaz para responder a los objetivos para los que se creó y, por eso, ya en el año 2005, la Comisión Europea presentó la propuesta de reforma del Reglamento que regula este instrumento de solidaridad, con el propósito de mejorar no sólo su operatividad, sino también su acceso y cobertura en el caso de producirse una catástrofe natural grave.

El Parlamento Europeo, como es perfectamente demostrable, trabajó con intensidad y prontitud en este dossier, de forma que, ya en mayo de 2006, nuestra institución había finalizado su primera lectura. En ese momento todos creíamos, teníamos la convicción de que el Consejo, puesto que se trata de un reglamento de codecisión, haría lo propio, pero, como de todos es conocido, no fue así. En contra de lo esperado, el Consejo paralizó el proceso con su inacción.

La Unión Europea ha padecido en este periodo, además de graves inundaciones, graves incendios que, en algún caso, han dejado como secuela víctimas mortales, e importantes sequías y, sin embargo, el Consejo siguió impasible. La revisión para la mejora del Reglamento sigue aparcada encima de su mesa, a pesar de los llamamientos de las instituciones europeas y de las fuerzas sociales.

Hoy quisiéramos lanzar una vez más un llamamiento al Consejo, recordándole que la reforma del Reglamento que nos ocupa no supone un euro adicional de gasto para el presupuesto comunitario, que nuestras demandas no tienen ninguna consecuencia financiera, que se basan únicamente en la mejora de las deficiencias de funcionamiento que se han puesto de manifiesto desde que este instrumento de solidaridad se creó.

Queremos simplemente mejorar su operatividad, agilizarlo, respetando siempre el principio de subsidiariedad. Constatamos que, tal y como está diseñado hoy este instrumento, su acceso es muy difícil, muy restrictivo y poco ágil, como desgraciadamente hemos podido comprobar a lo largo de sus casi siete años de funcionamiento.

Por eso, quisiera preguntar si tiene alguna explicación la incapacidad en el seno de las delegaciones que conforman el Consejo para alcanzar una posición común, si alguien podría aclararnos quiénes y con qué argumentos bloquean la reforma del Reglamento. Nos gustaría que la Comisión Europea impulsara la reforma de este Fondo, que nos pusiera al día sobre qué acciones tiene previsto realizar, que nos dijera con claridad las alternativas posibles que baraja y que pudieran ayudar a desbloquear este dossier. Y, por supuesto, nos gustaría que, en el caso de que la Comisión tuviera alternativas, nos explicara en qué consisten y cuál es su horizonte temporal.

Creo conveniente recordar a los presentes, y en especial a la Presidencia francesa, que este instrumento se creó con un loable objetivo: manifestar con prontitud, suficiencia y visibilidad la solidaridad de la Unión para con sus ciudadanos.

Y, para terminar, señor Presidente, quisiera hacer un segundo llamamiento, precisamente a la Presidencia francesa, sobre un asunto estrechamente ligado al que ahora tratamos: la creación de una fuerza europea de protección civil que, en el año 2006, el Ministro Michel Barnier, como todos saben, antiguo Comisario, presentó al Consejo Europeo.

Termino. El Fondo se creó sobre todo como manifestación simbólica de solidaridad entre la Unión Europea y sus ciudadanos. Un ruego final: si conseguimos, después de tanto tiempo y esfuerzo, hacerlo mínimamente operativo, que

nuestro primer recuerdo, que nuestra primera acción vayan dirigidos a las víctimas mortales de esas catástrofes en la Unión Europea.

1-174

Danuta Hübner, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank the European Parliament, and in particular the members of the Committee on Regional Development, for their continued interest in, and support for, the Solidarity Fund.

It is an important instrument to promote the European Union's strategic objective of solidarity and, since its creation in 2002, 61 applications have been received and the fund has intervened in 33 cases in 20 different countries. The total amount committed so far is EUR 1 523 million. According to the recent special report by the Court of Auditors, the fund is well managed and delivers quick, efficient and flexible assistance.

However, this fund has its limitations. The threshold for mobilising the European Union Solidarity Fund is extremely high. As a result, the fund is not well equipped for certain types of disasters, typically involving lower eligible expenditure, such as forest fires, and more than two thirds of all applications for the fund assistance presented so far were based on an exception for so-called 'extraordinary regional disasters'.

Moreover, with all the existing Community instruments, it is extremely difficult, or indeed impossible, for us to react to man-made disasters, as illustrated by industrial accidents, such as the *Prestige* oil spill, or terrorist acts, such as the Madrid bombing of March 2004. Likewise, it is not possible at present to provide assistance from the European Union Solidarity Fund in the event of a serious public health crisis.

For these reasons, in April 2005 the Commission adopted a proposal for a revision of the Regulation. Despite joint efforts with successive presidencies since 2005, the Council has so far not been able to reach agreement on this proposal. One reason is that the large majority of Member States consider that the fund works very well under the present scheme and they do not consider it necessary or appropriate to expand it to cover additional situations, fearing in particular the budgetary consequences of such an expansion.

The Council has not formally specified the position of each Member State, although the Council opinions are supported by quasi-unanimity. In addition, it was not indicated where areas of compromise could be found in order to reach an agreement on the Commission proposal.

The Commission remains convinced that revision of the Solidarity Fund Regulation is necessary to increase the Union's capacity to react quickly in case of major disasters which are currently not covered. Therefore, it will adopt a report to take stock of the six years of implementing the fund and to identify Solidarity Fund limitations and any room for improvement. We hope that the report will relaunch discussions in the Council and in the European Parliament on a revision of the current Solidarity Fund Regulation. The report should be ready towards the end of the first quarter of 2009.

With regard to civil protection, the Commission has begun to identify gaps in civil protection response resources on the basis of scenarios for major disasters, and assess options to fill identified gaps. In this context, the Commission will explore innovative arrangements with the Member States for reinforcing the overall EU disaster-response capacity in the framework of the pilot project and the preparatory action included in the 2008 budget.

On the basis of this work, the Commission may propose to fill the gaps through the development of civil protection modules available for deployment at any time or through additional reserve capacities designed to complement national responses to major disasters, including in the area of fighting wild fires.

1-175

Rolf Berend, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich spreche als Berichterstatter für den Sozialfonds, den Solidaritätsfonds des Jahres 2002 und für die erweiterte und verbesserte Variante aus dem Jahr 2006.

Seit über zwei Jahren liegt dieser vom Europäischen Parlament mit übergroßer Mehrheit verabschiedete Bericht auf Eis, da er im Rat blockiert wird! Dabei wird der Ruf der Bürger nach europäischer Solidarität vor dem Hintergrund immer stärker auftretender Naturkatastrophen zunehmend größer. Mit dem Solidaritätsfonds, der nach den verheerenden Flutkatastrophen von 2002 mit heißer Nadel im Zuge schneller notwendiger Hilfsmaßnahmen gestrickt wurde, wurde ein Instrument geschaffen, das Soforthilfemaßnahmen in Katastrophenfällen versprach. Es hat sich jedoch – wie Sie, Frau Kommissarin, zu Recht gesagt haben – im Laufe der Zeit gezeigt, dass es mit dem vorhandenen Instrument außerordentlich schwierig, ja zum Teil unmöglich ist, auf EU-Ebene auf Krisen größeren Ausmaßes angemessen zu reagieren.

Zum anderen ist die derzeitige Schwelle für die Mobilisierung – Sie sagten es, Frau Kommissarin – extrem hoch, so dass Ausnahmeregelungen überhand nehmen. Darauf gibt aber die revidierte Fassung des Katastrophenfonds eine klare

Antwort. Umso mehr hält das Europäische Parlament es für ein fundamentales Interesse, dass dieses effektive Instrument nun den Menschen, die von Katastrophen betroffen sind, zur Verfügung gestellt wird. Daher noch einmal die konkrete Frage: Warum erreicht der Rat in dieser für die in Not geratenen Bürger der Europäischen Union so wichtigen Frage keine gemeinsame Position? Welche Mitgliedstaaten befürworten den verbesserten Vertrag, welche lehnen ihn ab? Sie, die Kommission, deuten eine Möglichkeit Anfang 2009 an. Wir hoffen es, wollen dem hier aber noch einmal Nachdruck verleihen, denn man kann das Votum dieses Parlaments nicht so missachten, wie das bisher von den verschiedenen Präsidentschaften gemacht worden ist!

1-176

Iratxe García Pérez, *en nombre del Grupo PSE*. – Señor Presidente, señora Comisaria, tal y como han expuesto mis compañeros, en el año 2006 debatimos en esta Cámara la modificación del Reglamento del Fondo de Solidaridad con el fin de adaptarlo a la necesidad de servir como instrumento rápido y eficaz de respuesta. Pero, hasta hoy día, seguimos con el tema encima de la mesa.

No fue fácil buscar el acuerdo tan amplio que se consiguió en esta Cámara, puesto que, tanto por parte de los diferentes grupos políticos como de los intereses de determinados países, había una gran contraposición en las ideas en cuanto a la modificación de este Reglamento.

Pero yo creo que todos nosotros hicimos un esfuerzo importante para llegar a un acuerdo y posibilitar la modificación de este Reglamento. Creo que este Parlamento sirvió de ejemplo para lo que en estos momentos tenemos que esforzarnos todos por conseguir: buscar de forma consensuada una modificación del Reglamento.

La Comisión Europea debe hacer todos los esfuerzos que estén en su mano para posibilitar este acuerdo y conseguir el objetivo que nos planteamos. Yo me congratulo de la respuesta de hoy de la señora Comisaria, que nos dice que se va a realizar un estudio con el fin de determinar cuáles son los objetivos que, en estos momentos, debemos plantear de cara a la modificación del Reglamento con el fin, también, de intentar conseguir el futuro acuerdo por parte del Consejo.

Debemos hacer posible que, con la modificación del Reglamento, se responda de forma rápida y eficaz ante las catástrofes a las que los Estados miembros no pueden hacer frente por sí solos, ampliando la actual admisibilidad a catástrofes industriales, ataques terroristas y situaciones de urgencia de salud pública, sin olvidar una cuestión tan importante como las sequías severas, realidad cada vez más frecuente, sobre todo en determinadas zonas del Mediterráneo.

Asimismo, debemos ser firmes en el planteamiento de bajar el umbral de los daños causados de 3 000 a 1 000 millones para poder movilizar el Fondo, sin olvidar, además, el componente regional. Este instrumento debe responder con ayuda financiera ante situaciones de extrema sequía, incendios e inundaciones, sin olvidarnos, en ningún caso, de las víctimas que necesitan ayuda y asistencia inmediata.

El Fondo de Solidaridad es un instrumento político para resolver dificultades, por lo que vuelvo a insistir en la necesidad de volcar todos nuestros esfuerzos en sacar adelante esta cuestión tan fundamental, pero haciéndolo con los cambios esenciales y adecuados a la realidad de hoy.

1-177

Jean Marie Beaupuy, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, déjà mes collègues ont cité quelques exemples. Je voudrais en reprendre quelques-uns pour introduire ce sujet, puisque nous devons lutter contre les catastrophes naturelles. Qui se souvient, il y a juste un siècle, en 1908, de Messine, où il y a eu 100 000 morts. On se souvient tous, évidemment, de Tchernobyl, mais si on concentre notre regard sur la dizaine d'années récente, ce sont les tempêtes et naufrages de 1999, les inondations en Europe centrale déjà citées tout à l'heure, sans parler de New York, le 11 septembre, les actes terroristes de mars 2004, et le chikungunya, maladie problématique, etc.

Madame la Commissaire, Monsieur le Président, mes chers collègues, nous ne savons pas quelle sera la prochaine catastrophe et quelle sera son ampleur, mais nous sommes certains d'une chose, c'est qu'il y aura bientôt, à nouveau, une nouvelle catastrophe.

Et à ce moment-là, nos concitoyens qui sont habitués depuis cinquante ans à voir se construire une Europe qui se veut solidaire, et un certain nombre de rapports que nous votons pendant cette semaine en sont le témoignage, nous poseront la question comme c'est le cas pour la crise financière actuelle: mais qu'avez-vous fait?

Or, certains d'entre vous avez peut-être entendu ces dernières semaines le précédent directeur du Fonds monétaire international expliquer dans un précédent rapport, il y a trois ou quatre ans: "Nous avons dit, au niveau du FMI, que la crise allait se produire et nous avons expliqué comment éviter la crise!"

Alors, Madame la Commissaire, ce soir, vous êtes venue nous écouter, et nous espérons que vous pourrez nous entendre et faire en sorte que, contrairement à ce qui se passe pour la crise financière actuelle, eh bien, l'Europe ne sera pas en retard d'une catastrophe.

Je voudrais, en ce qui me concerne, faire une double proposition. Tout d'abord, une proposition quant à la façon d'agir. Vous l'avez dit dans vos derniers propos, Madame la Commissaire, vous avez fait référence au rapport de Michel Barnier.

Nous ne pouvons pas avoir deux actions séparées, alors que vous-même, comme chacun d'entre nous, notamment dans la commission du développement régional, répétez à l'envi qu'il faut des approches intégrées. Nous ne pouvons pas avoir, d'un côté, un développement du Fonds de solidarité, et de l'autre côté, une politique de prévention. Les deux doivent être liés, notamment pour convaincre ces fameux ministres des finances qui nous expliquent que peut-être bien que si on adapte les critères du Fonds de solidarité – et vous en avez parlé –, ça coûterait plus cher. Qu'ils s'inspirent du rapport Barnier et ils comprendront que si, en même temps, on mène une politique de prévention avec mutualisation des moyens d'action, mutualisation de la prévention des accidents et des catastrophes naturelles, à ce moment-là, on gagnera de l'argent.

Donc, il s'agit bien, non seulement de gagner de l'argent, d'éviter des catastrophes, mais surtout, oh combien, de sauver des vies humaines.

C'est pourquoi, Madame la Commissaire, avec tous mes collègues, je vous demande instamment de mettre tout en œuvre pour que pendant la fin de la Présidence française et pendant la Présidence tchèque, vous puissiez obtenir de la Présidence suédoise que véritablement le plan d'action ne soit pas seulement étudié, mais soit lancé.

Nous comptons sur votre détermination. Nous en avons besoin. Vous savez que le Parlement – et ce soir il l'exprime haut et fort – est avec vous. Nous attendons maintenant des résultats pour dans un an, sans faute.

1-178

Elisabeth Schroedter, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, sehr verehrte Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Der Rat ist ja nicht anwesend. Er ist ja der Blockierer, und an ihn müsste diese Diskussion adressiert werden. Denn wer stellt denn die Anträge, wenn es brennt oder wenn die Flut kommt? Die Mitgliedstaaten, und mit lauter Sonderwünschen! Großzügige Beihilfen werden gewünscht, und nicht immer werden sie korrekt ausgegeben. Wir hatten ja gerade das Beispiel Großbritannien.

Trotzdem möchte ich hier noch ein Anliegen an die Kommission loswerden. Ursprünglich war die Kommission unter Kommissar Bernier sehr engagiert im Bereich Prävention, weil sie verstanden hat, dass Naturkatastrophen nur durch präventives Handeln wirklich bekämpft werden können. Dies ist heute deutlich unterbelichtet. Ich fände es gut, wenn die Kommission Leitlinien zur Umsetzung des Solidaritätsfonds entwickelt, in denen die Prävention wirklich einen Schwerpunkt hat.

Ich weise auch noch einmal darauf hin, dass die Kommission auch jetzt schon Möglichkeiten hat, zusätzlich auf Prävention zu pochen, z.B. im Rahmen des EFRE-Programms. Was tut sie denn dafür? Bisher ist da wenig rübergekommen, und es ist wenig investiert worden, um zu verhindern, dass Naturkatastrophen stattfinden. Es ist nicht in naturnahe Flüsse investiert worden, es ist zu wenig darauf gedrängt worden, dass es eine natürliche Durchmischung der Wiederaufforstung gibt, z.B. in Griechenland, wo die Pinienwälder diejenigen sind, die ganz leicht brennen.

Ich erwarte, dass die Kommission schon jetzt in den vorhandenen Anträgen engagierter ist, und dass sie darauf achtet, wofür das Geld ausgegeben wird, damit sich Katastrophen nicht wiederholen, sondern um zu ermöglichen, dass naturnahe Investitionen wirklich stattfinden. Dieses Engagement habe ich nicht gesehen, insofern hat die Kommission hier auch eine Menge Schuld mitzutragen. Obwohl wir von Naturkatastrophen sprechen, sind die meisten Naturkatastrophen zum ganz großen Teil hausgemacht, einmal aufgrund des zu geringen Beitrags zur Bekämpfung der Klimaveränderung und zum anderen durch das Bebauen von Flussauen und das Anpflanzen von Monotonwäldern. Hier muss die Kommission jetzt engagiert sein und darf nicht warten.

1-179

Pedro Guerreiro, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Aquando do debate sobre a alteração ao regulamento do Fundo de Solidariedade, realizado a 18 de Maio de 2006, onde participámos activamente, apresentando um conjunto de propostas, sublinhámos a nossa discordância com a posição adoptada pela maioria do Parlamento Europeu, nomeadamente quanto à não manutenção da elegibilidade prevista no actual regulamento das catástrofes de índole regional, as que mais ocorrem, quanto à rejeição da possibilidade de níveis de maior assistência financeira para os países da coesão e para as regiões de convergência ou que se diminua o limiar da sua mobilização de tal forma que são os países da União Europeia com o maior produto interno bruto os claramente mais beneficiados.

Em coerência com tudo o que fizemos até aqui, para além da alteração das questões anteriormente sublinhadas, continuaremos a bater-nos, entre outros aspectos, pelo reconhecimento da especificidade das catástrofes naturais de índole mediterrânica, pela adaptação do Fundo de Solidariedade ao nível dos prazos – vejam-se os injustificáveis e inaceitáveis atrasos na sua mobilização e entrega dos fundos às populações vitimadas (dos fundos comunitários) –, mas também a sua adaptação ao nível das acções elegíveis, nomeadamente à especificidade das diferentes catástrofes naturais, como a seca e os incêndios, assim como pela integração nas acções elegíveis do apoio ao restabelecimento da actividade produtiva em

zonas afectadas pelas catástrofes, assim como das operações de disponibilização urgente de equipamentos terrestres e aéreos de combate aos incêndios florestais.

Quanto a qualquer iniciativa no âmbito da protecção civil, julgamos que a prioridade deverá ser a promoção da prevenção e dos meios de protecção civil de cada Estado-Membro, assim como da sua coordenação.

1-180

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – Voorzitter, mevrouw de commissaris, van Europa wordt verwacht dat het krachtdadig optreedt. Burgers in getroffen gebieden begrijpen niet waarom het maandenlang moet duren voordat Europa, verstrikt in zijn eigen procedures, duidelijkheid geeft.

Hoe gaat dat? Er gebeurt ergens iets en een paar uur daarna zie je op tv wat er is gebeurd en dan denk je, daar is actie nodig, daar moet solidariteit blijken. Dan blijkt dat het oorverdovend stil wordt. Dan blijven we hangen tussen de nationale staat en de Europese burelen. Het vervelende is dat daarover op dit moment ook niet gecommuniceerd wordt. Het zit vast in de Raad, al twee jaar, maar het kan toch niet zo zijn dat we niet de vinger krijgen achter de blokkade en dat we geen alternatieven horen. Dat is het grote punt. Binnenkort, binnen een half jaar, is het Parlement demissionair. Dan komt er een nieuw Parlement en moeten wij dit dossier onverrichter zake, met goede voorstellen in de hand, overdragen.

Het Franse voorzitterschap is overal mee bezig, maar op dit punt hebben ze het laten liggen. Op dit punt is er niets gebeurd en wij vragen dan vooral om uitleg hierover. Ik heb wel een compliment voor de Europese Commissie. Mevrouw Hübner en haar collega's hebben wel degelijk aan het dossier getrokken en het moet toch mogelijk zijn om dit met vereende krachten los te trekken. Het is *naming and shaming*. Hier moeten we zeggen: de Raad en ook het Franse voorzitterschap hebben gefaald.

1-181

Wolfgang Bulfon (PSE). – Herr Präsident! Wann braucht der Bürger die Solidarität Europas? Wann braucht der Mitgliedstaat die Solidarität der Europäischen Union? Natürlich in erster Linie im Katastrophenfall. Genau diese Frage stellte ich im Zusammenhang mit der Abstimmung des vierten Kohäsionsberichts heuer im Frühjahr.

Herr Präsident, wir diskutieren heute über die Adaptierung des Solidaritätsfonds, um uns für die Herausforderungen der Zukunft besser zu wappnen und um eine schnelle und effektive Hilfe zu ermöglichen. Die Kommission und das Parlament sind sich gemäß ihren Entschlüssen über die Ziele dieser Gesetzesinitiative einig. Im Juli dieses Jahres erlaubte ich mir eine Anfrage an den Rat bezüglich des Stands des Verfahrens. Der Rat teilte mir mit, dass er im Gegensatz zum Parlament zum gegebenen Zeitpunkt keine Notwendigkeit für eine Initiative sieht. Unter Berücksichtigung der Tatsache, dass ein ehemaliger französischer Kommissar und Minister in seinem Bericht die Notwendigkeit der Adaptierung unterstrichen hat, ist mir die Haltung des Rates unverständlich. Daher möchte ich allen Abgeordneten einen Ausschussvorsitzenden wie Herrn Galeote wünschen, welcher nicht bereit ist, die Missachtung eines Parlamentsbeschlusses zu akzeptieren. Dafür möchte ich ihm meinen ausdrücklichen Dank aussprechen. Die französische Ratspräsidentschaft möchte ich dringendst auffordern, ihre Haltung im Sinne der Bürger Europas zu revidieren!

1-182

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – Herr Präsident! Es ist höchste Zeit, und ich möchte mich beim Berichterstatter ganz herzlich bedanken.

Ich denke, das ist eine der Kernfragen, die unser Europa zusammenhält, das ist auch eine Frage der Solidarität. Es ist höchste Zeit, dass die Mitgliedstaaten beginnen, hier endlich Taten zu setzen. Die EU muss eine finanzielle Unterstützung für jene Organisationen bieten, die uns im Ernstfall helfen. Viele Mitgliedstaaten mussten in den letzten Jahren verheerende Naturkatastrophen erleben. Ich denke auch an die Waldbrände, die wir immer wieder in Griechenland haben, und zwar erst im letzten Jahr, oder die Überschwemmungen in Mitteleuropa 2002, wovon auch Österreich sehr betroffen war.

Solche Katastrophen entziehen den Menschen mitunter die wirtschaftlichen Grundlagen. Hier werden außerordentliche Mittel benötigt, Herr Präsident, denn es geht nicht nur um die Notversorgung, sondern um den Wiederaufbau von jahrhundertealten Infrastrukturen. Ein Mitgliedstaat alleine verfügt nicht über diese Mittel. Weiters ist zu bedenken, dass manche Staaten leider öfter diesen Naturkatastrophen ausgesetzt sind. Ich denke jetzt wieder an Österreich. Die Menschen sprechen heute noch mit großer Dankbarkeit davon, wie sie damals rasche Hilfe von der EU bekommen haben. Der europäische Solidaritätsfonds soll nicht nur den Wiederaufbau mitfinanzieren, sondern auch Rettungsorganisationen unterstützen. Die Arbeit der freiwilligen Feuerwehr, des Roten Kreuzes und anderer freiwilliger Organisationen ist unschätzbar. Man kann sich gar nicht vorstellen, wie viel Geld aufgewendet werden müsste, wenn dieser Dienst nicht auf freiwilliger Basis erbracht würde. Weiters helfen diese Organisationen immer im Notfall und sind unentbehrlicher Teil eines sozialen Gefüges in den ländlichen Regionen.

Daher besteht dringender Handlungsbedarf, diese Hilfsstrukturen zu erhalten und zu erweitern. Ich hoffe, dass wir jetzt rasch zu einer Einigung kommen, damit wir es nicht bereuen müssen, wenn es wieder zu Katastrophen kommt und wir nicht rasch genug handeln können.

1-183

Евгени Кирилов (PSE). – Както беше вече подчертано от докладчика г-н Galeote и редица колеги, Фондът за солидарност е един необходим инструмент, който в самото си име и предназначение цели изпълнението на един от най-важните принципи на Европейския съюз, принципът на солидарност между страните-членки. През периода на приложение на Фонда са станали видими пропуски и недостатъци и затова е необходима реформа, да се преодолеят тези пропуски, както и да се отговори на съвременните опасности. Механизъм за реформа има, както беше подчертано, и Европейският парламент е дал своето становище. Важното е да се отчетат всички проблеми, които могат да влязат в обхвата на Фонда, за да бъде един наистина полезен инструмент и хората да усетят, че нещо се прави. На никого не е необходим празен инструмент, който потенциално да може да се ползва, но на практика да е трудно функциониращ. В същото време, нека пределно ясно да подчертаем, че най-големият ефект се постига, когато се реагира бързо. Все още сме много далеч от постигане на такава оперативна система. По-малките страни-членки не разполагат с възможностите на големите, а за сътрудничество и координация на европейско равнище можем само да мечтаем. Това, разбира се, означава и не винаги повече средства, както беше подчертано.

Това лято в моята страна, България, машабен пожар в най-красивата и трудно достъпна планина Рила, можеше да се локализира само с помощта на френски пожарни хеликоптери, за което горещо благодарим. Но организацията и координацията на операцията отне прекалено много ценно време. Гражданите на Европейския съюз нетърпеливо чакат ефективни решения, не обезателно много ресурс. Ефективни решения, които както подчерта и колегата Веауруй могат даже да спестят средства.

1-184

James Nicholson (PPE-DE). – Mr President, we are all aware that the background and the origins of the European Solidarity Fund lie in the devastating floods in Central Eastern Europe in 2002; its necessity was further cemented by other natural disasters such as the forest fires in Greece. And recently the flooding in my own constituency in Northern Ireland brought it home to me how important this is.

Despite widespread support and enthusiasm for the Fund expressed by Parliament and the Commission and among EU citizens, the Council's reluctance to cooperate is hindering its full implementation. Surely the European Union wishes to grant assistance to Member States which have experienced natural disaster. This aid must be administered in a swift and responsive manner in order to have any chance of being effective. However, the Council is currently placing obstacles in the way which are preventing the smooth operation of the Fund. I am glad therefore that the tabling of this oral question and its urgency is a matter which is highlighted by the Committee.

Furthermore I would like to stress the part of the question posed by the Committee, which asked which Member States are opposed to the Fund, and please tell us why. The Solidarity Fund is an extremely important mechanism for the European Union to have at its disposal. However, problems of its implementation have dragged on for far too long and in my opinion this needs to be resolved as soon as possible.

It matters nothing whether it is floods or forest fires, when people are in trouble they need help and assistance and above all they require financial support, upfront and speedily; not like the present system that has taken months and years and has been stifled totally by bureaucracy. If you really want to do something positive, this is it and will bring you more credit to Europe than any of your other proposals or all of them put together.

I want to make it very clear to the Council. The Council disagreed because, in my opinion – and it is only my opinion – they do not want Parliament, and more importantly, they do not want the Members of this Parliament in the local region, where we are more important than you, the Commission or they, the Council. Because when something happens the people look to the Members. They do not look to the Commission and they do not look to the Council and they do not know who you are. You are an untouchable, faceless, bureaucratic body in Brussels. So it is the Members – so do not run away from it – we, the Parliament, are the people who are out there with the people all the time and we need that support. I have never heard such feeble excuses in all my life; it is time to get this done.

1-185

Σταύρος Αρναουτάκης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συνηθίζουμε να λέμε ότι είμαστε μια Ένωση που έχει ως βασική αρχή την αλληλεγγύη. Σήμερα οι πολίτες μας έχουν ανάγκη μια Ένωση που μπορεί να κάνει πράξη την αρχή αυτή. Έχουν ανάγκη από έργα και όχι μόνο από λόγια. Σήμερα καλούμε το Συμβούλιο να λάβει υπόψη τις προσδοκίες των πολιτών και να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων σε ό, τι αφορά το Ταμείο Αλληλεγγύης.

Όλοι μας έχουμε βιώσει στις χώρες μας τις επιπτώσεις από τις συχνά εμφανιζόμενες φυσικές καταστροφές. Όλοι μας έχουμε γίνει μάρτυρες της απόγνωσης των πληγέντων συμπολιτών μας και όλοι γνωρίζουμε και κατανοούμε τη σημασία

που έχει να αισθάνονται οι πολίτες αυτοί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κοντά τους. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τον Μάιο του 2006, υιοθέτησε το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το νέο Ταμείο Αλληλεγγύης. Ένα νέο Ταμείο πιο ευέλικτο, ταχύτερο και πιο αποτελεσματικό, που έχει σχεδιαστεί να τεθεί σε εφαρμογή την περίοδο 2007-2013, αλλά μέχρι σήμερα σκοντάφτει στα συρτάρια του Συμβουλίου.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να κατανοήσω πώς είναι δυνατόν να μπορούμε να έχουμε ένα τόσο καλό μέσον και να μην είναι ενεργό. Το νέο Ταμείο Αλληλεγγύης το έχει πάνω απ' όλα ανάγκη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

1-186

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, dámy a pánové, paní komisařko, jako člen Regionálního výboru jsem měl šanci na vlastní oči vidět poškozené lesní porosty ve Vysokých Tatrách na Slovensku způsobené vichřicí, spáleniště v Portugalsku a záplavy v České republice. Při diskuzích s občany jsem si plně uvědomil, že právě možnost využití evropských peněz za účelem nápravy škod a obnovy Tatranského parku je silně vnímána jako jeden z konkrétních projevů evropské solidarity. Fond solidarity je schopen v určitých krizích pomoci jednotlivým státům a výrazně tak posiluje povědomí o evropské soudržnosti. Bohužel, vlastní administrace tohoto fondu není příliš efektivní, tato pomoc mnohdy přichází s mnohaměsíčním zpožděním. Z tohoto důvodu Evropský parlament dlouhodobě usiluje o změnu legislativního rámce tak, aby právo lépe zohledňovalo nové potřeby využívání těchto finančních prostředků a umožňovalo poskytnout rychlou a účinnou pomoc ve zkráceném čase.

Vzhledem ke globálním změnám v klimatu lze očekávat, že katastrofy typu záplav, velkých such, vichřicí a požárů budou na našem starém kontinentě stále častější. Přibývají také nové hrozby v podobě teroristických útoků či zdravotních pandemií. Je skuteností, že se jednotlivé státy snaží na bilaterální bázi spolupracovat a organizují společná cvičení a zásahy svých záchranných sborů. Nepřímo tak podporují některé z myšlenek, které v roce 2006 v souvislosti s civilní obranou zmínil Michel Barnier. Bohužel, dodnes tato diskuze nemá pokračování.

Dámy a pánové, rychlá reakce, zefektivnění Fondu solidarity a mezinárodní spolupráci v prevenci, při bojích proti následkům katastrof je zvláště před nadcházejícími evropskými volbami velmi živým tématem. Proto se plně připojuji k předloženým otázkám a dovoluji si apelovat na Evropskou komisi a Radu s prosbou na rychlé vyřešení této situace.

1-187

Gábor Harangozó (PSE). – Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt biztos asszony, kedves kollégák. Az Európai Közösség azért hozta létre a Szolidaritási Alapot, hogy a kifejezetten sürgős esetekben gyorsan, hatékonyan és rugalmasan lehessen reagálni. A legkevésbé állítható azonban, hogy a Tanácsot a gyorsaság és a hatékonyság jellemezné a közös álláspont kialakításakor.

Sajnos azonban a legnagyobb természeti katasztrófák nem várnak a közös álláspont kialakulására. A Szolidaritási Alap fennállása óta elért pozitív eredmények ellenére további fejlesztések szükségesek, hogy sokkal gyorsabb és hatékonyabb segítséget lehessen nyújtani az arra rászorulóknak. A megoldandó problémák előttünk tornyosulnak, ezért nagyon nehezen tudom megérteni, hogy miért telnek el évek anélkül, hogy a Tanács bármiféle döntést hozott volna. Az enyémnél már csak a polgáraink megértését lesz nehezebb megszereznünk.

Nem engedhető meg további késedelem, a vita eredményességére kell törekedni, és mihamarabb megegyezésre kell jutni annak érdekében, hogy a sűrűsödő természeti katasztrófák okozta kihívásoknak meg tudjunk felelni. Köszönöm figelmüket.

1-188

Румяна Желева (PPE-DE). – През последните години ние все по-често се изправяме пред нарастващ брой катастрофи, както природни, така и причинени от човешка дейност. Тези катастрофи са довели до сериозни загуби, които са не само материални, но за съжаление и човешки. В моята страна, България, бяхме изправени пред наводнения, суша и горски пожари в последните години. През този уикенд, в България имаше земетресение, което за щастие не бе много силно. Макар че е малка утеха, това подчертава необходимостта от един ефективен европейски фонд "Солидарност".

Искам да подчертая, че ние не сме единствените в Европа, които страдат от такива катастрофи. Нашите гръцки съседни, например, бяха изправени пред ужасни горски пожари през 2007 г. Това ни задължава да направим повече, за да се справим с последствията от тези бедствия. Ясно е, че имаме нужда от промени в регламента, които да осигурят по-гъвкави инструменти. Както докладът на г-н Berend от 2006 г. правилно заключава, ние трябва да направим получаването на помощи по-бързо и с по-малко бюрократични спънки. Трябва да направим така, че помощта да достига до гражданите, когато е необходима, а не дни или дори седмици след това. Затова аз приветствам намаляването на прага и въвеждането на нови, бързи плащания, които показват истинска солидарност. Много важно е също, че сега в ревизираното предложение се покриват и индустриалните бедствия. Ако ние в България пострадаме, например, от петролен разлив, поради проблеми с тръбопроводи или инцидент с кораб, бихме могли да получим помощ от фонда за солидарност.

И накрая, бих искала да дам една идея, свързана с финансирането. В дългосрочен план можем да помислим за финансиране на инструменти като фонда за солидарност чрез използване на част от парите, които са загубени в следствие на правилото "N+2" и "N+3". Засега обаче, ние първо трябва да се съсредоточим върху настоящата промяна и затова аз призовавам настойчиво Комисията и по-специално Съвета, да подкрепи модифицирането на европейския фонд "Солидарност".

1-189

Εμμανουήλ Αγγελάκας (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, το Ταμείο Αλληλεγγύης αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής στα δοκιμαζόμενα από φυσικές καταστροφές κράτη μέλη. Είναι μια έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης στους ευρωπαίους πολίτες που πλήττονται από τέτοιες καταστροφές και μέσα από τέτοιες διαδικασίες δικαιώνεται το όραμα της ενεργούς συμπαράστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τους πολίτες της.

Η σημαντική συμβολή του Ταμείου στην αντιμετώπιση μεγάλων καταστροφών φάνηκε στις περιπτώσεις των πλημμυρών στην Κεντρική Ευρώπη, στους σεισμούς της Ιταλίας, στις πυρκαγιές της Πορτογαλίας, αλλά και σε εκείνες στην χώρα μου, την Ελλάδα, το 2007. Είναι χαρακτηριστικό ότι χρήση των πιστώσεων του Ταμείου έχει κάνει ένας μεγάλος αριθμός κρατών μελών. Την ίδια στιγμή με τον ισχύοντα Κανονισμό και τα υπάρχοντα μέσα η Ευρωπαϊκή Ένωση αδυνατεί να ανταποκριθεί σε άλλους είδους κρίσης που δεν οφείλονται σε φυσικά και μόνο αίτια, όπως οι βιομηχανικές ρυπάνσεις, μια πανδημία στην Ευρώπη, οι ξηρασίες και διάφορες άλλες.

Με την προτεινόμενη αναμόρφωση του Κανονισμού καλύπτονται ευρύτερες ανάγκες, επιταχύνονται οι διαδικασίες, εισάγεται η καινοτομία της πληρωμής προκαταβολών και γενικώς λαμβάνονται πρακτικά και θετικά μέτρα. Με δεδομένα τα ανωτέρω, καθώς και το γεγονός της υιοθέτησης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της πρότασης της Επιτροπής, δεν αντιλαμβάνομαι τους λόγους και τα αίτια της καθυστέρησης της επικύρωσης του Κανονισμού.

Είναι παρήγορο, κυρία Επίτροπε, ότι και με τη σημερινή σας τοποθέτηση καταστήσατε σαφή την υποστήριξή σας στις απόψεις μας. Η καθυστέρηση αυτή δεν συνάδει με το πνεύμα αλληλεγγύης που πρέπει να μας διέπει. Οι ευθύνες του Συμβουλίου είναι μεγάλες και ελπίζουμε ότι θα ανταποκριθεί στην έκκληση του Ευρωκοινοβουλίου και θα τις αναλάβει άμεσα, αν και σήμερα απουσιάζει.

1-190

Maria Petre (PPE-DE). – Domnule Președinte, doamnă comisar, dragi colegi, aș vrea mai întâi să vă spun că mă bucur că dezbatem în sfârșit acest subiect și sper ca dezbaterea de astăzi să aibă și urmări, ceea ce doamna comisar ne-a promis deja. Știm cu toții că procedurile actuale de accesare efectivă a fondului de solidaritate durează mult și presupun modificarea bugetului Uniunii.

De exemplu, pentru ca România să obțină asistență din fondul de solidaritate pentru inundațiile din primăvara-vara anului 2005, a fost nevoie de circa un an pentru primirea banilor. Prevederea din regulament de transmitere a cererii în maximum 10 săptămâni de la producerea dezastrului și valoarea totală a pagubelor, care determină încadrarea tipului de dezastru, sunt destul de greu de îndeplinit când este vorba, spre exemplu, de inundații. Pentru a evalua corect pagubele este nevoie de retragerea completă a apelor și asta nu depinde în nici un caz de instituțiile și autoritățile naționale. Apoi, procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor, în primul rând a celei de dezastru major, din partea Comisiei, presupune și ea timp, informații suplimentare și clarificări. În fine, după aprobarea bugetului amendat, Comisia pregătește și aprobă deciziile de acordare a granturilor. Urmează, în sfârșit, virarea banilor, care trebuie cheltuiți în maxim un an și, practic, banii rambursează cheltuielile care au fost deja făcute de statul beneficiar ca urmare a dezastrului prin care a trecut. În aceste condiții, toți ne punem întrebarea dacă acesta este într-adevăr un ajutor de urgență.

Voi încheia cu faptul că respingerea propunerii Comisiei de modificare a Regulamentului după discutarea acesteia în grupul de lucru al consilierilor financiari, fără consultarea grupului „Acțiuni structurale”, poate conduce la concluzia că, practic, miniștrii de finanțe nu au fost de acord, concluzie care ne creează multe probleme, mai ales în contextul actual și la fel de multe probleme și la nivelul statelor membre.

1-191

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, some of the best questions are raised late in the evening and this is one of them, although there is an element of ‘the dialogue of the deaf’ because we do not have the Council here to hear this debate.

There are two words which we talk about a great deal in Europe: one is ‘subsidiarity’ and the other, ‘solidarity’. Subsidiarity is about respecting the Member States and their rights and solidarity, in my view, reflects the commonality of the European Union and our support for each other. So, why does this fund not work to do that? Indeed, one of the dangers and the damage as a result of its failure to work is that we make announcements about funding being available and then fail to deliver because the system is complex, bureaucratic and very unwieldy for communities and for individuals to work with.

It is, I presume, about budget and about money, ultimately. I listened very carefully to the comments of the Commissioner responsible for Financial Programming and Budget last week about many things, from the common agricultural policy to other issues but, in particular, calling for a more flexible budget, a budget to react swiftly to world events rather than the European Union running after events.

I am sorry that she did not speak about the need for flexibility to react to events in the European Union because I think that is what we are talking about here this evening. I come from a country which has said 'no' to the Lisbon Treaty, where we talk increasingly about trying to bring citizens closer to the European Union, and the best way to do that is to see Europe in action rather than in words. I am afraid that there are too many announcements about things in the European Union and too little action on the ground where people see it working.

On a positive note there was a survey this morning in the papers which suggests that the Irish public are looking perhaps at changing their minds on Lisbon. So I would hate you to leave the Chamber despondent.

1-192

Sérgio Marques (PPE-DE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, caros Colegas, esta pergunta oral apresentada à Comissão Europeia por Gerardo Galeote, em nome da Comissão do Desenvolvimento Regional deste Parlamento, tem toda a justificação e pertinência. Na verdade, há que deixar claros os motivos que levam o Conselho a bloquear a reforma do Fundo de Solidariedade, na medida em que não é capaz de chegar a acordo quanto a uma posição comum que permita o prosseguimento do processo legislativo.

Difícilmente se descortinam os motivos que podem estar subjacentes à posição do Conselho, salvo talvez mesquinhas razões financeiras. Não quer o Conselho uma resposta mais ágil e imediata às catástrofes naturais que ocorram? Não quer o Conselho que este tipo de resposta célere seja dada a outro tipo de catástrofes, como sejam graves acidentes industriais, atentados terroristas ou graves situações em termos de saúde pública?

É importante que estas questões tenham uma resposta clara, tal como é também importante esclarecer o que pensa desta situação a Comissão Europeia e se pretende tomar alguma medida destinada a desbloquear o processo legislativo.

O valor Solidariedade tem também de ter plena concretização neste domínio. Os cidadãos não compreenderiam de todo se assim não fosse.

1-193

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Często poprzez działanie tego funduszu obywatele oceniają Unię Europejską. W ostatnich latach możemy zaobserwować coraz większą liczbę katastrof naturalnych i to o coraz gwałtowniejszym przebiegu. Raz po raz słyszymy o klęskach powodzi, suszach, pożarach czy nawalnicach w różnych krajach członkowskich. To nie są jedyne problemy. Konieczne jest umożliwienie otrzymania pomocy w przypadku takich zdarzeń jak skażenie chemiczne, wybuchy, pożary przemysłowe czy awarie elektrowni jądrowych.

Musimy być także gotowi na nowe wyzwania takie jak przeciwdziałanie atakom terrorystycznym i zwalczanie ich skutków. Nie należy zapominać także o sytuacjach kryzysowych dotyczących ochrony zdrowia naszych obywateli czy chorób zwierząt. W przypadku takich zagrożeń poważną przeszkodą w przeciwdziałaniu sytuacjom kryzysowym są ceny leków, odpowiednich szczepionek i sprzętu. Fundusz powinien być elastyczny, pozwalając na reagowanie stosownie do sytuacji i działać kompleksowo. Równocześnie sposób ubiegania się o pomoc powinien być jak najbardziej uproszczony.

1-194

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz Hübner jest dzisiaj w bardzo trudnej sytuacji. Ma odpowiadać za Radę - nie ma przedstawicieli Rady. W czasie prezydencji duńskiej w 2002 r., gdy była nagła powódź, w ciągu kilku tygodni potrafiło zmobilizować się i przygotować stosowne dokumenty. Dziś należałoby obwiniać cztery prezydencje za tę opieszałość nad reformą Funduszu Solidarności. On jest potrzebny. Ta pomoc powinna być bowiem nie tylko oznaką naszej solidarności, ale powinna być szybka i skuteczna przy minimum biurokracji.

Myślę, że warto też odnieść się tutaj do dwóch kwestii. Jedna kwestia, to jak ma być kierowany ten Fundusz Solidarności, w jakich sytuacjach, i druga kwestia - jak wykorzystać inne środki, także z innych funduszy, np. z Funduszu Spójności, na dalekosieźne działania zapobiegające klęskom. Jest to jakby odrębny temat. Chciałbym przy okazji skierować pytanie do Pani Komisarz. Była w swoim czasie rozważana kwestia powołania tzw. instrumentu szybkiej reakcji i gotowości na poważne katastrofy z budżetem na tę perspektywę w wysokości około 200 milionów euro. Nie wiem, co się dzieje z tym projektem, który jest także związany z omawianą kwestią.

1-195

Rolf Berend (PPE-DE). – Herr Präsident! Es ist ungewöhnlich, dass man beim *catch-the-eye* noch einmal das Wort ergreift, aber ich will einfach am Schluss der Debatte noch einmal sagen, dass all die Kritik, die heute Abend geäußert wurde, in erster Linie gar nicht in Richtung Kommission geht.

Die Kommission hat uns bei der Erstellung der Revision dieses Vertrags immer geholfen. Auch bei dem Versuch, ihn umzusetzen, war die Kommission immer auf der Seite des Parlaments. Der Schuldige ist der Rat, und wir wollten eigentlich diese Anfrage derart gestalten, dass wir im Angesicht des Rates unsere Kritik vorbringen könnten. Dass er nicht anwesend ist, ist eine Missachtung des Parlaments. Das sollten wir uns in dieser Form nicht bieten lassen, dass wir hier so abgespeist werden.

Frau Hübner, Sie haben unsere volle Unterstützung in allem, was sie dem Rat gegenüber unternehmen werden, um diesen revidierten Fonds auf den Weg zu bringen.

1-196

Danuta Hübner, Member of the Commission. – Mr President, I have three explanations to present to you. This is not an emergency aid solidarity fund; it is a fund which is based on reimbursement of specific costs for emergency operations after disasters, allowing for a return to normal living conditions. The Commission proposes; Parliament and the Council decide.

Secondly, in the Regulation amendment we propose to enlarge the scope, we propose to lower the threshold and we propose to change the procedure allowing specifically for the advance payment.

Thirdly, the list of my interventions, and those of President Barroso, with seven presidencies is a very long list; it takes practically two pages, the list of all the meetings and letters. None of the seven presidencies, although some of them initially presented positive attitudes, managed to get agreement in the Council for approving the amendment to the Regulation. I refused to withdraw the proposal from the Council, hoping that with the new report that we will produce and adopt as the Commission early next year we will have a new debate which will allow us to go on with amendments; maybe we are now also having new ideas, maybe a broader scope of amendments to this Fund. In that regard, I hope very much that you will be present and participate in this debate and will support the proposal of the Commission.

Briefly on another issue, prevention, we will adopt at the end of this year a communication 'Towards a comprehensive new approach to preventing disasters'. We have already completed the two exploratory studies, we have also completed consultations and the impact assessment is currently in preparation. Also, cohesion policy – somebody, I think Mr Janowski, suggested involving cohesion policy in prevention actions – has as one of its priorities precisely preventive actions, especially in the area of environment.

That is all, Mr President. I hope that we will continue to work together with a view to getting this Fund amended in such a way that it will be more important and more responsive to the needs of European citizens.

1-197

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

1-198

Margie Sudre (PPE-DE), par écrit. – Parlement et Commission sont parvenus à un accord, depuis plus de deux ans, pour élargir le champ d'application du Fonds de solidarité, afin qu'il couvre les catastrophes naturelles, mais aussi les accidents industriels, les attentats terroristes et les crises majeures de santé publique.

L'accord précise qu'une attention particulière sera accordée aux RUP même si elles ne remplissent pas totalement les critères d'éligibilité, afin qu'elles bénéficient d'aides d'urgence en cas d'aléas.

Pourtant, cette réforme n'est toujours pas entrée en vigueur, le Conseil ne parvenant pas à statuer, repoussant toujours plus loin l'adoption d'une position commune.

Même si ce Fonds a récemment été mobilisé en faveur de la Réunion suite au cyclone Gamède, et pour la Martinique et la Guadeloupe, victimes du cyclone Dean, une incertitude pèse toujours sur la recevabilité de chaque demande, faute d'une décision rapide du Conseil sur cette réforme.

La Commission doit également revoir ses propositions en vue de renforcer la capacité de l'Union en matière de protection civile, pour exploiter l'expertise et la localisation géographique des RUP et des PTOM qui souhaitent constituer des points d'appui en cas d'intervention hors d'Europe.

Sur ces deux dossiers, les ultramarins attendent une réponse ambitieuse de l'UE pour garantir leur sécurité.

1-199

25 - Protección de los consumidores en materia de crédito y finanzas (breve presentación)

1-200

El Presidente. – El siguiente punto es el informe de Iliana Malinova Iotova, en nombre de la Comisión de Mercado Interior y Protección del Consumidor, sobre la protección del consumidor: mejora de la educación y la sensibilización del consumidor en materia de crédito y finanzas (2007/2288(INI)) (A6-0393/2008).

1-201

Илияна Малинова Йотова, докладчик. – Докладът за финансовото обучение, който ще бъде гласуван утре на пленарната сесия, повече от всякога е от голямо значение. Ясно е, че световната финансова криза, пред която сме изправени, може да бъде избегната, ако потребителите бяха добре информирани от съществуващите рискове във вземането на различни типове кредити. Със сигурност може да се каже, че ако се бяхме съсредоточили в миналото повече във финансовото образование на хората, нямаше да бъдем изправени пред сегашната ситуация или поне кризата нямаше да е с такива размери. Трябва да бъдем сигурни напред, че децата ни ще имат възможност да се обучат и да боравят добре с кредитни карти, с кредити навсякъде в Европа. Трябва да се съсредоточим върху студентските ипотечни кредити и пенсионните и инвестиционни фондове. Тези финансови продукти силно въздействат върху всекидневния живот на потребителите, затова трябва да бъдат взети предвид. Не трябва да забравяме, че все повече и повече млади хора задлъжняват с огромни суми, без дори да подозират какво въздействие има това върху техния живот.

Работихме много сериозно върху текстовете на доклада няколко месеца. Проведохме едно изключително интересно публично обсъждане с представители на банки от Европа и Съединените щати, с финансови институции и то в навечерието на кризата. Още по време на това обсъждане ясно се очертаха проблемите и прозвучаха тревожните сигнали. От друга страна, имаме възможността да видим опита и добрите практики за финансово обучение в страни, където то има традиции и непрекъснато се усъвършенства - Великобритания, Франция, Германия и други страни, да чуем мнението и на тези, които сега прохождат в тази сфера. Удовлетворена съм от резултата при гласуването на доклада в комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите, както и от решението на Комисията, бюджетите за отдаването на нужните финанси по проекта.

Получихме и много обнадеждаващи отговори от водещи финансови институции относно инициативния доклад. Вярвам, че постигнахме компромисно решение, удовлетворяващо всички политически групи, затова се надявам утрешното гласуване на доклада да премине при голям успех. Текущата финансова криза може да бъде преодоляна единствено с общи усилия, затова трябва да се съюзим и да работим заедно в тази обща инициатива. Време е да действаме и да се осигурим, че европейските потребители имат нужните знания в сферата на потребителските и други видове кредити, за да не може да се повтори подобна финансова катастрофа. За постигането на тази цел е от изключителна важност държавите-членки да задействат предприетите мерки и тясно да си сътрудничат. И накрая, бих искала да благодаря изключително много на помощта, която ми оказаха представителите на Европейската комисия.

1-202

Danuta Hübner, Member of the Commission. – Mr President, this is a very timely report. It highlights many of the challenges which European consumers are facing in the context of the current financial crisis. That is why I give many thanks to Mrs Iotova for the outstanding work.

The Commission recognised the importance of financial education for the proper functioning of the internal market in our Communication which was adopted in December last year. Consumers definitely have to be empowered to take responsible decisions regarding their personal finance, and only in this way will they be able to reap the tangible benefits that come from financial integration in the European Union.

Education is the competence of the Member States. The Commission's role in this regard is mainly supportive, but nevertheless important.

The national level is the most appropriate for the delivery of consumer education programmes and it is also the most effective and efficient. Member States have a key role to play, for example by adopting national financial education strategies based on public/private partnership.

We believe that the Commission's role is to act as a promoter of financial education EU-wide, showing benefits, coordinating efforts, demonstrating best practice.

In this regard we have implemented several practical initiatives and created the expert group on financial education, which held its first meeting in October, devoted to discussions on the national strategies for financial education.

We have also been advancing the development of the Dolcetta online tools for teachers to make it easier for them to incorporate financial topics into the existing curricula. Soon we will be publishing the European database for financial

education, an electronic library of schemes run by various types of providers. Finally, the Commission regularly offers its patronage to selected events giving visibility to financial education.

We fully agree with the general thrust of this parliamentary report and the majority of its proposals. The issue of crucial importance is the education of children and young people, and the Commission shares with Parliament the conviction that financial literacy should be taught at school.

We are ready and willing to assist Member States in developing their basic educational programmes in the field of personal finances, and a similar concern applies to the idea of tasking the Commission with running EU information and media campaigns on financial education. Such awareness-raising campaigns should be tailored to the specific needs of the audience and are most efficient when run at the national or even local level. Again we are ready to assist.

I would like to conclude by thanking Parliament for its good work on this file and look forward to continuing the dialogue between Parliament and the Commission on the important issues of consumer financial education.

1-203

El Presidente. – Se cierra este punto.

La votación tendrá lugar mañana, a las 12.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

1-204

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Necunoașterea legii nu ne absolvă de consecințele ei, și cu atât mai mult necunoașterea mecanismelor financiare nu ne absolvă de pierderile suferite.

Instituțiile financiar-bancare și societățile de asigurare aveau și au obligația de a furniza consumatorilor „instrucțiunile de utilizare” ale instrumentelor financiare pentru ca cetățeanul să ia decizii în cunoștință de cauză. De aceea, consider că necesitatea educării cetățenilor europeni în domeniul financiar-bancar și al asigurărilor de către instituțiile guvernamentale și neguvernamentale este o soluție pentru cei care își doresc acest lucru, dar informarea cetățenilor care folosesc aceste instrumente trebuie să fie o obligație a furnizorilor de servicii în acest domeniu. Consider că obligația Comisiei UE și a statelor membre este de a preveni și informa cetățenii europeni despre nocivitatea anumitor produse sau servicii și să reglementeze piața europeană, astfel încât aceste produse sau servicii nocive să nu poată apărea în piață.

În încheiere felicit raportoarea, dna Iliana Malinova Iotova, și pe colegii din comisia INTA și ECON pentru modul eficient în care au elaborat această rezoluție.

1-205

Zita Pleštinská (PPE-DE), písomne. – Kríza s rizikovými hypotekárnymi úvermi nás utvrdila, že vedomie občanov o financiách v EÚ je nízke. Spotrebiteľia nie sú dostatočne oboznámení o rizikách nesolventnosti a nadmerného zadlženia. Informácie o finančných produktoch finančných inštitúcií, hlavne v reklamách sú málo zrozumiteľné a niekedy zmätočné. Neposkytujú spotrebiteľom dostatočné informácie ešte pred uzatvorením zmlúv.

Informovanie spotrebiteľov v oblasti finančii a poskytovania úverov je nutné začať už na školách, ktoré by ich ako budúcich spotrebiteľov mali oboznámiť s produktmi bankového sektora. Osobitný dôraz je potrebné klásť na programy pre mladých ľudí, dôchodcov a zraniteľné skupiny.

Som presvedčená, že Komisia musí vytvoriť rozpočtovú položku pre programy finančného vzdelávania na úrovni EÚ, do ktorého sa budú môcť zapojiť všetky subjekty ako štát, mimovládne organizácie, spotrebiteľské organizácie aj finančné inštitúcie.

Osobitne zdôrazňujem úlohu spotrebiteľských organizácií na úrovni Spoločenstva ako aj na vnútroštátnej úrovni, pretože najlepšie poznajú osobitné potreby cieľových skupín v oblasti vzdelávacích programov. Mnohé členské štáty nevyčleňujú adekvátne finančné prostriedky vo svojich rozpočtoch na politiku ochrany spotrebiteľa a nevenujú aktivitám spotrebiteľských organizácií pozornosť ani finančnú podporu.

Len málo spotrebiteľov si môže dovoliť služby osobných finančných poradcov, preto som presvedčená, že práve odborníci vyškolení cez vzdelávacie programy EÚ by v rámci spotrebiteľských organizácií mohli spotrebiteľom poskytovať nezávislé poradenstvo.

1-206

Marian Zlotea (PPE-DE), în scris. – Aș dori să o felicit pe dna Iotova pentru tema abordată prin acest raport. Consider că educația financiară este un subiect foarte important. În România, la ora actuală ne confruntăm cu problema persoanelor care nu mai reușesc să își plătească datoriile, pentru că au luat credite de la diverse bănci, fiind prost informați nu doar

despre implicațiile acestor credite, ci neavând nici educația financiară suficientă pentru a decide ce serviciu financiar li se potrivește mai bine.

Nu trebuie să confundăm educația financiară cu informațiile oferite consumatorilor. Programele de educație financiară trebuie dezvoltate în concordanță cu categoriile de vârstă și nevoile diferitelor grupe de populație.

Sper ca serviciul Dolceta să fie tradus cât de curând și în română și bulgară, astfel încât toți cetățenii statelor membre să beneficieze de el.

1-207

26 - Cuadro de Indicadores de los Mercados de Consumo (breve presentación)

1-208

El Presidente. – El siguiente punto es el informe de Anna Hedh, en nombre de la Comisión de Mercado Interior y Protección del Consumidor, sobre el Cuadro de Indicadores de los Mercados de Consumo (2008/2057(INI)) (A6-0392/2008).

1-209

Anna Hedh, föredragande. – Herr talman! Den inre marknaden är en väldigt viktig del av det europeiska samarbetet, men för många konsumenter är det inget annat än ett vagt uttryck. Oberoende av hur väl vi känner till dess betydelse, regler och bestämmelser så är vi alla konsumenter som alla påverkas av hur den inre marknaden fungerar. Jag har alltid hävdad att om vi har nöjda och trygga europeiska konsumenter så har vi också en inre marknad som fungerar effektivt och blomstrar.

För att vinna detta förtroende måste vi göra den inre marknaden mer effektiv och lyhörd för medborgarnas förväntningar och problem. Det behöver inte nödvändigtvis betyda mer eller striktare lagstiftningar och regler från EU. Information, utbildning och självreglering kan många gånger vara en lämpligare och mer effektiv lösning. Oavsett hur man löser problemen måste syftet alltid vara att garantera att konsumenternas rättigheter tryggas, så att de kan fatta goda och välgrundade beslut. Detta är ju givetvis också positivt för marknaden i sig. Därför välkomnar jag och inremarknadsutskottet den resultattavla för konsumentmarknaden som kommissionen presenterat på begäran av utskottet. Vi tror att den kan bli ett viktigt verktyg för den framtida utvecklingen av konsumentpolitiken.

Den inre marknaden omfattar ca 500 miljoner konsumenter och har ett stort utbud av varor och tjänster. Det är förstås omöjligt att detaljgranska alla aspekter av den inre marknaden. Därför är det viktigt att använda analytiska resurser där de verkligen behövs som bäst. Jag välkomnar de fem områden som kommissionen lagt fokus på; klagomål, prisnivå, tillfredsställelse, byte och säkerhet. Dessa fem huvudindikatorer är relevanta och användbara även om det så småningom finns ett behov av att ytterligare utveckla, förbättra och eventuellt ta in nya kategorier.

Jag vill också betona vikten av att öka kännedomen om resultattavlan för konsumenterna själva och allmänheten. Därför är det viktigt att den författas på ett lättfattligt språk. Dessutom bör resultattavlan vara synlig på relevanta webbsidor.

Slutligen vill jag säga att det kommer att ta tid att utveckla resultattavlan, dels för att vi har kommit så olika långt i de olika medlemsländerna när det gäller konsumentpolitik och konsumentskydd, men också för att vi är olika, har olika kulturer och olika traditioner. Vi måste ha tålamod, vi måste ge denna konsumentresultattavla tid.

Jag vill också passa på att tacka för ett väldigt gott samarbete med kommissionär Meglena Kuneva och hennes sekretariat, och också mitt eget sekretariat.

1-210

Danuta Hübner, Member of the Commission. – Mr President, the Scoreboard initiative came into existence less than a year ago and during that time the Commission has greatly appreciated Parliament's interest and support.

The Scoreboard has been the subject of many debates in the Committee on the Internal Market and Consumer Protection, and we have learnt a lot from these debates and from the suggestions made. Thank you very much for all that, but especially thanks to Ms Anna Hedh for the excellent report.

Let me reiterate briefly why the Consumer Market Scoreboard is so important for all of us. If we are to deliver to consumers, we need to be more responsive to their expectations and better understand the problems they are facing in their day-to-day lives. To do so, we need an evidence base that shows how markets perform in terms of economic and social outcomes for consumers, and how consumers behave on the market. Sound policy-making requires accurate data, and we fully share your view on this.

The Scoreboard brings together evidence to identify markets that risk not delivering well for consumers and therefore need further attention. It also allows progress in retail market integration to be tracked, and helps to benchmark the consumer environment in Member States, particularly in terms of compliance with consumer legislation, enforcement, redress, and

consumer empowerment. We share your views on which indicators to include in this Scoreboard, and we believe that the establishment of a harmonised EU-wide database of consumer complaints will be an essential step forward. It will allow us to detect problems in consumer markets at an early stage and, if necessary, to take appropriate action.

The Commission firmly believes that it is important to include price data, since prices are one of consumers' principal concerns. The current political and economic climate further reinforces the need for good price data. We need to send a clear signal to our consumers that we are keeping an eye on how prices compare across the internal market. The Commission can assure you that it is fully aware of the complexity of this issue, and will of course interpret this data carefully and make sure the data are put in the right context. Prices may diverge across the internal market for sound economic reasons, but also because of market malfunctioning, and our aim is to find ways to tell the difference.

We share Ms Hedh's view on the importance of close cooperation with Member States. This year, the Commission started to work together with national policy-makers, statistical offices, enforcement authorities and consumer organisations to further develop the Scoreboard indicators, and we will continue with this cooperation in the coming years. Ms Hedh has stressed that we should make this Scoreboard more accessible to a larger public and that we should raise awareness. The Commission accepts this point, and will step up efforts to do so. I invite you to see the results in the second edition of the Scoreboard.

Finally, what the Commission wishes to take from Ms Hedh's report – although I could quote many other points if I had more time – is the wish for more empowerment indicators such as literacy and skills. Within the framework of Eurostat's revised European Social Survey Programme, the Commission plans to run a module on consumer empowerment through which it wants to measure consumer skills, consumer information and awareness of rights and assertiveness. This would allow us to start drawing up a statistical snapshot of Europe's citizens in their capacity as consumers. We see this as the main subject of the pilot project proposed by the Parliament for 2009. Let me conclude by again thanking Ms Hedh for the interest and support, not least in financial terms.

1-211

El Presidente. – Se cierra este punto.

La votación tendrá lugar mañana, a las 12.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

1-212

Слави Бинев (НИ), в писмена форма. – Приветствам доклада на Г-жа Anna Hedh относно „Индекса за развитие на пазарите на дребно” и неговата цел да направи вътрешния пазар по-чувствителен към очакванията и тревогите на гражданите. За 19 години откакто България е в така наречения демократичен преход се нагледахме на всевъзможни приватизационни решения на управляващите органи в държавата ни. Фрапантен е случаят с допускането на вече доказани крадци от електрическата компания CEZ Mereni до вътрешния пазар в България. Господата от ЧЕЗ, които ние от ПП АТКА отдавна припознаваме като нагли мафиоти, бяха пряко уличени и то в собствената им страна. 32-ма техни служители бяха арестувани за шантажиране на клиенти, обвинени в кражба на електроенергия. Но, очевидно, заета с корупция, тройната коалиция в България не счете това за достатъчно, за да изгони тези престъпници - както направиха правителствата на Канада и Унгария, и така ЧЕЗ продължават да ограбват и изнудват българския данъкоплатец, скрити зад приватизационните си договорчета.

Вярвам, че приемането на доклада за Индекса за развитие на вътрешния пазар ще подобри инструментите за проследяване на секторите, които трябва да бъдат проучени за слабости и нарушения, ще въвлече националните органи за защита на потребителите в запазване качеството на социалните услуги, и ще подпомогне възвръщането на доверието на гражданите във вътрешния пазар.

1-213

Zita Pleštinská (PPE-DE), písomne. – Výbor Európskeho parlamentu pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa zacieľuje svoje aktivity prioritne na zlepšenie postavenia európskych spotrebiteľov na vnútornom trhu. Permanentne vyzýva Komisiu a členské štáty, aby skúmali, čo si spotrebiteľ o vnútornom trhu myslí a hlavne čo potrebuje. Základným predpokladom efektívneho a dobre fungujúceho vnútorného trhu je dôvera spotrebiteľov.

Poznajúc výhody hodnotiacej tabuľka vnútorného trhu, ktorá sa používa od roku 1997, vyzval výbor Komisiu, aby predložila návrh na hodnotiacu tabuľku spotrebiteľských trhov ako nástroja na hodnotenie trhu aj z pohľadu spotrebiteľov.

Sťažnosti, cenové hladiny, spokojnosť, prepojenie a bezpečnosť je päť hlavných ukazovateľov použitých v hodnotiacej tabuľke. Výbor si uvedomuje, že nakoľko sa jedná o historicky prvú hodnotiacu tabuľku spotrebiteľských trhov, niektoré z týchto ukazovateľov bude potrebné v budúcnosti nahradiť novými. Spochybiteľný je hlavne ukazovateľ týkajúci sa cenových hladín.

Súhlasím s názorom spravodajkyne Anny Hedh, že tabuľka by mala byť náležite mediálne spropagovaná a umiestnená na relevantných internetových stránkach. Preferujem, aby Komisia finančne podporila vysvetľovacie informačné kampane, ktoré by realizovali spotrebiteľské združenia. Na základe svojich skúseností v oblasti spotrebiteľskej politiky dokážu využiť najúčinnejší spôsob priblíženia tabuľky širokej spotrebiteľskej verejnosti.

Som presvedčená, že tabuľka sa stane dôležitým nástrojom pre budúci rozvoj spotrebiteľskej politiky iba vtedy, ak si získa záujem spotrebiteľa.

1-214

27 - Producción sostenible de electricidad a partir de combustibles fósiles (breve presentación)

1-215

El Presidente. – El siguiente punto es el informe de Christian Ehler, en nombre de la Comisión de Industria, Investigación y Energía, sobre «Apoyar la demostración temprana de la producción sostenible de electricidad a partir de combustibles fósiles» (2008/2140(INI)) (A6-0418/2008).

1-216

Christian Ehler, Berichterstatter. – Herr Präsident, sehr verehrte Kolleginnen und Kollegen, ein besonderer Gruß natürlich immer von einem Brandenburger in Richtung der Kommissarin Danuta Hübner! Ich darf Ihnen heute kurz den Bericht des Industrieausschusses zu einer Mitteilung der Kommission zu den CCS-Demonstrationsanlagen vortragen. Um die beschlossenen Energie- und Klimaziele der Europäischen Union zu erfüllen, ist es offensichtlich, dass eine der entscheidendsten Fragen die Reduzierung der CO₂-Emissionen ist. Dabei muss die Kohle als fossiler Brennstoff eine fast entscheidende Rolle spielen. Auf der anderen Seite befinden wir uns in Europa im Moment in einem Dilemma. Wir haben drei Ziele in der Umwelt- und Energiepolitik. Zum einen den Umweltschutz, zum anderen die Versorgungssicherheit, und mit der Versorgungssicherheit das dritte Ziel, das in wirtschaftlich schweren Zeiten wie jetzt so wichtig ist, das Thema der Preisstabilität.

Die Kohle, das ist uns allen in Europa klar, ist der einzige fossile Energieträger, die einzige fossile Energiereserve Europas, die damit von strategischer Bedeutung für diese drei Ziele ist. Ohne die CCS-Technologie, also ohne saubere Kohletechnologie wird aber gerade dieser Energieträger keine Zukunft haben. Der Vorschlag der Kommission zur Förderung von dringend benötigten Demonstrationsvorhaben wird daher von der Mehrheit des Ausschusses begrüßt. Die Kommission hat einen sehr vernünftigen Vorschlag auf den Tisch gelegt. Wir brauchen – und damit sind wir uns in der Mehrheit des Ausschusses einig – so schnell wie möglich Anreize für die großtechnische Nutzung der CCS-Technologie. Deshalb – und das sagen wir auch ganz ausdrücklich – hält aber auch eine Mehrheit im Parlament eine finanzielle Unterstützung der sauberen Kohletechnologie für unabdingbar für die energie- und klimapolitischen Ziele Europas.

Der Vorschlag des Industrieausschusses ist also ganz konkret, mit Mitteln aus dem 7. Forschungsrahmenprogramm, aber auch durch Vorwegentnahmen von Zertifikaten aus dem Emissionshandel, die Realisierung von mindestens 12 Demonstrationsanlagen zu unterstützen. Die Anlagen müssen die verschiedenen Technologieansätze mit den verschiedenen Speichermöglichkeiten und den verschiedenen Transportoptionen kombinieren und möglichst europaweit errichtet werden.

Wir haben mit vorsichtigem Optimismus vernommen, dass in den bereits laufenden Trilogverhandlungen über die CCS- und die ETS-Richtlinie eine erste Bewegung von Seiten der Kommission zu spüren ist. Mit vorsichtigem Optimismus sind wir der Meinung, dass wir es in den Trilogverhandlungen erreichen müssen, dass wir nicht nur die künftigen Rahmenbedingungen für CCS klären, sondern auch eine solide Grundlage für die Finanzierung der dringend notwendigen Vorversuchsanlagen erreichen werden.

1-217

Danuta Hübner, Member of the Commission. – Mr President, I thank Mr Ehler very much for his report on the communication of the Commission on supporting early demonstration of sustainable power generation from fossil fuels. We appreciate the general support in the report for our policy objectives and for the recognition of the important role CCS can play in combating climate change worldwide.

The report also clearly recognises the urgent need for up to 12 large-scale demonstration projects to make CCS commercially viable by 2020. Our communication has to be seen as a part of the complete and comprehensive climate and energy package which includes the CCS Directive, which sets the legal framework for allowing operation of CCS technologies in Europe, the emission trading system, which provides the economic and commercial framework for CCS, and the Commission's proposal that suggests that 20% of the auction revenues are earmarked by Member States for investment in low-carbon technologies, such as CCS. No matter what the final decision is, the auctioning revenues will be one of the substantial financing sources for CCS demonstration projects.

Finally, our communication also suggests the creation at the beginning of 2009 of a European coordination structure to support CCS demonstration projects through knowledge-sharing, joint communication activities and other joint actions.

I appreciate your general endorsement of the climate and energy package and especially the communication. However, the report also states that the efforts of the Commission might not be sufficient to reach the aim stated by the Council of having up to twelve demonstration projects. I understand this concern.

To address the financing issue, an amendment to the ETS proposal has been adopted by the Committee on the Environment proposing to use EUR 500 million allowances from the new entrance reserve to finance CCS demonstration projects.

The Commission has sent a policy option paper to Parliament in order to help build consensus in the Council, too, to ensure sufficient financing of low-carbon technologies.

In the report two other issues are also raised with which the Commission cannot fully agree at this point in time. First, the report calls on the Commission to produce a detailed assessment of the costs and the share of private and public funding of each of the twelve demonstration facilities. Let me say in this context that the demonstration projects will only be identified after competitive tenders organised either at European or at Member State level. Cost assessments are currently underway but they can only provide rough cost estimates as each project is unique.

Secondly, it also suggests the use of resources from the risk-sharing finance facility to support CCS. As resources here have been fully committed, as you know, any change would require amendments to the Seventh Framework Programme.

So let me conclude by thanking you for the excellent work on the report, and I hope also that Parliament will keep the overall direction and objectives of the report in the vote.

1-218

El Presidente. – Se cierra este punto.

La votación tendrá lugar mañana, a las 12.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

1-219

Adam Gierek (PSE), na piśmie. – Panie Przewodniczący, Panie Komisarzu! Jednym z celów Unii Europejskiej jest ambitny plan ochrony klimatu do 2020 roku, tzw. 3 x 20. Narzędziem jego realizacji ma być m.in. wprowadzenie aukcjoningu w handlu emisjami oraz technologii CCS po 2015 roku. Narzucane po tym roku limity emisji 500g CO₂/kWh są jednak technicznie nieosiągalne, nawet w przypadku nowoczesnych elektrowni węglowych. Stanowiłoby to swoiste moratorium na budowę elektrowni węglowych, co grozi bezpieczeństwu energetycznemu.

Technologia CCS mogłaby także znaleźć zastosowanie w przemysłach, w których duże strumienie CO₂ są produktem odpadowym, np. przy wytopie surowki żelaza. Dlatego też już teraz najbardziej uzależnione od węgla kraje członkowskie winny przystąpić, celem zdobycia doświadczenia, do tworzenia instalacji demonstracyjnych. Wymaga to natychmiastowego wsparcia finansowego, bowiem ewentualne środki po 2013 roku z handlu emisjami wpłyną zbyt późno. Np. na terenie Polski powinny już być tworzone 2-3 tego typu instalacje uwzględniające różne technologie CCS. Chodzi o nowoczesne elektrownie oparte na węglu kamiennym lub brunatnym oraz na zróżnicowanych sposobach składowania CO₂ w geologicznych przestrzeniach porowatych lub zbiornikach podziemnych.

1-220

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – A szén-dioxid-megkötés és -tárolás mára elengedhetetlenül része lett a klímaváltozással kapcsolatos párbeszédnek. Egy sokat ígérő technikáról van szó, amelynek ugyanakkor még rá kell szolgálnia a társadalom bizalmára. Jövőbeni használatra egyfajta reális kompromisszum lehet a fosszilis energiaforrások megkerülhetlensége és az éghajlatvédelmi célkitűzések között.

Mivel a szén-dioxid megkötése jelentős és hosszú távú befektetéseket feltételez, elengedhetetlen, hogy az Európai Unió következetes és stabil jogszabályi háttérrel teremtsen. Úgy vélem, hogy a Parlament által is módosított klímacsomag jó irányokat határozott meg ezen a téren.

Öröndöses fejlemény, hogy a Parlament vonatkozó jelentése nem közvetlen pénzügyi támogatást, hanem ingyenes kibocsátási kvótákat nyújtana 10–12 kísérleti erőműnek. Elengedhetetlennek tartom, hogy az ingyenes kvótákra jogosult erőműveket az Európai Bizottság a regionális egyensúly elvének figyelembevételével mellett jelölje majd ki. A jelentéstevővel egyetértésben úgy vélem, hogy az új technológiák elterjedése érdekében jelentős mértékben meg kell erősíteni a kutatás-fejlesztésre szánt forrásokat – tagállami és uniós szinten egyaránt.

Az Európai Unió támogatása nem pótolhatja a magánszféra erőfeszítéseit. Amennyiben a szén-dioxid-tárolás és -megkötés valóban életképes megoldás, úgy lesznek vállalatok, amelyek hajlandóak tevékeny részt vállalni a beruházások

megvalósításában. Fontos megjegyeznünk a fentiek mellett, hogy a szén-dioxid-megkötés támogatása nem vonhat el forrásokat a megújuló energiaforrásoktól. Az általunk tárgyalt technológia ugyanis egy lehetséges, ám korántsem az egyedüli megoldás a klímaváltozás hatásainak mérséklésére.

1-221

28 - Orden del día de la próxima sesión : véase el Acta

1-222

29 - Cierre de la sesión

1-223

(Se levanta la sesión a las 23.10 horas)